

SPES NON CONFUNDIT

บรรดาผู้จาริก
แสวง
ความหวัง

20 บทเรียน CCP โอกาสปีศักดิ์สิทธิ์ ค.ศ. 2025

โดย ศูนย์คริสตศาสนธรรมสังฆมณฑลราชบุรี

สารคำสอน

ปีที่ 31 ฉบับที่ 184 ปีการศึกษา 2568/2025

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นการให้การอบรมอย่างต่อเนื่องแก่บรรดาผู้สนใจ
2. เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในงานคำสอน
3. เพื่อสร้างความสัมพันธ์และประสบการณ์งานคำสอนของวัดและโรงเรียนต่าง ๆ

ที่ปรึกษา

คุณพ่อสมบุญณ์ แสงประสิทธิ์

บรรณาธิการ

คุณพ่อวัชศิลป์ กฤษเจริญ

ฝ่ายผลิตชุดคำสอน CCP

คุณพ่อวัชศิลป์ กฤษเจริญ
คุณพ่อกฤษฏา ลิ้มเฉลิม
คุณราตรี ช้อยเครือ
คุณกฤติยา อุตสาหะ
คุณภูวดล กลิ่นสวัสดิ์
คุณศิริลักษณ์ เบญจภูมริน
คุณสุพรรณิการ์ จุงใจ
คุณอรไท ภัทรกิติโชค

คณะผู้จัดทำ

คุณกฤติยา อุตสาหะ
คุณภูวดล กลิ่นสวัสดิ์
คุณศิริลักษณ์ เบญจภูมริน
คุณสุพรรณิการ์ จุงใจ
คุณอรไท ภัทรกิติโชค

พิสูจน์อักษร

คุณกฤติยา อุตสาหะ
คุณสุพรรณิการ์ จุงใจ

ค่าสมาชิกปีละ 250 บาท

โอนเข้าบัญชีออมทรัพย์ ธนาคารกรุงเทพ

เลขที่บัญชี 530-7-04314-0

ชื่อบัญชี นางสาวศิริลักษณ์ เบญจภูมริน

โอนเงินแล้ว โปรดแจ้งให้ทางศูนย์ฯ ทราบ

โทรศัพท์ 098-272-2725 (สำนักงาน)

081-857-9487 (ครูลักษณ์)

หรือทางเพจ ศูนย์คำสอนราชบุรี

พิมพ์/ปก/รูปเล่ม

คุณภูวดล กลิ่นสวัสดิ์
คุณศิริลักษณ์ เบญจภูมริน

จัดพิมพ์โดย

ศูนย์คริสตศาสนธรรมราชบุรี 31/2-4 ถ.สมบุญกุล ต.หน้าเมือง อ.เมือง จ.ราชบุรี 70000

โทรศัพท์ 098-272-2725 WWW.KAMSONDEEDEE.COM FACEBOOK: ศูนย์คำสอนราชบุรี

พิมพ์ที่ ธรรมรักษ์การพิมพ์

สารบัญ

บทที่

หน้า

บรรณาธิการ	5
1. ความหมายของความหวังและตราสัญลักษณ์ปีศักดิ์สิทธิ์ 2025	7
2. พระวาจาแห่งความหวัง	15
3. ประตู่แห่งความหวัง	18
4. จาริกแห่งความหวัง	29
5. เครื่องหมายแห่งความหวังของผู้สร้างสันติ	34
6. เครื่องหมายแห่งความหวังในครอบครัว	38
7. เครื่องหมายแห่งความหวังต่อบรรดาผู้ถูกคุมขังและหมดอิสรภาพ	42
8. เครื่องหมายแห่งความหวังต่อบรรดาผู้ป่วยและบุคลากรทางการแพทย์	46
9. เครื่องหมายแห่งความหวังของบรรดาวัยรุ่น คนหนุ่มสาว	50
10. เครื่องหมายแห่งความหวังของบรรดาผู้อพยพและคนยากจน	56
11. เครื่องหมายแห่งความหวังของบรรดาผู้สูงอายุ	66
12. เสียงเรียกร้องแห่งความหวังของระบบนิเวศ	72
13. การหยั่งลึกในความหวัง	80
14. ชีวิตนิรันดร์คือความหวังของคริสตชน	84
15. การสิ้นพระชนม์และการกลับคืนชีพของพระเยซูเจ้าเป็นความหวังของเรา	90
16. ศิลลางบาปนำเราสู่ชีวิตแห่งความหวัง	95
17. แดนบุญราศีของแผ่นดินไทยประจักษ์พยานแห่งความหวัง	102
18. การพิพากษานำเราให้มีความหวัง	107
19. การคืนดีและพระคุณการุญคือความหวังในปีศักดิ์สิทธิ์	111
20. พระนางมารีย์ดวงดาราแห่งความหวัง	116

บรรณาธิการ

เป็นเรื่องปกติธรรมดาของชีวิตมนุษย์ ที่เมื่อมีความหวัง ก็ต้องพบเจอกับความผิดหวัง และในฐานะคริสตชนที่กำลังเดินทางอยู่บนโลกชั่วคราวใบนี้ ก็หนีไม่พ้นความผิดหวังในชีวิต เช่นกัน พระศาสนจักรคาทอลิกเข้าใจความเป็นจริงของชีวิตในเรื่องนี้ ยิ่งกว่านั้นมิได้นิ่งนอนใจ ปลอ่ยให้คริสตชนดำเนินชีวิตไปตามกระแสสังคม หรือความเป็นไปตามประสามนุษย์ในยุคปัจจุบัน แต่ได้พยายามส่งสารแห่งกำลังใจ ส่งเครื่องมือที่ช่วยให้มีความหวังในการดำเนินชีวิต และชวนเราให้ตระหนักถึงการมีความหวังที่แท้จริง คือการหวังในพระเจ้า และเป้าหมายสูงสุดสำหรับคริสตชนคือการมุ่งตรงสู่สวรรค์ ชีวิตอันเป็นนิรันดร์

พระสันตะปาปาฟรังซิส ทรงตระหนักถึงวิกฤตของการผิดหวังของผู้คน ที่อาจนำไปสู่การสิ้นหวังได้ในที่สุด และปลอ่ยชีวิตไปกับสิ่งที่นำเราให้ออกห่างจากทางของพระเจ้าจนนำไปสู่ความตายฝ่ายจิต พระองค์ทรงประกาศในปี 2025 เป็นปีศักดิ์สิทธิ์ **“บรรดาผู้จาริกแห่งความหวัง”** และออกสมณโองการ **“ความหวังนี้ไม่ทำให้เราผิดหวัง- SPES NON CONFUNDIT”** เพื่อมุ่งหวังให้คริสตชนทุกระดับชั้น ทุกสถานภาพ ตั้งแต่คนยากจน คนอพยพที่สังคมมองว่าต่ำต้อยที่สุดในสังคม ไปจนถึงคนที่ร่ำรวยที่สุด ซึ่งพบกับความผิดหวังได้เช่นกัน เพื่อนำกลับมาสู่ความหวังในการดำเนินชีวิต มีความหวังในพระเจ้าที่เป็นดังสมอเรือที่มั่นคงปลอดภัยสำหรับชีวิต (เทียบ ฮบ. 6:19) และไม่ว่าจะพบเจอพายุ หรือความปั่นป่วนของกระแสน้ำมากเท่าไร ก็ไม่อาจเอาชนะเราได้

“จงมีความหวังในองค์พระผู้เป็นเจ้าเถิด จงเข้มแข็ง จงทำใจกล้า จงมีความหวังในองค์พระผู้เป็นเจ้าเถิด” (สดุดี 27:14)

บทเรียนที่อยู่ในมือของเพื่อนสมาชิกเล่มนี้ เป็นบทเรียนที่ถูกย่อมาจากสมณโองการปีศักดิ์สิทธิ์แห่งความหวัง ทั้งนี้ เพื่อให้ง่ายต่อการนำไปใช้ ทั้งที่อ่านเองหรือสอนเด็ก ๆ ของเรา ให้มีความหวัง และเป็นผู้นำความหวัง พ่อในนามของทีมงานผู้จัดทำ จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า แม้ปีศักดิ์สิทธิ์ใกล้จะผ่านพ้นไป แต่อย่าให้เราหมดความหวังไปกับการจบปีศักดิ์สิทธิ์ แต่ขอให้ความหวังนี้ได้เป็นพลัง เพิ่มความไว้วางใจในพระเจ้า นำเราให้ดำเนินชีวิตเป็นประจักษ์พยานแห่งความหวังต่อไปในสภาพสังคมปัจจุบัน ท่ามกลางความหลากหลายของเพื่อนพี่น้อง และเสียงเรียกร้องของสิ่งสร้างที่กำลังถูกคุกคามจากน้ำมือของมนุษย์ เพื่อให้ช่วงเวลาที่จะดำเนินต่อไป ยังเต็มเปี่ยมด้วยความหวังในหัวใจเสมอ เช่นเดียวกับที่กำลังรอคอยการเสด็จมาขององค์พระเยซูคริสต์เจ้าด้วยความมั่นใจ

ด้วยความเคารพรัก
คุณพ่อวัชศิลป์ กฤษเจริญ

ความหวังนี้ไม่ทำให้เราผิดหวัง (รม. 5:5)

บทเรียนที่ 1

ความหมายของความหวัง และตราสัญลักษณ์ ปีศักดิ์สิทธิ์ 2025

จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียน

1. รู้ความหมายของปีศักดิ์สิทธิ์ 2025 และตราสัญลักษณ์
2. เข้าใจและเฉลิมฉลองปีศักดิ์สิทธิ์ 2025 ด้วยความยินดี
3. บอกเล่าความหมายของปีศักดิ์สิทธิ์ 2025 และตราสัญลักษณ์ได้

กิจกรรม

ต่อจิ๊กซอว์ภาพ “ตราสัญลักษณ์ปีศักดิ์สิทธิ์ 2025”

อุปกรณ์ ภาพจิ๊กซอว์ “ตราสัญลักษณ์ปีศักดิ์สิทธิ์ 2025” หน้า 12 ตามจำนวนกลุ่มผู้เรียน
ดำเนินการ

1. ผู้สอนพิมพ์ภาพ “ตราสัญลักษณ์ปีศักดิ์สิทธิ์ 2025” และตัดภาพที่พิมพ์ออกมาให้ได้ 10 ชิ้นตามรอยปะ ในตำแหน่งที่เหมือนกันทุกภาพ แล้วใส่ซองไว้
2. แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเท่า ๆ กัน แจกซองจิ๊กซอว์ภาพ “ตราสัญลักษณ์ปีศักดิ์สิทธิ์ 2025” กลุ่มละ 1 ซอง
3. ให้ผู้เรียนช่วยกันต่อจิ๊กซอว์ให้เป็นภาพที่สำเร็จสมบูรณ์ในเวลาที่กำหนด ประมาณ 3-5 นาที หรือให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้สอน
4. ผู้สอนตรวจสอบความถูกต้อง อาจมีรางวัลเล็กน้อยสำหรับกลุ่มที่ต่อได้เสร็จก่อนและถูกต้อง

วิเคราะห์ ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

1. ภาพที่ผู้เรียนช่วยกันต่อคือภาพอะไร (ตราสัญลักษณ์ปีศักดิ์สิทธิ์ 2025)
2. ผู้เรียนเห็นสิ่งใดในภาพบ้าง (คน 4 คน มี 4 สี, กางเขน, สมอเรือ, คลื่นทะเล, คำว่า บรรดาผู้จาริกแห่งความหวัง และปีศักดิ์สิทธิ์ ค.ศ. 2025)
3. ภาพคน 4 คน มีลักษณะเป็นอย่างไร (กำลังเกาะกัน กอดกัน และคนหน้าสุดกอดกางเขน)
4. ผู้เรียนคิดว่า กางเขน, สมอเรือ, คลื่นทะเล และคน 4 คน หมายถึงอะไร (ให้ผู้เรียนได้ลองร่วมกันตอบ ถูก-ผิดไม่เป็นไร ผู้สอนชมเชยหากมีคนตอบถูก อาจมีรางวัลหรือขนมมอบให้)
5. ผู้สอนอธิบายความหมายของตราสัญลักษณ์ปีศักดิ์สิทธิ์ 2025 โดยเริ่มจาก คน 4 คน, กางเขน, สมอเรือ, คลื่นทะเล และคำว่า บรรดาผู้จาริกแห่งความหวัง

ความหมายของตราสัญลักษณ์ปีศักดิ์สิทธิ์ 2025

1. **“คน 4 คน”** มีลักษณะเหมือนใบเรือ พวกเขาเป็นตัวแทนของคนทั้ง 4 มุมโลก คือ แอฟริกา อเมริกา เอเชีย และยุโรป พวกเขา กำลังสวมกอดกันและหันหน้าไปในทิศทางเดียวกัน แสดงให้เห็นถึงความเป็นพี่เป็นน้อง และความเป็นหนึ่งเดียวกัน การก้าวเดินไปด้วยกัน ต่างคนต่างเป็นแรงผลักดันให้เดินไปพร้อม ๆ กันในหนทางที่กางเขนจะนำไป
2. **“กางเขน”** มีลักษณะเหมือนเสากระโดงเรือ หมายถึงพระเยซูคริสตเจ้า คนทั้ง 4 คนที่กำลังกอดกางเขน คือชีวิตที่ยึดติดและสนิทสัมพันธ์กับพระเยซูคริสตเจ้า ในการเดินทางร่วมกันครั้งนี้มีกางเขนเป็นผู้นำทาง
3. **“ลักษณะของกางเขนที่โค้งงอ”** จะเห็นว่ากางเขนไม่ได้ตั้งตรงแต่กำลังโค้งเข้ามาหาคนทั้ง 4 คน ซึ่งเกิดจากการเคลื่อนไหวของคลื่น และหมายถึงการล่อมองค์ของพระเยซูคริสตเจ้าที่มายังเกิดเป็นมนุษย์ เพื่อเป็นหนึ่งเดียว และร่วมเดินทางไปกับเรา
4. **“สมอเรือ”** เป็นหลักมั่นคงคอยควบคุมให้เราปลอดภัยและยึดแน่นอยู่ตรงจุดที่เราต้องการ ในยามที่เจอคลื่นพายุ ในที่นี้ **สมอเรือหมายถึง “ความหวัง”** สมอเรือซึ่งอยู่ด้านล่างของกางเขนคือพระเยซูคริสตเจ้า ซึ่งเป็นความหวังของเรา พระองค์เป็นดังสมอเรือแห่งความหวังที่ยึดเราไม่ให้ล่มจมเมื่อยามที่เจอคลื่นลมพายุ
5. **“คลื่นทะเล”** หมายถึง การแสวงบุญของชีวิตที่ไม่ได้ราบเรียบเสมอไป
6. คำว่า **“บรรดาผู้จาริกแห่งความหวัง”** หมายถึง เราซึ่งพร้อมกับมนุษย์ทุกคน ที่กำลังออกเดินทางไปสู่ความศักดิ์สิทธิ์บนเส้นทางจาริกแห่งความหวังนี้ โดยมีพระเยซูคริสตเจ้าเป็นศูนย์กลางแห่งความหวังของเรา

สรุป ปีศักดิ์สิทธิ์ 2025 นี้ เป็นปีของ **“บรรดาผู้จาริกแห่งความหวัง”** ซึ่งเราผู้เป็นคริสตชนจะต้องดำเนินชีวิตเช่นเดียวกันกับผู้คนที่ทั้ง 4 ที่อยู่ในตราสัญลักษณ์ โดยยึดพระเยซูเจ้า ผู้เป็นองค์ความหวังของเราเป็นศูนย์กลางของชีวิต ร่วมเดินทางและเฉลิมฉลองปีแห่งความหวังนี้ไปกับพระองค์ ในการแสวงหาความรอดของวิญญาณโดยมีความหวังในองค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่เสมอ และเราจะมาเรียนรู้กันว่าปีศักดิ์สิทธิ์คืออะไร ความหวังคืออะไร และทำไมเราถึงต้องมีความหวังในองค์พระผู้เป็นเจ้า

1. ในโลกปัจจุบันกับสังคมที่บิดเบี้ยว ความขัดแย้งทางการเมือง ความเป็นอยู่ของผู้คน ภัยธรรมชาติ โรคระบาด สงคราม รวมทั้งค่านิยมต่าง ๆ ที่ทำให้มนุษย์ไม่มีอิสรภาพในการใช้ชีวิตได้อย่างที่ใจต้องการ ซึ่งจะเห็นได้ว่า มีผู้คนมากมายกำลังดำเนินชีวิตอยู่ด้วยความสิ้นหวัง ไม่มีเป้าหมาย ไม่มีพลังในการดำเนินชีวิต ไม่รู้ว่าจะใช้ชีวิตนี้ไปเพื่ออะไร ถ้าเรามองดูสังคมปัจจุบัน จะเห็นว่าการใช้ชีวิตในแต่ละวันของผู้คนนั้น ไม่เป็นไปดังที่ใจของพวกเขาปรารถนาสักเท่าไร บางคนไม่มีสิทธิ์แม้แต่จะตั้งความหวังเสียด้วยซ้ำ ขอแค่มีข้าวกิน มีที่ให้นอน ใช้ชีวิตให้ผ่านพ้นไปในแต่ละวันก็เพียงพอ ไม่มีสิทธิ์ที่จะใช้ชีวิตในแบบที่ต้องการ อาจด้วยการผูกพันหลายอย่าง การเป็นผู้นำครอบครัวที่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทุกอย่าง ทำงานนอกเวลา ปัญหาหนี้สิน สภาพแวดล้อมที่เสื่อมโทรม การไม่มีความรู้ ฯลฯ

สิ่งเหล่านี้เป็นข้อจำกัดในความหวังของแต่ละคน ความหวังเดียวที่พวกเขามีคือคำปลอบใจที่บอกว่า **“ไม่คาดหวังก็ไม่ต้องผิดหวัง”** แต่มนุษย์ไม่อาจดำเนินชีวิตโดยไร้ความหวังได้ แม้ในขณะที่พวกเขากำลังบอกว่า **“ไม่คาดหวังก็ไม่ต้องผิดหวัง”** พวกเขาก็กำลังหวังอยู่ว่าจะไม่ผิดหวังอีกนั่นเอง

2. พระสันตะปาปาฟรังซิสทรงมองเห็นสถานการณ์ในโลกปัจจุบันที่เป็นเช่นนี้ พระองค์ทรงต้องการให้เรากลับมามีความหวังอีกครั้งหนึ่ง ดังจิตวิญญาณแห่งความหวังที่นักบุญเปาโลได้กล่าวไว้แก่คริสตชนในกรุงโรม **“ความหวังนี้ไม่ทำให้เราผิดหวัง” (รม. 5:5)** เป็นช่วงเวลาพอดีที่ปี ค.ศ. 2025 นี้ตรงกับปีศักดิ์สิทธิ์สำหรับพระศาสนจักรคาทอลิกของเรา

สืบเนื่องมาจากประเพณีดั้งเดิมที่สมเด็จพระสันตะปาปาทรงประกาศให้ทุก ๆ 25 ปี เป็นปีศักดิ์สิทธิ์เป็นพิเศษแห่งพระหรรษทานที่พระศาสนจักรจะมอบให้กับคริสตชน ถึงความเป็นไปได้ที่จะได้รับพระคุณการุณย์ (การอภัยโทษของบาป) ครบบริบูรณ์

ปีศักดิ์สิทธิ์หรือปี Jubilee (Jubilee) ในพระคัมภีร์ตามศัพท์ภาษาฮีบรูใช้คำว่า **“Jobel”** แปลว่า **“เขาสัตว์”** หรือที่ชาวฮีบรูสมัยก่อนเรียกกันว่า **“ปีเปาเขาสัตว์”** โดยชาวฮีบรูจะประกาศปีใหม่นี้ด้วยการเป่าเขาสัตว์ในทุก ๆ 50 ปี องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงกำหนดปีเปาเขาสัตว์นี้ให้กับชาวฮีบรู เพื่อประชากรของพระองค์รวมทั้งแผ่นดินสิ่งสร้างของพระองค์จะได้รับการฟื้นฟูขึ้นใหม่ ดังนั้น ในปีเปาเขาสัตว์ชาวฮีบรูจะมีข้อปฏิบัติ 4 ประการ ได้แก่

1. ที่ดินจะได้รับการคืนสู่เจ้าของเดิม (ลนต. 25:23-34)
2. คนที่เป็นทาส จะได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระ (ลนต. 25:35-54)
3. สมาชิกในครอบครัวจะได้กลับมาอยู่ร่วมกันอีกครั้งหนึ่ง (ลนต. 25:41)
4. คนที่มีหนี้สินจะได้รับการยกหนี้ (ฉบบ. 15:1-10)

การเฉลิมฉลองปีเปาเขาสัตว์หรือปีศักดิ์สิทธิ์นั้นได้ปฏิบัติกันเรื่อยมาในพระศาสนจักรคาทอลิก จากทุก ๆ 50 ปี จนมาเป็นทุก ๆ 25 ปีในปัจจุบัน และพระสันตะปาปาฟรังซิสได้ประกาศให้ปี 2025 นี้เป็นปีศักดิ์สิทธิ์ ในหัวข้อ **“บรรดาผู้จาริกแห่งความหวัง”** พระองค์ทรงนึกถึงการแสวงบุญของคริสตชน ที่เดินทางมายังกรุงโรมเพื่อเฉลิมฉลองปีศักดิ์สิทธิ์ เป็นการเดินทางแสวงหาความรอดโดยผ่านทางพระเยซูคริสตเจ้า ผู้ทรงเป็นประตูที่จะนำเราไปสู่ความรอด และพระองค์ทรงเป็นองค์ **“ความหวังของเรา” (1 ทธ. 1:1)**

3. ความหวังคืออะไร ในความหมายโดยทั่วไป ความหวังเป็นสิ่งที่มนุษย์ปรารถนาให้เกิดขึ้นในอนาคต โดยมีเป้าหมายที่ต้องการไปให้ถึง เป็นที่ทราบกันดีว่า ความหวังมีผลดีต่อสมอง หากเรามีความหวังเมื่อต้องเผชิญกับความทุกข์ยาก สมองของเราจะทำงานได้ดีขึ้น และความหวังทำให้เรามีแนวโน้มที่จะตัดสินใจในเชิงบวกเพิ่มมากขึ้น เช่น คนที่อยากลดน้ำหนักโดยมีความปรารถนาว่าอยากจะมีรูปร่างที่ดี มีสุขภาพที่ดี ความปรารถนาเหล่านี้ก่อให้เกิดความหวังในอนาคต เป็นแรงบันดาลใจให้เขาเปลี่ยนวิถีการดำเนินชีวิต เปลี่ยนการกินและเลือกทำแต่สิ่งที่ดีต่อสุขภาพ แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่า หลายคนก็ละทิ้งเป้าหมายนั้นเพียงเพราะมันลำบาก ต้องใช้เวลา ใช้ความเพียรทน ต้องบังคับควบคุมตน เมื่อทำไม่ได้เลยทำให้ผิดหวัง แล้วความหวังใดละ ที่จะไม่ทำให้เราผิดหวัง

4. **“ความหวังนี้ไม่ทำให้เราผิดหวัง” (รม. 5:5)** คือ หวังในพระเจ้าเท่านั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทำให้ผู้ที่วางใจในพระองค์ผิดหวัง เพราะสิ่งที่เราหวังในองค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่เพียงแค่สิ่งที่จับต้องได้หรือสิ่งที่ยูบนโลกนี้เท่านั้น แต่**พระองค์ทรงเป็นองค์ความหวังแห่ง “ความรอด” ของเรา** เป็นที่ลี้ภัยและพละกำลังของเรา เป็นดั่งสมอเรือที่เรายึดไว้ท่ามกลางกระแสน้ำแห่งปัญหาที่เข้ามารุมเร้าชีวิต หากเราวางใจในองค์พระเยซูคริสต์เจ้า ผู้ทรงเป็นสมอเรือไม่ว่าเราจะปะทะกับคลื่นลูกใหญ่สักเพียงใด มันก็จะไม่มีวันชนะเราได้เลย **ความหวังนี้แหละ เป็นแรงผลักดันให้เดินหน้าต่อไปโดยไม่ละความพยายามไปจาก “ชีวิตนิรันดร์” อันเป็นเป้าหมายสูงสุดของชีวิตคริสตชน**

Always put your hope in God.

Hosea 12:6

ขอให้ปีศักดิ์สิทธิ์ 2025 นี้ เป็นปีแห่งความหวังของเราอย่างแท้จริง เป็นความหวังที่จะฟื้นฟูความไว้วางใจ ซึ่งเป็นสิ่งที่เราต้องการเห็นในสังคมและพระศาสนจักรของเรา ขอให้เรามีความหวังในองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างแน่วแน่ และแพร่กระจายความหวังนี้ออกไปยังผู้คนที่สิ้นหวัง ให้พวกเขาทั้งหลายได้รู้ว่า ความหวังในองค์พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้นที่ไม่ทำให้เราผิดหวัง (Spes Non Confundit 2025)

ก. ข้อควรจำ

1. พระศาสนจักรได้กำหนดให้ทุก ๆ 25 ปี เป็นปีศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งเป็นปีพิเศษแห่งพระหรรษทานที่พระศาสนจักรจะมอบให้กับคริสตชนถึงความเป็นไปได้ที่จะได้รับพระคุณการุณย์ (การอภัยโทษของบาป) ครบบริบูรณ์
2. พระสันตะปาปาฟรังซิสได้ประกาศให้ปี 2025 เป็นปีศักดิ์สิทธิ์ในหัวข้อ “บรรดาผู้จาริกแห่งความหวัง”
3. พระวาจาประจำปีศักดิ์สิทธิ์ 2025 นี้ คือ “ความหวังนี้ไม่ทำให้เราผิดหวัง” (รม. 5:5)
4. “ชีวิตนิรันดร์” เป็นความหวังสูงสุดของชีวิตคริสตชน
5. เราจะได้รับ ความรอดโดยผ่านทางพระเยซูคริสต์เจ้าผู้ทรงเป็นองค์แห่งความหวังของเรา

ข. กิจกรรม เด็กเล็ก ระบายสีภาพ “ตราสัญลักษณ์ปีศักดิ์สิทธิ์ 2025” หน้า 13

อุปกรณ์

1. ภาพระบายสีตราสัญลักษณ์ปีศักดิ์สิทธิ์ 2025 ตามจำนวนผู้เรียน
2. รูปต้นแบบตราสัญลักษณ์ปีศักดิ์สิทธิ์ 2025
3. สีไม้หรือสีชนิดอื่นก็ได้

ดำเนินการ

1. ผู้สอนจัดพิมพ์และแจกภาพระบายสีตราสัญลักษณ์ปีศักดิ์สิทธิ์ 2025 ให้ผู้เรียนคนละ 1 แผ่น พร้อมสีไม้หรือสีชนิดอื่น
2. ให้ผู้เรียนระบายสีภาพให้ถูกต้องตามภาพต้นแบบ ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนวาดรายละเอียดอื่น ๆ เพิ่มเติมตามจินตนาการได้ เช่น วาดตัวเองลงไปเป็นภาพเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของบรรดาผู้จาริกแห่งความหวัง นก ดอกไม้ ฯลฯ ผู้สอนตรวจสอบความเรียบร้อย

เด็กโต

ใบงาน “ตราสัญลักษณ์ปีศักดิ์สิทธิ์ 2025” หน้า 14

อุปกรณ์

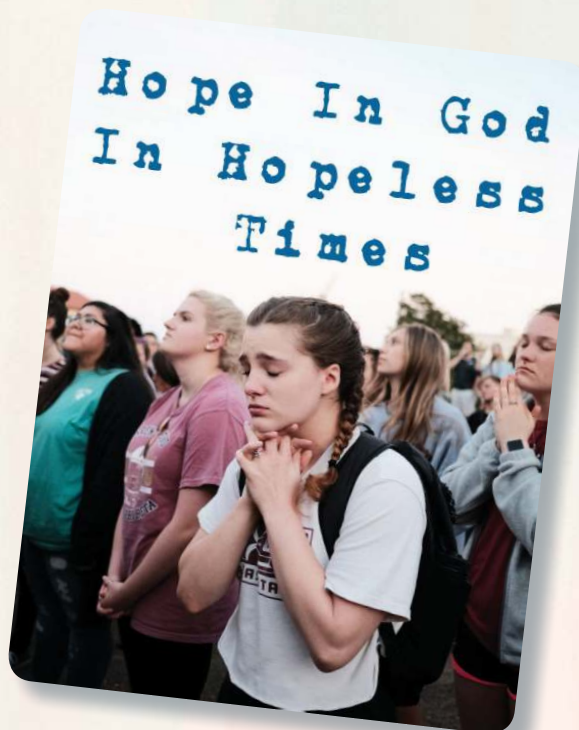
1. ใบงาน “ตราสัญลักษณ์ปีศักดิ์สิทธิ์ 2025”
2. ดินสอ/ปากกา

ดำเนินการ

1. ผู้สอนพิมพ์ใบงาน “ตราสัญลักษณ์ปีศักดิ์สิทธิ์ 2025” ตามจำนวนผู้เรียน
2. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำใบงาน เวลาขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้สอน จากนั้นตรวจสอบความถูกต้อง

ค. การบ้าน

1. ผู้เรียนนำภาพพระบายสีหรือใบงาน “ตราสัญลักษณ์ปีศักดิ์สิทธิ์ 2025” กลับไปให้ผู้ปกครองที่บ้านดู และอธิบายถึงความหมายของ “ตราสัญลักษณ์ปีศักดิ์สิทธิ์ 2025”
2. พูดคุยเรื่องของความหวัง อาจตั้งคำถามถามคนที่บ้านว่าพวกท่านหวังอะไรในตัวของผู้เรียนบ้าง และแบ่งปันความหวังของผู้เรียนให้กับคนที่บ้านฟังเช่นกัน
3. ตั้งเป้าหมายในปีศักดิ์สิทธิ์ 2025 นี้ว่าผู้เรียนอยากทำอะไรให้สำเร็จ จากนั้นแบ่งปันให้คุณครูและเพื่อนฟังในคาบเรียนครั้งต่อไป

ตราสัญลักษณ์ปีศักดิ์สิทธิ์ 2025

คำว่า "บรรดาผู้จาริกแห่งความหวัง"

หมายถึง

.....

.....

.....

ภาษาที่นิยมเขียนมา หมายถึง

.....

.....

.....

คลื่นทะเล หมายถึง

.....

.....

.....

คน 4 คน หมายถึง

.....

.....

.....

กางาน หมายถึง

.....

.....

.....

สมอเรือ หมายถึง

.....

.....

.....

บทเรียนที่ 2

พระวาจาแห่งความหวัง

จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียน

1. รู้และจดจำพระวาจาปีศักดิ์สิทธิ์ 2025
2. เห็นความสำคัญของพระวาจาปีศักดิ์สิทธิ์ 2025
3. นำพระวาจาของพระเจ้าไปดำเนินชีวิตอย่างมีความหวัง

กิจกรรม

เชิญรับฟังพระวาจาของพระเจ้า บทจดหมายนักบุญเปาโลถึงชาวโรม บทที่ 5 ข้อ 1-21

อุปกรณ์ พระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ ตามจำนวนผู้เรียน

ดำเนินการ

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนนั่งด้วยความสงบ เรียบร้อย อยู่ในท่าที่พร้อมจะฟัง
2. ผู้สอนอ่านพระคัมภีร์ บทจดหมายนักบุญเปาโลถึงชาวโรม บทที่ 5 ข้อ 1-21 ให้ผู้เรียนฟังอย่างช้า ๆ ชัด ๆ
3. ระหว่างที่อ่าน ให้ผู้สอนสังเกตผู้เรียนว่ามีท่าทีอย่างไรบ้าง

วิเคราะห์ ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

1. ขณะฟังพระวาจาผู้เรียนรู้สึกอย่างไร (ดี, ศรัทธา, ง่วง, เบื่อ ฯลฯ)
2. ใครคิดว่าพระวาจายาวเกินไปบ้าง (ให้ผู้เรียนยกมือ)
3. ในขณะที่ฟังพระวาจา มีใครทำสิ่งอื่นบ้าง และทำอะไร (เล่น, คุยกับเพื่อน, เหม่อ, ไม่ได้ฟัง, นึกถึงเวลาพัก, ฯลฯ)
4. ผู้เรียนต้องปฏิบัติตนอย่างไรขณะที่กำลังฟังพระวาจา (สำรวม, ไม่เล่นหรือคุยกัน นั่งตัวตรง ฯลฯ)
5. ผู้เรียนควรเตรียมพร้อมอย่างไรก่อนจะรับฟังพระวาจา เพื่อจะได้เข้าใจ (ตั้งใจ, มีสมาธิกับการฟัง ฯลฯ)
6. จากการฟัง ผู้เรียนจดจำถ้อยคำอะไรได้บ้าง (ให้ผู้เรียนช่วยกันตอบ)
7. ทำไมเราต้องรับฟังหรืออ่านพระวาจาของพระเจ้า (ให้ผู้เรียนช่วยกันตอบ)

สรุป

พระวาจาของพระเจ้าเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นสำหรับชีวิตคริสตชน เพราะพระวาจาพระเจ้าเป็นหนทางที่นำเราไปสู่ชีวิตนิรันดร์ โดยผ่านทางความเชื่อในองค์พระเยซูคริสตเจ้า ผู้ทรงเป็นองค์แห่งความหวังของเรา เราจึงต้องเรียนรู้ที่จะฟังพระวาจาพระเจ้า เพื่อจะเข้าใจและจะได้นำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้อย่างดีและอย่างสม่ำเสมอ

1. ดร. เจนนิเฟอร์ ฮาร์ตสไตน์ นักจิตวิทยาด้านครอบครัว ให้แง่คิดที่น่าสนใจ เธออธิบายว่า “สังคมเปลี่ยนไป เราอยากให้ทุกสิ่งสนองความต้องการได้ในทันทีและอยากให้สิ่งต่าง ๆ ดำเนินไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพและในวิธีที่เราต้องการ ถ้าไม่เป็นอย่างนั้นเราจะหงุดหงิดหรือโมโห ซึ่งเป็นสัญญาณของการขาดความอดทน” เธอกล่าวต่อว่า “เราไม่สามารถทำอะไรให้ช้าลงและเพลิดเพลินกับชีวิตของเราได้อีก” ลองมาคิดดูว่า คนยุคใหม่ไม่มีความอดทน จริงหรือไม่เมื่อต้องรอรถโดยสารเป็นเวลานาน หรือเมื่อไม่ได้ใช้โทรศัพท์ ในยุคที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกสบายมากมาย ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่ดี แต่อีกด้านก็ทำให้เราไม่รู้จักอดทนกับสิ่งต่าง ๆ ที่จำเป็นด้วยเช่นกัน จริง ๆ แล้วทุกอย่างจะเกิดขึ้นได้ก็ต้องใช้ความอดทน ดังชาวสวนที่ต้องอดทนรอคอยด้วยความหวัง กว่าที่ต้นไม้ต้นหนึ่งจะโตขึ้นและออกดอกออกผลอย่างสวยงาม และกว่าหลายสิ่งในชีวิตจะสำเร็จได้ เราก็ต้องอดทนรออยู่ดี จึงชวนคิดว่า คนในสังคมยุคนี้ที่มีความอดทนน้อยหรือไม่ชอบการรอคอย จะมีสิ่งใดที่ช่วยให้เขาอดทนรอคอยได้มากขึ้น

2. พระสันตะปาปาฟรังซิส ทรงเลือกพระวาจา “**ความหวังนี้ไม่ทำให้เราผิดหวัง**” (รม.5:5) เป็นพระวาจาประจำปีศักดิ์สิทธิ์ 2025 เพื่อตระหนักถึงความช่วยเหลือขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่มีให้กับเราเสมอมา โดยเฉพาะในผู้ที่มีความหวังในพระเจ้า หลายครั้งในชีวิตคริสตชน เราอาจเบื่อหน่ายกับการไปวัด เข้ามิสซาและฟังพระวาจายาว ๆ เพราะไม่รู้ว่าจะประโยชน์ที่ได้รับคืออะไรหรือบางครั้งฟังไปก็ไม่เข้าใจ แต่เป็นสิ่งที่จำเป็นที่คริสตชนต้องอ่านพระวาจาของพระเจ้า และเรียนรู้อยู่เสมอ ไม่ใช่แค่การอ่านตามตัวอักษร เพราะพระวาจาของพระเจ้ามืดอะไรที่มากเกินไปจะเข้าใจได้ จะต้องตีความถึงความหมายที่แท้จริงของพระวาจานั้น ๆ ด้วยความอดทนพากเพียรและควบคู่กับการภาวนาเสมอ

3. ปฏิเสธไม่ได้ว่า คนยุคนี้ไม่ชอบฟังพระวาจาของพระเจ้า หลาย ๆ ครั้ง คนที่ฟังพระวาจาแบบผิวเผินโดยไม่ได้เข้าใจถึงความหมายที่แท้จริง ก็ทำให้เกิดความเชื่อที่ไม่ถูกต้อง และทำให้การปฏิบัติตามพระวาจานั้นเป็นไปได้ยาก ที่แย่ไปกว่านั้น คือนำไปสู่การประกาศพระวาจาพระเจ้าแบบผิด ๆ คริสตชนหลายคนละทิ้งพระเจ้าและพระศาสนจักร เพราะไม่เห็นความสำคัญของพระวาจา หรือไม่เชื่อในสิ่งที่พระวาจากล่าว รวมถึงปฏิบัติตามไม่ได้ ก็เป็นสาเหตุสำคัญอีกด้วย

4. นักบุญเปาโลกล่าวว่า “**ยิ่งกว่านั้น เรายังภูมิใจในความทุกข์ เพราะรู้ว่าความทุกข์ก่อให้เกิดความพากเพียร ความพากเพียรก่อให้เกิดคุณธรรมที่แท้จริง คุณธรรมที่แท้จริงก่อให้เกิดความหวัง**” (รม. 5:34) พระวาจาพระเจ้าเป็นสิ่งสำคัญที่หล่อเลี้ยงจิตวิญญาณของเรา ให้ยังคงมีหวังในองค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่เสมอ ในสิ่งที่พระเจ้าตรัสแก่เราผ่านทางพระคัมภีร์ที่เราเชื่อว่าเป็นความจริง พระองค์ยังคงเป็นความหวังที่แท้จริงของเรา ไม่ว่าเราจะประสบกับความทุกข์ยากลำบากสักเพียงใด พระวาจาของพระเจ้าจะเป็นหนทางและพลังให้เราในการเอาชนะการผจญต่าง ๆ หากเราตั้งใจฟังและปฏิบัติตามอย่างแท้จริง เราก็จะพบว่าพระเจ้าทรงอยู่ในชีวิตเราเสมอ

ก. ข้อควรจำ

1. พระวาจาประจำปีศักดิ์สิทธิ์ 2025 คือ “ความหวังนี้ไม่ทำให้เราผิดหวัง (รม.5:5)”
2. คริสตชนควรมีความอดทนในการฟังและปฏิบัติตามพระวาจาของพระเจ้า
3. การที่จะเข้าใจพระวาจาของพระเจ้า จำเป็นต้องใช้ความเพียรทน และภาวนาอย่างสม่ำเสมอ
4. พระวาจาของพระเจ้าช่วยให้เรามีความหวังที่มั่นคงในองค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่เสมอ

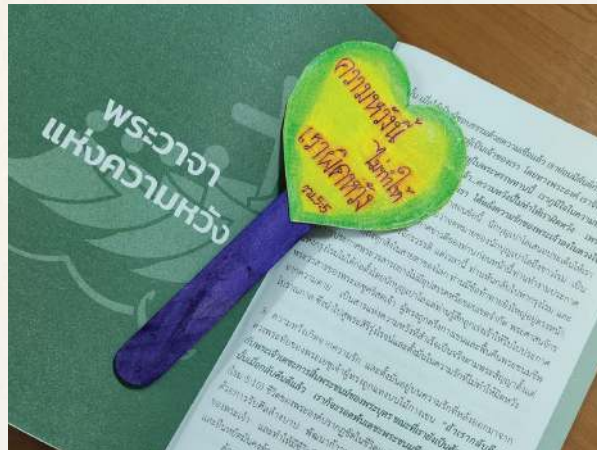
ข. กิจกรรม ดวงใจแห่งความหวัง

อุปกรณ์

1. กระดาษ 100 ปอนด์ ตัดเป็นรูปหัวใจขนาด 3x3 นิ้ว (ตามจำนวนผู้เรียน)
เด็กโต อาจให้ผู้เรียนตัดกระดาษเป็นรูปหัวใจเอง
2. ไม้ไอศกรีม
3. กาว
4. ดินสอ
5. สีไม้หรือสีชนิดอื่นก็ได้
6. ขอตกแต่งเล็ก ๆ เช่น กากเพชร ดาว ลูกปัด ฯลฯ

ดำเนินการ

1. ผู้สอนแจกกระดาษ 100 ปอนด์ที่ตัดเป็นรูปหัวใจแล้ว แจกผู้เรียนคนละ 1 ชิ้น พร้อมดินสอและสี
2. ให้ผู้เรียนเขียนพระวาจา ความหวังนี้ไม่ทำให้เราผิดหวัง (รม. 5:5) ลงในกระดาษรูปหัวใจ สามารถวาดและตกแต่งเพิ่มเติมได้ตามจินตนาการของผู้เรียน จากนั้นระบายสีให้สวยงาม
3. ผู้สอนแจกไม้ไอศกรีมและกาวให้ผู้เรียนตามจำนวน และทา กาวที่ไม้ไอศกรีมด้านหนึ่งลงมาประมาณ 3 นิ้ว นำรูปหัวใจที่ตกแต่งเสร็จแล้วติดลงบนไม้ไอศกรีมด้านที่ทา กาว (ดังรูปประกอบ)
4. นำกากเพชร ลูกปัดหรือขอตกแต่งอื่น ๆ ติดลงบนหัวใจหรือไม้ไอศกรีม ตามจินตนาการของผู้เรียน อาจทำเป็นที่คั่นหนังสือหรือไว้ที่โต๊ะเรียนเพื่อเตือนใจและจดจำพระวาจาได้

ค. การบ้าน

1. ผู้เรียนนำผลงาน “ดวงใจแห่งความหวัง” กลับไปให้ผู้ปกครองดู และอธิบายความหมายของพระวาจาที่เขียน
2. ชวนสมาชิกในบ้านอ่านพระวาจา รม. 5:1-11 และเลือกข้อความที่ประทับใจแล้วพูดคุยกัน พร้อมเหตุผลที่ประทับใจ (หากเป็นไปได้ให้เริ่มทำเดือนละครั้ง อาทิตย์ละครั้ง และทุกวัน)
3. เมื่อไปเข้าร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณในวันอาทิตย์ ให้ผู้เรียนตั้งใจฟังบทเทศน์ของคุณพ่อและกลับมาจดบันทึกส่งครูผู้สอนในการพบปะกันครั้งถัดไป

บทเรียนที่ 3 ประตูแห่งความหวัง

จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียน

1. รู้ความหมายของการเปิดประตูศักดิ์สิทธิ์ 2025
2. ตระหนักว่าพระเยซูเจ้าทรงเป็นประตูแห่งความรอดพ้นของเรา
3. สามารถบอกเล่าและอธิบายภาพเหตุการณ์บนประตูศักดิ์สิทธิ์ได้

กิจกรรม

เด็กเล็ก ภาพเหตุการณ์บนประตูศักดิ์สิทธิ์

อุปกรณ์ ภาพเหตุการณ์บนประตูศักดิ์สิทธิ์ทั้ง 16 ภาพ ลิงค์ดาวน์โหลดรูปภาพด้านล่าง
[:https://stpetersbasilica.info/Interior/HolyDoor/Panels/HD-panels.htm](https://stpetersbasilica.info/Interior/HolyDoor/Panels/HD-panels.htm)

ดำเนินการ

1. ผู้สอนพิมพ์ภาพหรือเปิดภาพประตูศักดิ์สิทธิ์ โฉวขึ้นบนจอให้ผู้เรียนดูก่อนเป็นภาพแรก และบอกกับผู้เรียนว่านี่คือภาพประตูศักดิ์สิทธิ์ เดียวเราจะมาดูกันว่าเราจดจำใคร หรือภาพเหตุการณ์ใดได้บ้าง
2. จากนั้นผู้สอนอาจเลือกภาพบางภาพมาให้ผู้เรียนดู (ถ้าเวลาไม่พอ) หรือโฉวขึ้นบนจอให้ผู้เรียนดูทีละภาพ ตั้งแต่ภาพที่ 1-16 แล้วใช้การสนทนากับผู้เรียนตามคำถามด้านล่าง

วิเคราะห์ ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

1. ภาพบนประตูศักดิ์สิทธิ์มีทั้งหมดกี่ภาพ (16 ภาพ)
2. ในขณะที่ผู้สอนแสดงภาพบางภาพ ถามผู้เรียนว่า ในภาพมีใครบ้าง (ให้ผู้เรียนช่วยกันตอบ หรือเรียกบางคนตอบ: อาดัม เอวา, พระเยซูเจ้า, พระนางมารีย์, นักบุญยอห์น บัปติส, นักบุญโทมัส ฯลฯ)
3. เราทราบได้อย่างไรว่าเป็นใคร เราจดจำเหตุการณ์ได้ใช่หรือไม่ มีเหตุการณ์อะไรบ้าง (ให้ผู้เรียนช่วยกันตอบ หรือเรียกบางคน: ภาพมนุษย์ถูกขับออกจากสวนเอเดน, ภาพพระเยซูเจ้ารับพิธีล้าง, ภาพเปโตรปฏิบัติพระเยซู, พระเยซูเจ้าถูกตรึงบนไม้กางเขน, ภาพการเปิดประตูศักดิ์สิทธิ์ ฯลฯ)
4. ผู้สอนอธิบายภาพแต่ละภาพคร่าว ๆ ว่ามีเหตุการณ์อะไรบ้าง (หน้า 29)
5. ใครเคยเห็นประตูศักดิ์สิทธิ์แบบนี้บ้าง และเห็นที่ไหน (ในรูปภาพ, ที่อาสนวิหารแม่พระบังเกิด บางนกแขวก, อาสนวิหารของตน, ในห้องคำสอน, ในวัดของตน, ในทีวี ฯลฯ)
6. ทำไมรูปภาพเหล่านี้จึงอยู่บนประตู (เป็นภาพที่ทำให้เราได้เห็นพระเมตตาของพระเจ้า ความรัก ความใจดีที่พระเจ้ามีต่อเรา แม้เราจะเป็นคนบาป, เป็นประวัติศาสตร์ความรอดพ้นของมนุษยชาติ ฯลฯ)

เด็กโต เรียงได้ใหม่ จำได้หรือป่าว

- อุปกรณ์ 1. ภาพเหตุการณ์บนประตูดังดีลิทรี 16 ภาพ หน้า 25 2. ใบงานแบบประตูดังดีลิทรี หน้า 26
3. เฉลยภาพเหตุการณ์ประตูดังดีลิทรี หน้า 27 4. ภาพประตูดังดีลิทรี หน้า 28

ดำเนินการ

1. ผู้สอนแบ่งกลุ่มผู้เรียน กลุ่มละ 2-3 คน หรือขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้สอน
2. ผู้สอนแจกภาพเหตุการณ์บนประตูดังดีลิทรีทั้ง 16 ภาพ และใบงานแบบประตูดังดีลิทรีให้กลุ่มละ 1 ชุด
3. ให้ผู้เรียนช่วยกันเขียนหมายเลขลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นลงบนแบบประตูดังดีลิทรี ให้เวลาประมาณ 10 นาที
4. เมื่อครบกำหนดเวลาแล้ว กลุ่มใดเรียงภาพได้ถูกต้องหรือใกล้เคียงที่สุดอาจมีรางวัลให้ ผู้สอนเฉลยคำตอบ

วิเคราะห์ ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

1. ภาพบนประตูดังดีลิทรีมีทั้งหมดกี่ภาพ (16 ภาพ)
2. ในขณะที่ผู้สอนแสดงภาพบางภาพ ถามผู้เรียนว่า ในภาพมีใครบ้าง (ให้ผู้เรียนช่วยกันตอบ หรือเรียกบางคนตอบ: อาดัม เอวา, พระเยซูเจ้า, พระนางมารีย์, นักบุญยอห์น บัปติส, นักบุญโทมัส ฯลฯ)
3. เราทราบได้อย่างไรว่าเป็นใคร เราจดจำเหตุการณ์ได้ใช่หรือไม่ มีเหตุการณ์อะไรบ้าง (ให้ผู้เรียนช่วยกันตอบ หรือเรียกบางคน: ภาพมนุษย์ถูกขับออกจากสวนเอเดน, ภาพพระเยซูเจ้ารับพิธีล้าง, ภาพเปโตรปฏิเสธพระเยซู, พระเยซูเจ้าถูกตรึงบนไม้กางเขน, ภาพการเปิดประตูดังดีลิทรี ฯลฯ)
4. ใครเคยเห็นประตูดังดีลิทรีแบบนี้บ้าง และเห็นที่ไหน (ในรูปภาพ, ที่อาสนวิหารแม่พระบังเกิด บางนกแขวก, อาสนวิหารของตน, ในห้องคำสอน, ในวัดของตน, ในทีวี ฯลฯ)
5. ทำไมรูปภาพเหล่านี้จึงอยู่บนประตูดังดีลิทรี (เป็นภาพที่ทำให้เราได้เห็นพระเมตตาของพระเจ้า ความรัก ความใจดีที่พระเจ้ามีต่อเรา แม้เราจะเป็นคนบาป, เป็นประวัติศาสตร์ความรอดพ้นของมนุษยชาติ ฯลฯ)
6. ผู้สอนแจกใบงานภาพประตูดังดีลิทรีให้กับผู้เรียนและอธิบายเหตุการณ์แต่ละภาพให้ผู้เรียนฟัง (หน้า 29)

ภาพที่ 1 เศรษฐีผู้ถือดาบเพลิง เฝ้าทางไปสู่ต้นไม้แห่งชีวิต (ปฐมก. 3:24)

ภาพที่ 2 มนุษย์ตกในบาป (ปฐมก. 3), มนุษย์ถูกขับออกจากสวนเอเดน (ปฐมก. 24-3:23)

ภาพที่ 3 พระนางมารีย์รับสาร (ลก. 1:26-38)

ภาพที่ 4 ทูตสวรรค์กาเบรียลแจ้งข่าวแก่พระนางมารีย์ (ลก. 1:26-38)

ภาพที่ 5 พระเยซูเจ้าทรงรับพิธีล้าง (มธ. 3:13-17, ลก. 22-3:21)

ภาพที่ 6 เรื่องแกะที่หายไป (ลก. 15:4-7)

ภาพที่ 7 เรื่องลูกที่หายไป (ลก. 31-15:11)

ภาพที่ 8 พระเยซูเจ้าทรงรักษาคนอัมพาต (มธ. 9:1-7, ลก. 25-5:17)

ภาพที่ 9 หญิงคนบาป (ลก. 50-7:36)

ภาพที่ 10 การให้อภัยความผิด (มธ. 22-18:21)

ภาพที่ 11 เปโตรปฏิเสธพระเยซูเจ้า (มธ. 75-26:69, ลก. 62-22:54)

ภาพที่ 12 ผู้ร้ายกลับใจ (ลก. 43-23:39) ภาพที่ 13 โทมัสพบพระเยซูเจ้า (ยน. 229-0:24)

ภาพที่ 14 พระเยซูเจ้าทรงสำแดงพระองค์กับบรรดาศิษย์ (ยน. 23-20:19)

ภาพที่ 15 เขาโลกกลับใจ (กจ. 19-9:1) ภาพที่ 16 พิธีเปิดประตูดังดีลิทรี

สรุป ภาพทั้ง 16 ภาพที่อยู่บนประตูศักดิ์สิทธิ์ คือภาพที่สะท้อนถึงการตกในบาปของมนุษย์ พระเมตตาและการไถ่บาปของพระเจ้า เริ่มตั้งแต่ที่อาดัมและเอวาตกในบาป มาจนถึงพระเยซูคริสต์เจ้า ถูกตรึงกางเขน ลั่นพระชนม์และกลับคืนพระชนม์ชีพ การนำภาพเหล่านี้มาไว้บนประตู เป็นเครื่องหมายว่าโดยทางพระเยซูคริสต์เจ้าเท่านั้น ที่ทรงเป็นประตูที่จะนำเราออกจากบาป ไปสู่หนทางแห่งชีวิตนิรันดร์ ก็คือสวรรค์นั่นเอง

คำสอน 1. ปฏิเสธไม่ได้ว่าในปัจจุบัน ปัจจัยที่จำเป็นและเปรียบเสมือนประตูสู่ความสุขของมนุษย์ก็คือ “เงิน” แม้ปัจจัยทั้ง 4 ที่ถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นมากที่สุดสำหรับมนุษย์ ก็ยังต้องใช้เงินในการซื้อ เราอาจเคยได้ยินประโยคที่ว่า **“เงินซื้อทุกอย่างไม่ได้ แต่ทุกอย่างต้องใช้เงิน”** แล้วอะไรบ้างที่เงินซื้อไม่ได้ นั่นก็คือความรัก ความสุข เวลาและสุขภาพ แต่พอมาคิดดี ๆ ถ้าเราใช้เงินในทางที่ถูกต้อง เงินก็สามารถเป็นใบเบิกทางที่จะนำความสุข ความรักและเวลาที่ใช้ไปโดยไม่รู้สึกเสียดาย รวมถึงการรักษาพยาบาล และการเลือกอาหารการกินเพื่อสุขภาพที่ดีได้ แต่ต่อให้มีเงินที่ซื้อทุกอย่างที่กล่าวมาข้างต้นได้ ก็เกิดคำถามตามมาอีกว่า ถ้าเช่นนั้น คนรวยทุกคนก็มีความสุข ทุกข์ ถูกต้องไหม ก็ไม่ใช่ ฉะนั้น ความรวยหรือการมีทุกอย่างพร้อมก็ไม่ได้การันตีถึงการมีความสุขแท้เสมอไป ซึ่งทุกคนก็ล้วนแต่แสวงหาชีวิตที่มีความสุขแล้วชีวิตคริสตชนของเราละ อะไรคือประตูที่จะนำเราไปสู่ความสุขที่แท้จริง

2. พระศาสนจักรมีเครื่องหมายประการหนึ่ง ที่จะนำเราไปพบกับความสุขที่แท้จริง คือประตูศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งจะถูกเปิดออกในทุก ๆ ปีศักดิ์สิทธิ์ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ทุกคนได้พบ **“พระพักตร์แห่งพระเมตตาของพระเจ้า”** ในปีศักดิ์สิทธิ์ 2025 นี้ ประตูศักดิ์สิทธิ์ของมหาวิหารนักบุญเปโตรถูกเปิดออกแล้ว เมื่อวันที่ 24 ธันวาคม 2024 ซึ่งเป็นการเริ่มต้นปีศักดิ์สิทธิ์ และจะปิดในวันที่ 6 มกราคม 2026 เป็นการสิ้นสุดปีศักดิ์สิทธิ์

3. การเปิดประตูในปีศักดิ์สิทธิ์ เป็นโอกาสให้เราได้สัมผัสประสบการณ์ความรักอย่างเข้มข้นของพระเจ้า ผู้ทรงปลุกความหวังอันแน่นอนแห่งความรอดในพระคริสตเจ้าในใจของทุกคน และปีศักดิ์สิทธิ์ 2025 นี้ จะนำเราเข้าสู่การเฉลิมฉลองครั้งสำคัญ เนื่องจากปีศักดิ์สิทธิ์ 2033 จะเป็นปีที่เฉลิมฉลองครบรอบสองพันปีแห่งการไถ่บาป ซึ่งสำเร็จสมบูรณ์ด้วยพระมหาทรมาน การสิ้นพระชนม์ และการกลับคืนพระชนม์ชีพของพระเยซูคริสต์เจ้า (Spes Non Confundit 6)

4. เราจะได้พบเจอโอกาสพิเศษที่จะได้รับพระพรพรทาน เช่นนี้ในปีศักดิ์สิทธิ์เท่านั้น ซึ่งหมายความว่าต้องรอถึง 25 ปี แต่พระพรพรทานของพระเจ้ามีมากกว่านั้น นอกจาก ประตูดุศีลพิธีที่เป็นหนทาง และสัญลักษณ์ที่นำเรา เข้าสู่พระพรพรทานของพระเจ้าแล้ว เรายังมีประตูแห่ง ความรอดอีกบานหนึ่งที่ไม่ต้องรอถึง 25 ปี ประตูนั้นคือ องค์พระเยซูคริสต์เจ้านั่นเอง พระองค์ตรัสว่า

“เราเป็นประตู ผู้ที่เข้ามาทางเราก็จะรอดพ้น”

(ยน. 10:9)

พระเยซูคริสต์เจ้าทรงเป็นประตูแห่งความรอดพ้นของเรา เป็นความหวังอันสูงสุดของเรา และประตูบานนี้แหละ ที่จะนำเราไปสู่ชีวิตนิรันดร์

ฉะนั้น คริสตชนไม่ควรแต่แสวงหาเงินทอง หรือ ความมั่งคั่งของชีวิตในโลกนี้เป็นสิ่งสูงสุดเท่านั้น แต่ต้อง แสวงหาความรอด เพราะเราเชื่อว่าชีวิตของเราไม่ได้จบ เพียงแค่โลกนี้ แต่คือชีวิตนิรันดร์ที่เป็นเป้าหมายสูงสุด ผ่านทางความเชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า ผู้ทรงเป็นประตู แห่งความรอดและความหวังของเรา

ก. ข้อควรจำ

1. การเปิดประตูดุศีลพิธี เป็นสัญลักษณ์แห่งการเริ่มต้นปีศักดิ์สิทธิ์ มีจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการให้ทุกคนได้พบ “พระพักต์แห่งพระเมตตาของพระเจ้า”
2. พระสันตะปาปาฟรังซิส ทรงเปิดประตูดุศีลพิธีของมหาวิหารนักบุญเปโตร เมื่อวันที่ 24 ธันวาคม 2024 และจะปิดในวันที่ 6 มกราคม 2026 เป็นการสิ้นสุดปีศักดิ์สิทธิ์ 2025
3. พระเยซูคริสต์เจ้าทรงเป็นประตูที่จะนำเราไปสู่ชีวิตนิรันดร์

ข. กิจกรรม อุปกรณ์

ที่แขวนประตูแห่งความหวัง

1. กระดาษรูปแบบที่แขวนประตู

เด็กเล็ก หน้า 23

เด็กโต หน้า 24

2. ดินสอ
3. สีไม้หรือสีชนิดอื่นก็ได้
4. กรรไกร

ดำเนินการ

สำหรับเด็กเล็ก

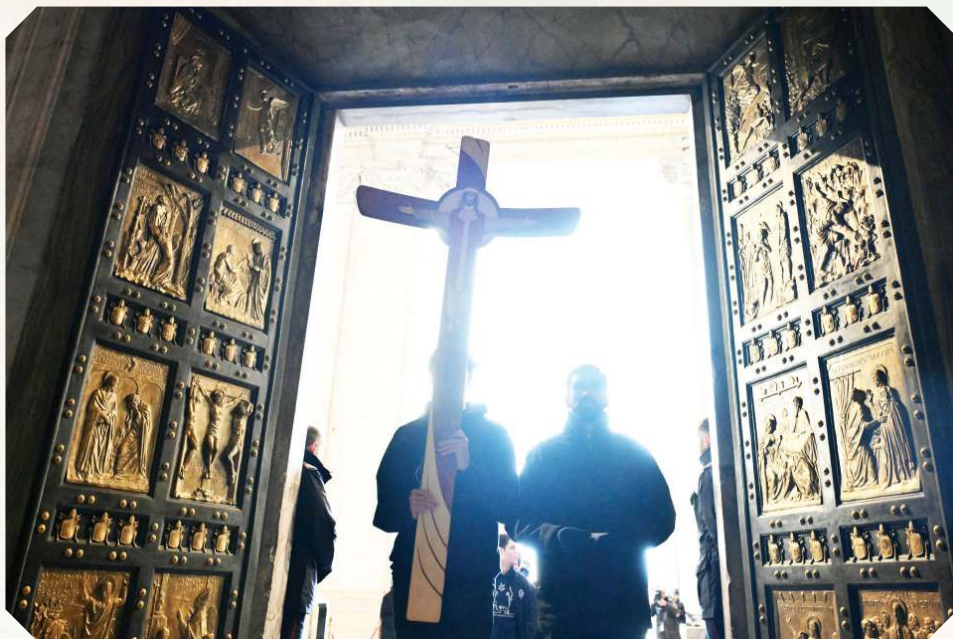
1. ผู้สอนพิมพ์ภาพที่แขวนประตูตามแบบหน้า 23 และตัดออกมาเป็นแบบที่สำเร็จ พร้อมสำหรับแจกผู้เรียน
2. ผู้สอนแจกดินสอและสี ตามจำนวนผู้เรียน
3. ให้ผู้เรียนตกแต่งและระบายสีให้สวยงาม -- ผู้สอนตรวจสอบผลงาน

สำหรับเด็กโต

1. ผู้สอนพิมพ์ภาพที่แขวนประตูตามแบบหน้า 24 พร้อมกรรไกร ดินสอและสี แจกให้ตามจำนวนผู้เรียน
2. ให้ผู้เรียนวาดภาพพระเยซูเจ้าลงบนที่วางตรงกลาง พร้อมตกแต่งและระบายสีให้สวยงาม เมื่อเสร็จแล้วให้ผู้เรียนตัดออกมาเป็นที่แขวนประตูตามแบบ

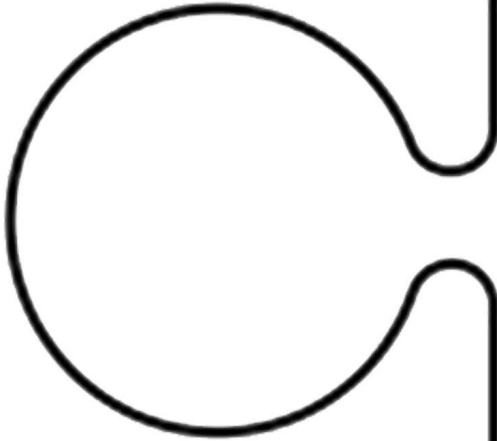
การบ้าน

1. ให้ผู้เรียนเลือกภาพที่ประทับใจบนประตูศักดิ์สิทธิ์มา 1 ภาพ และอธิบายเหตุผลที่ประทับใจให้กับผู้สอนและเพื่อน ๆ ฟัง อาจทำให้คาบเรียนเลยถ้ามีเวลา หรือในการพบปะกันในครั้งต่อไป
2. ให้ผู้เรียนนำผลงาน «ที่แขวนประตูแห่งความหวัง» กลับไปให้คนในครอบครัวดู พร้อมทั้งอธิบายด้วยว่า ทำไมที่แขวนประตูจึงต้องเป็นรูปพระเยซูเจ้า
3. ให้ผู้เรียนนำที่แขวนประตูไปแขวนไว้ที่ประตูบานใดบานหนึ่งของบ้าน หรือห้องนอนของตน พร้อมทั้งถ่ายรูปส่งให้ครูผู้สอนดูเป็นการส่งการบ้าน

แบบแขวนประตูสำหรับเด็กเล็ก

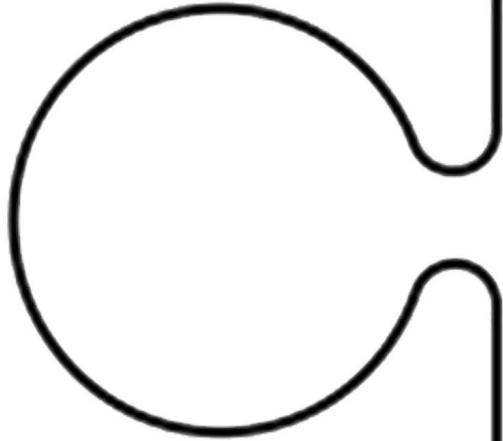
ที่แขวนประตูแห่งความหวัง

เราเป็นประตู
ผู้ที่เข้ามาทางเรา
ก็จะรอดพ้น

(ยอ. 10:9)

ที่แขวนประตูแห่งความหวัง

เราเป็นประตู
ผู้ที่เข้ามาทางเรา
ก็จะรอดพ้น

(ยอ. 10:9)

แบบแขวนประตูสำหรับเด็กโต

ที่แขวนประตูแห่งความหวัง

เราเป็นประตู
ผู้ที่เข้ามาทางเรา
ก็จะรอดพ้น
(ยอ. 10:9)

ที่แขวนประตูแห่งความหวัง

เราเป็นประตู
ผู้ที่เข้ามาทางเรา
ก็จะรอดพ้น
(ยอ. 10:9)

จงนำหมายเลขจากภาพด้านล่างนี้ไปเรียงในช่องประตูลศกดิ์สิทธิ์ให้ถูกต้อง

1

2

3

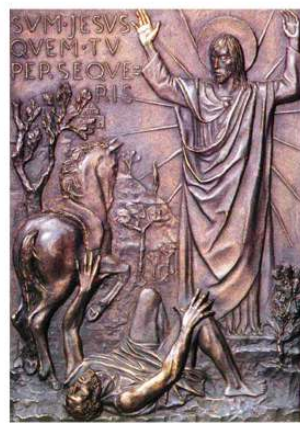
4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

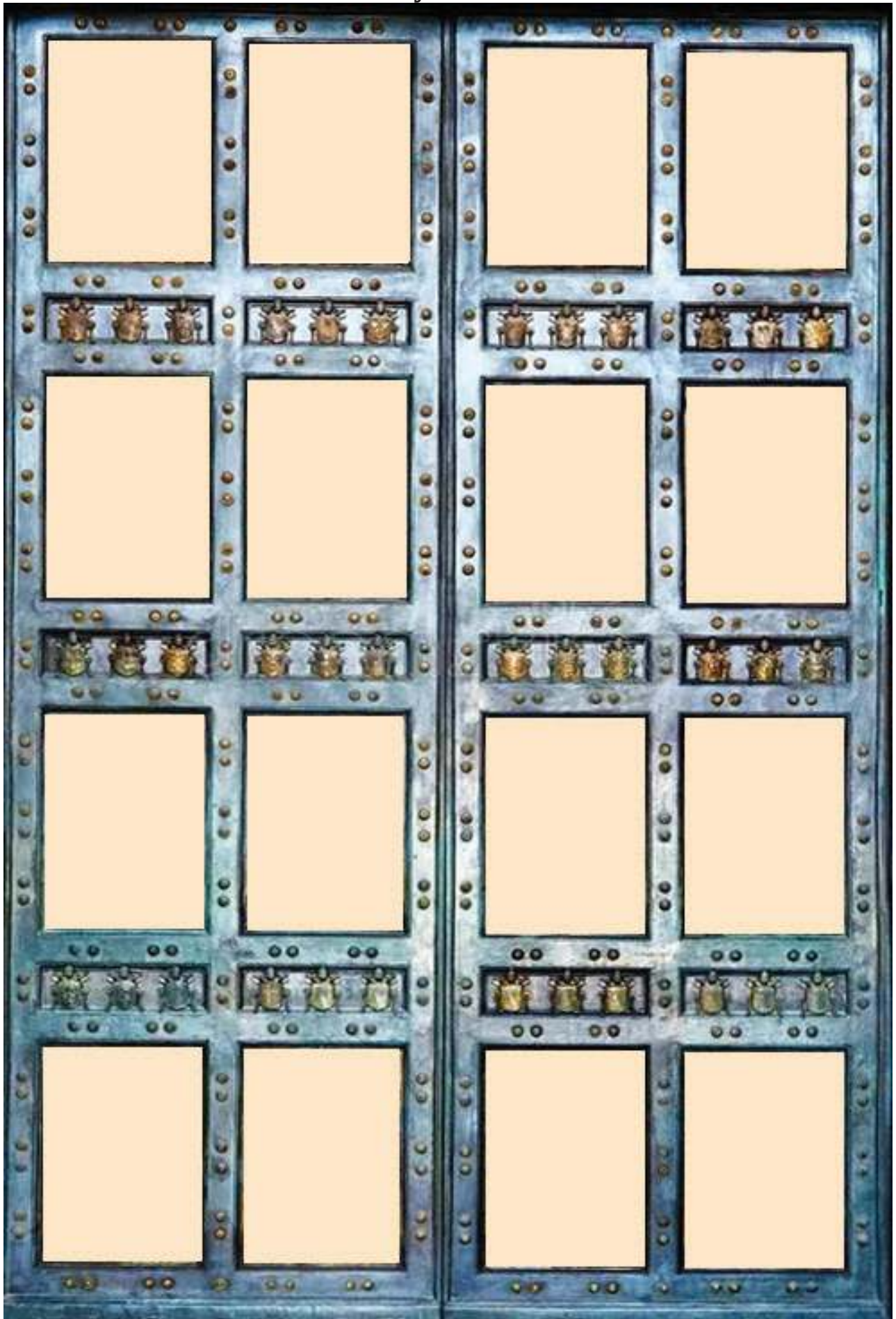

15

16

ประตูกัดลิทธิ

เฉลยตำแหน่งภาพบนประตูกศักดิ์สิทธิ์

เหตุการณ์บนประตูดีลชี

ภาพที่ 1 เกรบผู้ถือดาบเพลิง
เฝ้าทางไปสู่ต้นไม้มะขี้หวัด

ภาพที่ 2 มนุษย์ตกในบาป

ภาพที่ 3 พระนางมารีย์รับสาร

ภาพที่ 4 ทูตสวรรค์กาเบรียล
แจ้งข่าวแก่พระนางมารีย์

ภาพที่ 5 พระเยซูเจ้าทรงรับพิธีล้าง

ภาพที่ 6 แกะที่เขายไ้

ภาพที่ 7 ลูกที่เขายไ้

ภาพที่ 8 พระเยซูเจ้าทรงรักษาคนอัมพาต

ภาพที่ 9 เหยิงคนบาป

ภาพที่ 10 การให้อภัยความผิด

ภาพที่ 11 เปโตรปฏิเสธพระเยซูเจ้า

ภาพที่ 12 ผู้ร่ายกลับใจ

ภาพที่ 13 โทมัสพบพระเยซูเจ้า

ภาพที่ 14 พระเยซูเจ้าทรงสำแดงพระองค์
กับบรรดาศิษย์

ภาพที่ 15 เขาโลกกลับใจ

ภาพที่ 16 พิธีเปิดประตูศักดิ์สิทธิ์

บทเรียนที่ 4 จาริกแห่งความหวัง

จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียน

1. รู้และเข้าใจความหมายของคำว่าจาริกแสวงบุญ
2. เห็นคุณค่าของการจาริกแสวงบุญ
3. ไปจาริกแสวงบุญ ณ วัดที่พระศาสนจักรกำหนด อย่างน้อย 1 วัด

กิจกรรม

การจาริกแห่งความหวัง

อุปกรณ์ หนังสือ/ซีวจนพิธีกรรมสั้น ๆ ขึ้นอยู่กับการออกแบบของผู้สอน

ดำเนินการ

1. ผู้สอนจัดหาและเตรียมสถานที่ ๆ ใช้เป็นจุดแสวงบุญสำหรับผู้เรียน อาจเป็นวัดหรือบริเวณที่ตั้งรูปพระที่สำคัญ ๆ ในโรงเรียนก็ได้ ให้กำหนดสถานที่มากกว่า 1 จุด
2. ผู้สอนจำลองการเดินทางแสวงบุญ โดยพาผู้เรียนเดินไปยังสถานที่ ๆ กำหนดไว้ เมื่อไปถึงแต่ละสถานที่ ให้ทำวจนพิธีกรรมสั้น ๆ อาจเป็นการภาวนาเพื่อรับพระคุณการุณย์ การภาวนาสายประคำ การอ่านพระวาจาเกี่ยวกับความหวัง ฯลฯ ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้สอน
3. เมื่อจำลองการเดินทางแสวงบุญจนครบตามที่กำหนดแล้ว ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน (อาจใช้สถานที่แสวงบุญในจุดสุดท้ายในการพูดคุย แต่หากสภาพแวดล้อมไม่เอื้อ ให้พาผู้เรียนกลับมายังห้องคำสอนหรือห้องเรียน)

วิเคราะห์ ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

1. ระหว่างที่เดินทางไปแต่ละจุดรู้สึกอย่างไรบ้าง (เหนื่อย, ร้อน, เมื่อยขา, สนุก ฯลฯ)
2. เมื่อเดินทางถึงจุดหมายปลายทางแล้วรู้สึกอย่างไร (ดีใจ, รู้สึกว่าได้พักแล้ว, หายเหนื่อย, อยากไปต่ออีก ฯลฯ)
3. ในชีวิตเราต้องเดินทางไปไหนบ้าง และทำไมเราต้องเดินทางไปยังที่แห่งนั้น (ให้ผู้เรียนแบ่งปัน)
4. ใครเคยมีประสบการณ์ที่ดีเกี่ยวกับการเดินทางบ้าง เพราะอะไร (ให้ผู้เรียนแบ่งปัน)
5. ผู้เรียนคิดว่าทำไมเราต้องเดินทางแสวงบุญ (ไปศึกษาหาความรู้, ไปเยี่ยมเยียนวัดอื่น ๆ, เพื่อจะได้รับพร, เพื่อรับพระคุณการุณย์, เพราะพระศาสนจักรกำหนดให้ทำ, ยากไป ฯลฯ)

สรุป ชีวิตคริสตชนเปรียบเสมือนการเดินทาง ซึ่งเริ่มตั้งแต่เมื่อเราได้รับเครื่องหมายแห่งการเป็นคริสตชนผ่านทางศีลล้างบาปเราต้องเดินทางเพื่อแสวงหาความรอดฝ่ายวิญญาณ เพราะฉะนั้น คริสตชนไม่ได้มีเป้าหมายในการเดินทางบนโลกนี้เพียงอย่างเดียว แต่ต้องเดินทางสู่ชีวิตนิรันดร์ในโลกหน้า โดยผ่านทางพระเยซูเจ้า ผู้ทรงเป็นประตูลูกที่จะนำพาเราให้เดินทางไปจนถึงเป้าหมาย

1. ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ความต้องการในการเดินทาง และการขนส่งของมนุษย์เพิ่มมากขึ้น ยิ่งเทคโนโลยีเจริญเติบโตมากเท่าไร ความสะดวกสบายก็เจริญเติบโตมากขึ้นเท่านั้น ปฏิเสธไม่ได้ว่า การคมนาคมเป็นตัวแปรสำคัญในกิจกรรมเกือบทุกด้าน โดยเฉพาะในด้านเศรษฐกิจ การคมนาคมที่ดีสามารถทำให้ธุรกิจขยายผลและเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว การเจริญเติบโตของชีวิตผู้คนจึงประกอบไปด้วยการเดินทาง เหตุผลที่ผู้คนออกเดินทางมีมากมาย ไม่ว่าจะเป็นการแสวงหาที่ใหม่ ๆ ในการศึกษา การทำงาน การท่องเที่ยวหรือการพักผ่อนส่วนตัว การอพยพย้ายถิ่นฐาน รวมถึงในด้านของศาสนาและจิตวิญญาณ อย่างเช่นการแสวงบุญ ฯลฯ การเดินทางจึงเป็นเรื่องสำคัญสำหรับชีวิตมนุษย์ปัจจุบัน รวมไปถึงเป็นเรื่องสำคัญของชีวิตคริสตชนด้วย

2. ย้อนกลับไปในสมัยของพระเยซูเจ้า พระองค์ก็เดินทางไปยังเมืองต่าง ๆ เพื่อเทศนาสั่งสอนและช่วยเหลือผู้ทุกข์ยาก หลังจากที่พระองค์เสด็จสู่สวรรค์แล้ว บรรดาศิษย์ต่างก็ออกเดินทางไปทั่วโลกเพื่อการประกาศข่าวดี นักบุญเปาโลที่ได้ชื่อว่าเป็นธรรมทูตที่ยิ่งใหญ่ของพระเยซูคริสตเจ้า หลังจากกลับใจเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิต ท่านออกเดินทางไปยังที่ต่าง ๆ การเดินทางของท่านไม่ได้ราบเรียบ แต่กลับพบเจอกับความยากลำบากมากมาย จนการประกาศข่าวดีของท่าน ได้กลายมาเป็นแบบอย่างชีวิตของผู้แพร่ธรรม จึงเห็นได้ว่าชีวิตคริสตชนนอกจากการดำเนินชีวิตที่ต้องเป็นประจักษ์พยานถึงพระคริสตเจ้าแล้ว การออกไปประกาศข่าวดีก็เป็นหน้าที่ของเราทุกคน โดยเริ่มจากบุคคลที่สิ้นหวังและกำลังแสวงหาพระเจ้า แต่บางครั้งเราก็กลับกลายเป็นผู้สิ้นหวังเสียเอง

3. พระศาสนจักรเข้าใจในความอ่อนแอ ท้อแท้ และสิ้นหวังนี้ พระสันตะปาปาฟรังซิสจึงได้ออกสมณโองการ **“ความหวังนี้ไม่ทำให้เราผิดหวัง”** ซึ่งกล่าวว่า **“ชีวิตคริสตชน คือการเดินทางที่เรียกร้องให้มีช่วงเวลาที่เข้มข้นมากขึ้นในการส่งเสริมและรักษาความหวัง ซึ่งเป็นเสมือนเพื่อนร่วมทางของเรา ที่จะคอยแนะนำขั้นตอนให้เราก้าวเข้าสู่เป้าหมายของการพบกับพระเยซูเจ้าได้มากขึ้น”** (Spes Non Confundit 5) ดังนั้น คริสตชนจึงไม่ได้ออกเดินทางเพื่อการประกาศข่าวดีเพียงอย่างเดียว แต่ต้องเป็นการจาริกเพื่อแสวงหาความหวังในการพบกับพระเยซูเจ้า

ในชีวิตให้มากขึ้นอีกด้วย นอกจากนี้การจาริกยังเป็นเครื่องหมายของการเดินทางเพื่อกลับไปหาพระเจ้า กลับไปมีความหวังในพระเจ้าอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญของการกลับใจที่แท้จริง และเป็นหนทางที่จะนำเราไปพบกับพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงเป็นองค์ความหวังแห่งความรอดของเรา

4. ด้วยเหตุนี้ พระศาสนจักรจึงกำหนดให้การจาริกแสวงบุญ เข้ามาเป็นส่วนสำคัญในโอกาสปีศักดิ์สิทธิ์ 2025 เพื่อให้คริสตชนจะได้ ออกแรงที่จะแสวงหาความรอด ในการพบปะกับพระเยซูคริสตเจ้า แม้ในระหว่างเส้นทางแห่งการจาริก จะต้องประสบพบเจอกับความยากลำบากต่าง ๆ เช่นเดียวกับเส้นทางของชีวิตคริสตชน ที่บางครั้งทำให้เราเหนื่อยหรือท้อแท้ และไม่ยากที่จะเดินอีกต่อไป แต่เราต้องไม่ละทิ้ง ด้วยความหวังและความมั่นใจว่าเมื่อได้พบกับพระเยซูเจ้าแล้ว พระองค์จะเป็นผู้นำความรอดอย่างแท้จริงมาให้เรา พระศาสนจักรเปิดโอกาสให้มีการจาริกแสวงบุญ โดยสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ได้เชิญชวนให้พระศาสนจักรในแต่ละเขตปกครอง จัดให้มีวัดสำหรับแสวงบุญขึ้น และเชิญชวนให้คริสตชนได้ออกเดินทางจาริกแสวงบุญไปตามวัดต่าง ๆ ที่กำหนดเพื่อรับพระคุณการุณย์ เป็นการเฉลิมฉลองปีศักดิ์สิทธิ์ 2025 นี้ร่วมกัน

ก. ข้อควรจำ

1. การจาริกแสวงบุญของคริสตชน เป็นการเดินทางเพื่อแสวงหาการพบกับพระเยซูคริสตเจ้าในชีวิตมากยิ่งขึ้น
2. ในปีศักดิ์สิทธิ์ 2025 นี้ พระศาสนจักรเชิญชวนให้คริสตชนออกเดินทางแสวงบุญไปยังเขตวัดต่างๆ ตามที่พระศาสนจักรกำหนด เพื่อรับพระคุณการุณย์และเฉลิมฉลองปีศักดิ์สิทธิ์ร่วมกัน

ข. กิจกรรม

เด็กเล็ก

วัดแสวงบุญในสังฆมณฑลของเรา ใบบาน หน้า 32

เด็กโต

วัดแสวงบุญในประเทศไทย ใบบาน หน้า 33

ดำเนินการ

1. ผู้สอนแจกใบบานให้ผู้เรียนแต่ละคน
2. ให้ผู้เรียนช่วยกันค้นหา อาจทำเป็นกลุ่มเพื่อความรวดเร็ว แต่หากผู้เรียนไม่รู้ จดจำไม่ได้ให้นำกลับไปทำที่บ้าน และนำกลับมาส่งในการเรียนครั้งต่อไป
3. ผู้สอนอาจพิมพ์ข้อมูล “วัดจาริกแสวงบุญในประเทศไทย” ให้ผู้เรียนนำไปเขียนลงใบบานก็ได้ หน้า 122-126
4. ผู้สอนติดตามและตรวจสอบความถูกต้อง

ค. การบ้าน

1. ให้ผู้เรียนนำใบบานให้สมาชิกในครอบครัวดู และเล่าให้คนที่บ้านฟังว่ามีวัดแสวงบุญอยู่ที่ใดบ้าง
2. ให้ผู้เรียนเชิญชวนสมาชิกในครอบครัวไปแสวงบุญยังวัดที่พระศาสนจักรกำหนด อย่างน้อย 1 วัด
3. ในโอกาสปีศักดิ์สิทธิ์ 2025 นี้ ให้ผู้เรียนรับศีลออกบาปและตั้งใจรับพระคุณการุณย์อย่างดีในทุกวัดที่ผู้เรียนมีโอกาสไปแสวงบุญ

ใบงาน เรื่อง วัดแสงบุญในสังฆมณฑลของเรา

คำชี้แจง ให้ผู้เรียนค้นหาวัดแสงบุญในสังฆมณฑลของตนตามที่พระศาสนจักรท้องถิ่นกำหนดขึ้น
ในปีคัศตีสัทธิ 2025 นี้ จากนั้นนำมาเขียนลงในกรอบด้านล่าง พร้อมตกแต่งให้สวยงาม

วัดแสงบุญ

ของสังฆมณฑล.....

มีทั้งหมด.....วัด

ใบงาน เรื่อง วัดแสงบุญในประเทศไทย

คำชี้แจง ให้ผู้เรียนค้นหาวัดแสงบุญในประเทศไทยทั้ง 11 สังคมชนบท ตามที่พระศาสนจักรแต่ละท้องถิ่นกำหนด ในปีศักดิ์สิทธิ์ 2025 นี้และนำมาเขียนลงในกรอบข้อความด้านล่าง

สังฆมณฑลอุบลราชธานี

1.....

2.....

3.....

4.....

5.....

อักษรขอมมณฑลท่าแร่-หนองแสง

1.....

2.....

3.....

4.....

5.....

สั่งสมคุณทศนครสวรรค์

1.....

2.....

3.....

4.....

5.....

สั่งชมณฑลจันทบุรี

1.....

2.....

3.....

4.....

5.....

6.....

สังฆมณฑลนครราชสีมา

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....
- 5.....
- 6.....

อักษรสังฆมณฑลกรุงเทพ

1.....

2.....

3.....

4.....

สังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี
 1.....
 2.....
 3.....
 4.....
 5.....
 6.....

สั่งขมณฑลอุดรธานี

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....
- 5.....
- 6.....

สงวนลิขสิทธิ์

1.....

2.....

3.....

4.....

5.....

6.....

7.....

สั่งสมมณฑลเจียงราย

1.....

2.....

3.....

4.....

5.....

6.....

7.....

8.....

สั่งสมมณฑลเข็ยงใหม่

1.....

2.....

3.....

4.....

5.....

6.....

7.....

8.....

บทเรียนที่ 5

เครื่องหมายแห่งความหวัง ของผู้สร้างสันติ

จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียน

1. รู้และเข้าใจความหมายของการเป็นผู้สร้างสันติซึ่งเป็นเครื่องหมายแห่งความหวัง
2. ตระหนักถึงผลดีของการสร้างสันติกับตนเองและผู้อื่น
3. ดำเนินชีวิตอย่างสันติและเป็นผู้สร้างสันติกับทุกคนเสมอ

กิจกรรม

ชมคลิปเรื่อง “10 สงคราม ที่สูญเสียมากที่สุดในประวัติศาสตร์” (ช่อง LUPAS-ลูปัส) ดาวันโฮดที่ <https://www.youtube.com/watch?v=3TCfOyIlgPZA>

- อุปกรณ์
1. คลิปจาก Youtube	2. TV หรือเครื่องฉายโปรเจกเตอร์
3. Notebook หรือเครื่องเล่นฟลิวตี้โอ	4. ลำโพงขยายเสียง

ดำเนินการ

1. เกริ่นนำและเปิดคลิปให้ผู้เรียนดู
2. ผู้สอนตั้งคำถามเพื่อทบทวนเรื่องราวจากคลิป อาจมีรางวัลสำหรับผู้ตอบคำถามได้

วิเคราะห์ ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

1. ผู้เรียนจำเหตุการณ์สงครามที่เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์ครั้งใดได้บ้าง (ให้ผู้เรียนช่วยกันตอบ)
2. สงครามครั้งใดที่คาดว่าจะมีการสูญเสียชีวิตมากที่สุดและมีจำนวนประมาณเท่าไร (สงครามโลกครั้งที่ 2 คาดว่าเสียชีวิตประมาณ 56-75 ล้านคน)
3. นอกจากการเสียชีวิตจากอาวุธในระหว่างสงครามแล้ว ประชาชนเสียชีวิตจากสาเหตุอะไรอีก (การอพยพและความอดอยาก)
4. สงครามเกิดจากความขัดแย้งกันด้วยเรื่องอะไรบ้าง (ศาสนา เชื้อชาติ การแย่งชิงดินแดน อำนาจทางการเมือง การปกครอง ความคิดและอุดมการณ์ที่แตกต่างกัน)
5. ผู้เรียนชมคลิปแล้วรู้สึกอย่างไร หรืออยากบอกอะไร (ให้ผู้เรียนได้แบ่งปัน แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ)

สรุป สงครามเกิดขึ้นจากหลายปัจจัยร่วมกัน ทั้งการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและความเชื่อ แต่โดยหลัก ๆ แล้ว มักมีสาเหตุมาจากการแข่งขันเพื่อแย่งชิงดินแดน ทรัพยากร ผลประโยชน์ที่ไม่ลงรอยกัน ความขัดแย้งทางอุดมการณ์หรือความต้องการที่จะขยายอำนาจและอิทธิพลและเพื่อให้ได้มาซึ่งความต้องการของฝ่ายตน

ต่างฝ่ายจึงแสวงหาวิธีการกดดันให้อีกฝ่ายยอมรับหรือตอบโต้ในสิ่งที่ไม่ต้องการ จนนำมาสู่การทำลายล้างกันด้วยอาวุธ ซึ่งก่อให้เกิดการสูญเสียชีวิตมากมาย

1. ขว้างสงคราม ความขัดแย้ง และการสู้รบในระหว่างประเทศต่าง ๆ เช่น รัสเซีย ยูเครน อิสราเอล ปาเลสไตน์ เมียนมา ฯลฯ และที่ใกล้ตัวของเรามากที่สุดก็คือ ปัญหาความขัดแย้ง ที่ก่อให้เกิดสงครามชายแดนระหว่างไทย-กัมพูชา สงครามครั้งนี้ส่งผลต่อการดำเนินชีวิต ของประชาชนทั้ง 2 ประเทศ ซึ่งต้องอพยพหนีตายออกจากบ้าน เกิดการสูญเสียชีวิตทั้ง ทหารและพลเรือน บางคนสูญเสียที่อยู่อาศัย ซึ่งเก็บหอมรอบริบมาทั้งชีวิตกว่าจะสร้างได้ หลายคนตกอยู่ในความผวาหวาดกลัว เป็นทุกข์ กังวล เสียขวัญ เด็ก ๆ ต้องหยุดเรียน การประกอบอาชีพต่าง ๆ ก็ต้องหยุดชะงักลงด้วย สงครามที่เกิดขึ้นนี้ส่งผลกระทบให้กับทุก ๆ ด้านในสังคมส่วนรวม

2. เครื่องหมายแห่งความหวังประการแรกที่สมณโองการปีศักดิ์สิทธิ์ “บรรดาผู้จาริกแห่งความหวัง” กล่าวถึง คือ ความปรารถนาความสุขในโลกของเราซึ่งยังคงต้องเผชิญอยู่กับภาวะสงคราม มีผู้คนจำนวนมากต้องทนทุกข์ และตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงและความโหดร้ายนี้ ความหวังนี้ปรารถนาให้ผู้นำประเทศต่าง ๆ ยุติข้อขัดแย้ง ยุติการใช้อาวุธและหยุดการทำลายล้างกัน ข้อเรียกร้องเรื่องสันติภาพนี้จึงท้าทายเราทุกคน ที่จะช่วยกันแสวงหา วิธีการที่เป็นรูปธรรมเพื่อให้เกิดสันติภาพที่ยั่งยืน ด้วยความกล้าหาญและความคิดสร้างสรรค์ (เทียบ Spes Non Confundit 8) ดังนั้น เครื่องหมายประการแรกนี้ชวนให้เรามีหัวใจที่ปรารถนาความสุข สันติ ปฏิเสธความรุนแรงและสงคราม

3. บทเทศน์บนภูเขาของพระเยซูเจ้า พระองค์ได้ตรัสว่า “ผู้สร้างสันติ ย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะได้ชื่อว่าเป็นบุตร ของพระเจ้า” (มธ. 5:9) พระเจ้าไม่ต้องการให้เราสงบเงียบตลอดเวลา และพระองค์ไม่ต้องการให้เราเพียงพูด เรื่องสันติสุข แต่ต้องการให้เราเป็นผู้สร้างสันติ โดยเริ่มต้นที่ตัวเราก่อน คือการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างสันติ ไม่ทะเลาะกัน ไม่ต่อสู้กัน ไม่เกลียดหรือด่าว่าร้ายกัน ไม่พูดทำร้ายจิตใจกัน พระเยซูเจ้าทรงสอนและเป็นแบบอย่าง ของผู้สร้างสันติ และเราก็ควรเป็นเหมือนพระองค์ด้วย

4. นักบุญยอห์น ปอลที่ 2 พระสันตะปาปา ได้ชื่อว่าเป็นบุรุษแห่งสันติภาพ โดยตลอด 26 ปี (ค.ศ. 1978-2005) แห่งสมณสมัย พระองค์ทรงเดินทางไปเยี่ยมคริสตชนใน 129 ประเทศทั่วโลก และทรงเพียรพยายามอย่างมาก ที่จะส่งเสริมความเข้าใจกันระหว่างประเทศต่าง ๆ และความสัมพันธ์ระหว่างศาสนาต่าง ๆ ด้วย ทรงรณรงค์ให้ พระศาสนจักรท้องถิ่น ต่อด้านการกตัญญูทางการเมือง และทรงวิพากษ์วิจารณ์เรื่องวัตถุนิยมของชาวตะวันตก พระองค์ยังทรงออกมากล่าวขอโทษต่อกลุ่มต่าง ๆ ซึ่งชาวคาทอลิกในอดีตได้กระทำผิดต่อพวกเขา ทรง รื้อฟื้นความสัมพันธ์ของพระศาสนจักรคาทอลิกกับ บรรดาผู้นับถือศาสนาอื่น ศาสนาอิสลาม และพวก ออร์โธด็อกซ์ตะวันออก ส่วนทางด้านการเมืองนั้น พระองค์ทรงได้ชื่อว่า มีส่วนช่วยให้การปกครอง ระบอบคอมมิวนิสต์ล่มสลาย เป็นต้นในประเทศ โปแลนด์บ้านเกิดของพระองค์ และต่อ ๆ มาใน ประเทศคอมมิวนิสต์ที่อยู่ในทวีปยุโรปทั้งหมดด้วย

5. เราสามารถเป็นเครื่องหมายแห่งความหวัง เป็น “ผู้สร้างสันติ” ได้โดยเริ่มจากใจ ที่ปรารถนาสันติอยู่เสมอ สำรวมตนและแสดงออกถึงการเป็นผู้สร้างสันติ ทั้งคำพูด และการกระทำ เช่น การไม่พูดเหยียด เยาะเย้ย ถากถาง ชวนทะเลาะหรือใช้คำพูด ที่รุนแรงต่อกัน การหลีกเลี่ยง ไม่ใช้อารมณ์ความรุนแรง หรือใช้กำลังในการแก้ปัญหา เมื่อเกิดความขัดแย้ง หรือการกระทบกระทั่งกันในสถานการณ์ต่าง ๆ แต่พยายามเจรจา พุดคุย ปรับความเข้าใจ และกล้าที่จะให้อภัยผู้อื่นก่อน สิ่งเหล่านี้ก็จะช่วยให้สังคม เกิดสันติสุขได้ โดยเริ่มต้นจากตัวเรา

ก. ข้อควรจำ

1. เครื่องหมายแห่งความหวังประการแรก ที่สมณโองการปีศักดิ์สิทธิ์ “บรรดาผู้จาริกแห่งความหวัง” กล่าวถึงคือ ความปรารถนาความสุข หรือสันติภาพให้เกิดขึ้นในโลก
2. บทเทศน์บนภูเขาของพระเยซูเจ้า พระองค์ตรัสว่า “ผู้สร้างสันติย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะได้ชื่อว่าเป็นบุตรของพระเจ้า” (มธ. 5:9)
3. นักบุญยอห์น ปอลที่ 2 พระสันตะปาปา ได้ชื่อว่าเป็นบุรุษแห่งสันติภาพ ทรงเพียรพยายาม ในการส่งเสริมความเข้าใจกันระหว่างประเทศต่าง ๆ และระหว่างศาสนาต่าง ๆ ด้วย
4. ผู้เรียนสามารถเป็นผู้สร้างสันติได้ โดยเริ่มจากใจที่ปรารถนาสันติอยู่เสมอ สำรวมตน ให้แสดงออกถึงการเป็นผู้สร้างสันติ ทั้งคำพูดและการกระทำ ซึ่งจะช่วยให้สังคมส่วนรวม เกิดสันติสุข

ข. กิจกรรม สวด “บทภาวนาเพื่อสันติภาพ”

อุปกรณ์ บทภาวนาเพื่อสันติภาพ หน้า 37 ตามจำนวนผู้เรียน หรือขึ้นจอ

ค. การบ้าน

1. วันนี้พยายามตั้งใจที่จะไม่ทะเลาะกับพี่น้องหรือคนในครอบครัว หรือกับเพื่อนในโรงเรียน
2. เมื่อถูกทำร้าย ทำให้โมโห ลองหาอะไรทำเพื่อทำใจให้สงบสันติ เช่น รดน้ำต้นไม้ กวาดบ้าน หรือ เก็บขยะ เป็นต้น
3. ก่อนนอน ภาวนาเพื่อสันติภาพในประเทศที่กำลังมีสงคราม

บทภาวนาเพื่อสันติภาพ

ข้าแต่พระเป็นเจ้าผู้ประทานสันติภาพ
พระองค์ได้ทรงสร้างมนุษย์ แสดงพระทัยเมตตากรุณา
ให้เขาเป็นบุตรของพระองค์ มีส่วนในพระเกียรติมงคล
ข้าพเจ้าทั้งหลายขอถวายพร ฉลองพระกรุณาที่ได้ประทานพระเยซู พระปิยบุตร
ซึ่งโดยพระธรรมล้ำลึกแห่งการกลับคืนชีพ
พระองค์ได้โปรดให้เป็นผู้นำความรอด บ่อเกิดแห่งสันติ
สายสัมพันธ์ให้มนุษย์ทั้งหลายรู้สึกว่าเป็นพี่น้องกัน

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณพระองค์
สำหรับความปรารถนา ความพยายามและความสำเร็จ
ซึ่งพระจิตเจ้าผู้ประทานสันติภาพ ได้เร้าให้เกิดขึ้นในสมัยปัจจุบันนี้
เพื่อความรักจะได้เข้ามาแทนที่ความเกลียดชัง
ความเข้าใจซึ่งกันและกันมาแทนความหวาดระแวง
การพึ่งพาอาศัยกันเข้ามาแทนความไม่สนใจต่อผู้อื่น
ขอได้ทรงโปรดให้ข้าพเจ้าทั้งหลายมีดวงใจและความรู้สึกนึกคิดกว้างขวางขึ้น
สามารถเข้าใจได้ว่าพี่น้องทุกคนกระหายอยากได้ความรัก
จะได้สามารถเป็นผู้สร้างสันติได้อย่างแท้จริงยิ่งขึ้น

ข้าแต่พระบิดาผู้ทรงพระกรุณา
ขอโปรดระลึกถึงผู้ที่ต่อสู้ ทนทุกข์และสละชีวิต
เพื่อนำมนุษยชาติในโลกให้เป็นพี่น้องใกล้ชิดกันยิ่งขึ้น
ขอให้พระอาณาจักรแห่งความยุติธรรม สันติภาพ และความรัก
มาถึงมนุษย์ทุกชาติทุกภาษา และขอให้พระสิริมงคลของพระองค์
ได้ปรากฏเจิดจ้าไปทั่วโลกพิภพด้วยเทอญ อาแมน

ข้าแต่พระบิดา...
วันทามารีย์...
พระสิริรุ่งโรจน์...

บทเรียนที่ 6

เครื่องหมายแห่งความหวัง
ในครอบครัว

จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียน

1. รู้และเข้าใจถึงพระพรการให้กำเนิดบุตรว่าเป็นความหวังของครอบครัว
2. ภูมิใจที่ตนเป็นความยินดีและความหวังของครอบครัว
3. ดำเนินชีวิตด้วยความหวัง กตัญญูต่อบิดามารดาผู้ให้กำเนิด

กิจกรรม

สุขสันต์วันเกิด

- อุปกรณ์
1. เค้ก, ขนม, เครื่องดื่ม, ของขวัญ
 2. กีตาร์หรือเครื่องดนตรีใช้เล่นประกอบการร้องเพลง
 3. ของตกแต่งสร้างบรรยากาศวันเกิด เช่น ลูกโป่ง สายรุ้ง ริบบิ้น ฯลฯ

ดำเนินการ

1. ผู้สอนตกแต่งห้องเรียนให้มีบรรยากาศการฉลองวันเกิด
2. ผู้สอนถามผู้เรียนว่า “มีใครเกิดในวันนี้บ้าง” (ผู้สอนหาข้อมูลไว้เบื้องต้นเกี่ยวกับผู้เรียนที่มีวันเกิดในวัน/สัปดาห์/เดือนนี้)
3. เชิญชวนผู้เรียนร้องเพลงอวยพรวันเกิดให้เพื่อนที่มีวันเกิดใน วัน/สัปดาห์/เดือนนี้
4. หาตัวแทนกล่าวอวยพร มอบของขวัญ เป่าเทียนวันเกิด รับประทานขนมและเครื่องดื่มร่วมกัน
5. ใช้เวลาพอสมควร แล้วชวนผู้เรียนพูดคุย แบ่งปันความรู้สึก

วิเคราะห์ ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

1. ผู้เรียนมีความรู้สึกอย่างไร ทั้งผู้ที่ฉลองวันเกิดและผู้ที่ร่วมฉลองวันเกิด (ดีใจ, มีความสุข, ตื่นเต้น, ชอบ, สนุก)
2. ผู้เรียนคนใดมีน้องหรือหลาน ๆ อยู่ในครอบครัวบ้าง (ให้ยกมือ)
3. เวลาที่มีสมาชิกใหม่เพิ่มขึ้นในครอบครัว ผู้เรียนและสมาชิกในครอบครัวมีความรู้สึกอย่างไร (ดีใจ, มีความสุข, ตื่นเต้น)
4. สมาชิกในครอบครัวมีการเตรียมต้อนรับสมาชิกใหม่อย่างไรบ้าง (เตรียมจัดห้อง, ชื่อของขวัญ, ตั้งชื่อ)
5. ทำไมการเกิดใหม่ของสมาชิกในครอบครัวจึงเป็นเรื่องที่น่ายินดี (ให้ผู้เรียนแบ่งปัน)

สรุป เมื่อมีหนึ่งชีวิตเกิดขึ้นในครอบครัว ทุกคนต่างมีความยินดี เริ่มตั้งแต่ทราบข่าวว่ามีสมาชิกคนหนึ่งกำลังตั้งครรภ์ ทุกคนก็ต่างตื่นเต้น ลุ้น ตั้งตารอคอยว่าสมาชิกใหม่ที่กำลังจะเกิดมานั้นเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย หน้าตาจะเหมือนใคร ผู้กำลังที่จะเป็นพ่อ-แม่ ต่างตระเตรียมสิ่งของที่จะจำเป็นให้พร้อมเพื่อรอต้อนรับ และเมื่อถึงเวลาที่สมาชิกใหม่ลืมตาจ้องโลก ทุกคนต่างไปเยี่ยมเยียนแสดงความยินดี บรรยากาศในครอบครัวจึงเต็มไปด้วยความสุข

1. ข้อมูลสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2527 เป็นต้นมา จำนวนเด็กเกิดในประเทศไทยได้ลดลงอย่างต่อเนื่อง จนมีจำนวนเด็กเกิดต่ำกว่า 6 แสนคน ปี พ.ศ. 2562 จำนวนเด็กเกิดได้ลดต่ำลงมาอีก จนในปี 2567 ลดลงมามากกว่า 5 แสนคน เป็นปีแรก จนถึง ณ เวลานี้ สังคมไทยกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงค่านิยมและทัศนคติ

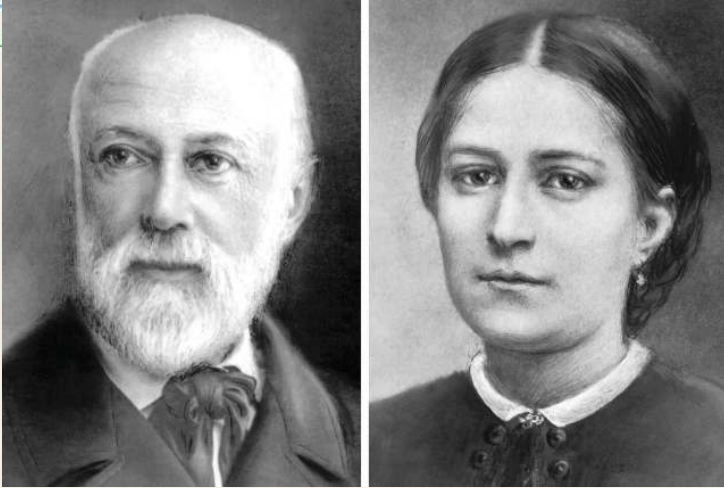

เกี่ยวกับการแต่งงานและการมีบุตร คนรุ่นใหม่หลายคน เลือกที่จะไม่แต่งงาน หรือเมื่อแต่งงานก็ไม่อยากมีบุตร หรือตั้งใจมีบุตรน้อยเพราะไม่อยากมีหลายคน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจนี้มีหลากหลาย ทั้งเรื่องภาระค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น ความกังวลเกี่ยวกับสภาพสังคมที่มีการแข่งขันค่อนข้างสูง มีอันตรายมากขึ้น ไม่ใช่สังคมที่น่าอยู่อีกต่อไป รวมถึงความต้องการในการใช้ชีวิตอิสระ ชีวิตที่ไม่ผูกมัด และไม่ต้องการมีภาระ

2. การมองอนาคตด้วยความหวัง คือการมีเป้าหมายของชีวิตที่เต็มไปด้วยความกระตือรือร้น ที่พร้อมจะแบ่งปัน นำเสรีที่สิ่งนี้ยังขาดหายไปหลายสถานการณ์ ผลประการแรกที่เกิดขึ้นคือ การสูญเสียความปรารถนาที่จะให้ชีวิต ในหลายประเทศกำลังประสบปัญหาอัตราการเกิดลดลงอย่างน่าตกใจ อันเป็นผลมาจากจังหวะชีวิตที่เร่งรีบมากในปัจจุบัน ความกลัวเรื่องอนาคต การขาดความมั่นคงในการทำงาน และขาดสวัสดิการทางสังคมที่เหมาะสม รวมทั้งรูปแบบทางสังคมที่ถูกกำหนดให้แสวงหาผลกำไร การเปิดกว้างต่อชีวิต และการเป็นพ่อแม่ที่มีความรับผิดชอบ คือแผนการที่องค์พระผู้สร้างทรงปลูกฝังไว้ในหัวใจและร่างกายของชายหญิง เป็นพันธกิจที่พระเจ้าทรงมอบหมายให้คู่สมรสและความรักของพวกเขา (Spes Non Confundit 9)

3. เมื่อแรกเริ่มที่พระเจ้าทรงสร้างสรรพสิ่งต่าง ๆ ในโลก จนถึงสิ่งสุดท้ายที่พระองค์ทรงสร้างคือ มนุษย์ พระองค์ทรงอวยพรและมอบหมายภารกิจการสร้างนั้นให้มนุษย์เป็นผู้สานต่อ พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามภาพลักษณ์ของพระองค์ พระองค์ทรงสร้างเขาตามภาพลักษณ์ของพระเจ้า พระองค์ทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง พระเจ้าทรงอวยพรเขาทั้งสองคนและตรัสว่า “จงมีลูกมากและทวีจำนวนขึ้นจนเต็มแผ่นดินจงปกครองแผ่นดินจงเป็นนายเหนือปลาในทะเล นกในอากาศ และสัตว์ทุกชนิดที่เคลื่อนไหวอยู่บนแผ่นดิน” (ปฐมก. 1:27-28)

4. นักบุญหลุยส์ และนักบุญอาเซลี มาร์กแต็ง บิดามารดาของนักบุญเทเรซาแห่งพระกุมารเยซู เป็นแบบอย่างของชีวิตครอบครัวที่ศักดิ์สิทธิ์ แต่เดิมท่านทั้งสองตั้งใจจะเข้าอารามเป็นนักบวช แต่ด้วยข้อจำกัดจึงไม่สามารถเข้าเป็นนักบวชได้ ต่อมาท่านได้พบรักและแต่งงานกัน มีลูก 9 คน แต่มีลูกสาวเพียง 5 คนเท่านั้น ที่อยู่รอดจนโต ท่านทั้งสองดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อศรัทธา ต่อพระเจ้า แม้ต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่ยาก

ลำบากในชีวิตหลายครั้ง และยังหล่อเลี้ยงความศักดิ์สิทธิ์นี้ให้กับลูก ๆ ทุกคน โดยเฉพาะลูกคนสุดท้าย ซึ่งเรารู้จักในนามนักบุญเทเรซาแห่งพระกุมารเยซู

พระสันตะปาปาฟรังซิส ได้สถาปนาหลุยส์และอาเซลีเป็นนักบุญ ในวันที่ 18 ตุลาคม ค.ศ. 2015 ท่านทั้งสองเป็นคู่สมรสคู่แรกในประวัติศาสตร์พระศาสนจักร ที่ได้รับการประกาศให้เป็นนักบุญ ซึ่งเป็นแบบอย่างทั้งงามของครอบครัวคริสตชน

5. ผู้เรียนเป็นสมาชิกคนหนึ่งในครอบครัวคริสตชน “เป็นพระพรและของขวัญ” ที่พระเจ้าประทานให้ ซึ่งนำความยินดีมาสู่ครอบครัว โดยผ่านทางบิดามารดาผู้ให้กำเนิด อบรมเลี้ยงดู ถ่ายทอดความเชื่อ “ด้วยความหวัง” ให้เติบโตขึ้นมีศรัทธาในพระเจ้า ดำเนินชีวิตเป็นคนดีของสังคม ผู้เรียนจึงควรขอบคุณบิดามารดา และแสดงความกตัญญูต่อท่าน ด้วยการเคารพเชื่อฟัง ตั้งใจเรียน เป็นลูกที่ดี คอยแบ่งเบากภาระของท่าน และดำเนินชีวิตอย่างดี เพื่อเป็นความหวังและความยินดีของครอบครัวเสมอ

ก. ข้อควรจำ

1. ปัจจุบันอัตราการเกิดน้อยลงเพราะความกลัวเรื่องอนาคต การขาดความมั่นคงในการทำงาน และสวัสดิการทางสังคมที่เหมาะสม และรูปแบบทางสังคมที่ถูกกำหนดให้แสวงหาผลกำไร
2. พระเจ้าทรงอวยพรและมอบหมายภารกิจการสร้าง ให้มนุษย์ได้เป็นผู้สานต่อ “จะมีลูกมาก และทวีจำนวนขึ้นจนเต็มแผ่นดิน จงปกครองแผ่นดิน จงเป็นนายเหนือปลาในทะเล นกในอากาศ และสัตว์ทุกชนิดที่เคลื่อนไหวอยู่บนแผ่นดิน” (ปฐมก. 1:27-28)
3. นักบุญหลุยส์และนักบุญอาเซลี มาร์กแต็ง บิดามารดาของนักบุญเทเรซาแห่งพระกุมารเยซู เป็นแบบอย่างของชีวิตครอบครัวที่ศักดิ์สิทธิ์
4. เราแต่ละคนเป็น “พระพรและความหวัง” ของครอบครัว

ข. กิจกรรม “การ์ดขอบคุณจากใจ”

อุปกรณ์

1. กระดาษการ์ดขนาด A5 ตามจำนวนผู้เรียน
2. สีไม้หรือสีอื่น ๆ ตามความถนัด
3. เพลง ขอบคุณที่รักกัน – POTATO (Piano Version)

ดาวน์โหลดที่ <https://www.youtube.com/watch?v=RgBVjz3hAYg>

ดำเนินการ

1. ให้ผู้เรียนออกแบบการ์ดเพื่อจะมอบให้กับคุณพ่อ คุณแม่ หรือผู้ปกครอง
 2. ด้านในให้เขียนข้อความ “ขอบคุณ” “ขอโทษ” และ “ข้อตั้งใจ” ที่อยากบอกกับคุณพ่อคุณแม่และลงท้ายด้วยชื่อของตนเอง (ที่พ่อแม่ใช้เรียก)
 3. ระหว่างที่ทำกิจกรรมนี้ เปิดเพลง “ขอบคุณที่รักกัน” (หรือเพลงอื่นที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน)
 4. ให้ผู้เรียนนำการ์ดไปมอบให้กับคุณพ่อคุณแม่
- *** ในกรณีที่ผู้เรียนไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ (เสียชีวิต/แยกทาง/ไปทำงานต่างจังหวัด) ให้ผู้เรียนเขียนการ์ดถึงผู้ปกครองที่อบรมเลี้ยงดูตน เช่น ปู่ย่า ตายาย พี่ ป้า น้า อา ของเรา

ค. การบ้าน

1. แสดงความกตัญญู โดยช่วยแบ่งเบาภาระงานต่าง ๆ ในบ้าน เช่น ช่วยแม่ทำความสะอาดบ้าน ช่วยพ่อล้างรถ ช่วยแม่ถือของเวลาไปจ่ายตลาด ช่วยพ่อรดน้ำต้นไม้ ช่วยดูแลคุณตาคุณยาย ฯลฯ
2. ชวนสมาชิกทุกคนในครอบครัวสวดภาวนาคำหรือสวดก่อนนอนร่วมกัน

บทเรียนที่ 7

เครื่องหมายแห่งความหวัง ต่อบรรดาผู้ถูกคุมขัง และหมดอิสรภาพ

จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียน

1. รู้และเข้าใจถึงความทุกข์ของบรรดาผู้ถูกคุมขังและหมดอิสรภาพ
2. ตระหนักถึงผลดีของการให้อภัยและให้โอกาสแก่ผู้ถูกคุมขังและหมดอิสรภาพ
3. เป็นเครื่องหมายแห่งความหวังด้วยการเห็นอกเห็นใจและให้อภัยผู้ที่เคยผิดพลาด

กิจกรรม

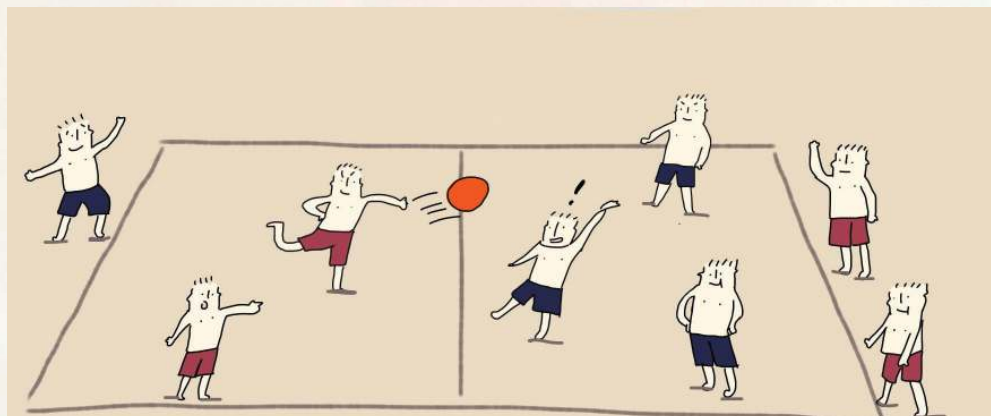

เกมบอลเชลย

อุปกรณ์ ลูกบอล 1 ลูก

ดำเนินการ

1. แบ่งพื้นที่ในสนามเป็นสี่เหลี่ยมสองฝั่ง ให้ผู้เล่นแข่งกันแบ่งเป็น 2 ทีมเท่า ๆ กัน
2. ตัวแทนแต่ละทีมเป่าถุงจนกว่าทีมใดจะได้เล่นบอลก่อน เป่าหมายคือ แต่ละทีมจะต้องปบบอลให้โดนตัวผู้เล่นฝั่งตรงข้ามให้ได้ มีข้อแม้ว่า “ลูกบอลห้ามตกลงพื้นก่อนโดนตัว”
3. ผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามที่ลูกบอลโดนตัว จะต้องออกจากสนามและกลายเป็น “เชลย” ซึ่งเชลยจะถูกส่งตัวไปอยู่ด้านหลังเขตของทีมตรงข้าม
4. หากฝ่ายตรงข้ามสามารถรับบอลที่ปาไปได้โดยบอลไม่ตกลงพื้น จะไม่กลายเป็นเชลยและสามารถปบบอลกลับได้ทันที
5. ในกรณีที่ปบบอลไม่โดนใครเลย ลูกบอลออกนอกเขตไปอยู่ฝั่งไหน ฝั่งนั้นจะได้เล่นบอลต่อ
6. เชลยที่อยู่ด้านหลังเขต ต้องรอกันว่าสมาชิกทีมฝั่งตนจะปบบอลเข้าไปให้แล้วรับได้ ถึงจะได้รับอิสรภาพ และมีโอกาสกลับไปเป็นผู้เล่นฝั่งตนเองได้อีกครั้ง
7. ทีมใดปบบอลโดนฝั่งตรงข้ามได้จนหมด จะเป็นฝ่ายชนะ ส่วนทีมที่แพ้ให้กระโดดตบ 10 ครั้ง หรือลงโทษอื่น ๆ ตามความเหมาะสม (อยู่ในดุลยพินิจของผู้สอน)

วิเคราะห์ ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

1. ผู้เล่นที่โดนลูกบอลและต้องไปเป็นเชลยมีความรู้สึกอย่างไร (เจ็บ, เสียหาย, ไม่นาพลาด, รอคอย ให้เพื่อนโยนบอลมาช่วย, ฯลฯ)
2. จากที่เป็นเชลยเมื่อได้รับโอกาสกลับมาเล่นใหม่อีกครั้งรู้สึกอย่างไร (ดีใจ, ระมัดระวังมากขึ้น ฯลฯ)
3. ผู้ที่โยนบอลให้เพื่อนที่เป็นเชลยกลับมาเป็นผู้เล่นอีกครั้งสำเร็จรู้สึกอย่างไร (ดีใจ, สะใจ ฯลฯ)
4. ทีมที่แพ้และต้องถูกลงโทษรู้สึกอย่างไร (อยากชนะ, ได้รับอิสรภาพ, เสียหาย, อยากเล่นใหม่อีกครั้ง, ฯลฯ)
5. ผู้เรียนได้รับข้อคิดหรือบทสอนในเรื่องใดบ้างจากกิจกรรมนี้ (ให้ผู้เรียนแบ่งปัน)

สรุป ผู้เล่นที่ถูกลูกบอลโดนตัวต้องหยุดเล่นเพื่อไปเป็นเชลยฝั่งตรงข้าม ต่างรอคอยเพื่อน ๆ ที่จะส่งบอลไปให้ถึงตน โดยหวังที่จะมีโอกาสได้กลับมาเป็นผู้เล่นอีกครั้งหนึ่ง และเมื่อได้รับโอกาสนั้นแล้ว ก็พยายามระมัดระวังมากขึ้นไม่ให้ลูกบอลมาโดนตัว เพื่อจะได้ไม่ต้องกลับไปเป็นเชลยอีก ทีมที่แพ้ก็มีความหวังว่าจะได้กลับไปเล่นเพื่อแก้ตัวใหม่ จะได้ไม่ต้องถูกลงโทษ

1. ตามกฎหมายบ้านเมือง เมื่อศาลตัดสินเป็นที่สุดแล้ว ผู้กระทำความผิดที่ต้องรับโทษจำคุก จะยาวนานมากหรือน้อยก็ขึ้นอยู่กับความผิด ความเสียหายที่ก่อให้เกิดขึ้น นับเป็นจำนวนวัน เดือน ปี หรือตลอดชีวิต ซึ่งการต้องโทษจำคุก คือการถูกจำกัดอิสรภาพ ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ จนกว่าจะถึงวันพ้นโทษและได้กลับออกมาใช้ชีวิตอย่างมีอิสระอีกครั้งหนึ่ง

ในประเทศไทย เมื่อถึงวันสำคัญ เช่น วันเฉลิมพระชนมพรรษา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระองค์ก็จะพระราชทานอภัยโทษให้แก่ผู้ต้องขังที่อยู่ในเกณฑ์ที่จะได้ลดโทษ ผู้ต้องขังทุกคนจึงมีความหวังและรอคอยว่าตนจะได้รับโอกาสนั้น เพื่อจะพ้นโทษและมีอิสรภาพได้เร็วยิ่งขึ้น

2. ในปีศักดิ์สิทธิ์ 2025 พระสันตะปาปาทรงเชิญชวนเราให้นึกถึงนักโทษที่ขาดอิสรภาพ ทุกวันพวกเขาต้องประสบกับความเข้มงวด

และข้อจำกัดของการถูกคุมขัง การขาดความรัก และหลายกรณีขาดความเคารพต่อความเป็นบุคคล ทรงขอให้ยกเลิกโทษประหารชีวิต หรือมีการอภัยโทษ ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยให้บุคคลได้ฟื้นคืนความมั่นใจในตนเองในสังคมและได้เริ่มต้นชีวิตใหม่ (เทียบ Spes Non Confundit 10)

3. ในหนังสือของประกาศกอิสยาห์ ได้กล่าวว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเจิมข้าพเจ้าไว้ให้ประกาศข่าวดีแก่คนยากจน ทรงส่งข้าพเจ้าไปปลอบโยนคนที่มีใจชอกช้ำ ประกาศอิสรภาพแก่เชลย ประกาศการปลดปล่อยแก่ผู้ถูกจองจำ ประกาศปีแห่งความโปรดปรานจากพระเจ้า” (อิสยาห์ 61:1-2) และพระเยซูเจ้าได้ทรงปฏิบัติตามถ้อยคำเหล่านี้ เมื่อพระองค์ทรงเริ่มปฏิบัติพันธกิจ โดยแสดงพระองค์ว่า ทรงเป็นผู้กระทำให้เกิด “ปีแห่งความโปรดปรานของพระเจ้า” (เทียบ ลูกา 4:18-19)

4. นักบุญมารีอากอแรตตี เป็นแบบอย่างของผู้ที่ให้อภัยและให้โอกาสดังกับบุคคลที่ทำผิดต่อเธอ เธอถูกชายคนหนึ่งชื่ออเล็กซานโดร พยายามจะทำผิดมิร้าย เมื่อเธอไม่ยินยอมและร้องขอความช่วยเหลือ เขาก็โมโหจนเฉียว ในอารมณ์ชั่ววูบหนึ่งซึ่งขาดสติสัมปชัญญะ ใช้มีดแทงร่างกายของเธอ 14 ครั้ง และวิ่งหนีไป ก่อนเธอหมดลมหายใจ เธอได้บอกว่ อเล็กซานโดรได้พยายามมา 2 ครั้งแล้ว แต่เธอถูกขู่จึงไม่กล้าบอกใคร เธอยกโทษให้อเล็กซานโดรและอยากเห็นเขาสักวันหนึ่งในเมืองสวรรค์ มารีอากอแรตตี สิ้นใจวันที่ 6 กรกฎาคม ค.ศ. 1902 ขณะอายุเพียง 12 ปี เท่านั้น

อเล็กซานโดรถูกจับกุม ฟ้องศาลดำเนินคดี และถูกตัดสินจำคุก 30 ปี ในตอนแรกเขายังมีจิตใจแข็งกระด้าง แต่ 8 ปีต่อมา เขาเล่าว่า มารีอาได้ปรากฏตัวให้เขาเห็นในฝัน เธอสวมชุดสีขาวกำลังเก็บดอกกลิลี อยู่ในสวน เธอเดินมาใกล้เขาและยื่นให้ พลังคะยั้นคะยอให้เขา รับดอกกลิลีในอ้อมแขนของเธอ ขณะที่เขารับดอกไม้จากเธอนั้น ดอกกลิลีแต่ละดอกได้เปลี่ยนเป็นแสงสีขาว แล้วมารีโอก็จากไป

ตั้งแต่วันนั้น ชีวิตของอเล็กซานโดรได้เปลี่ยนแปลงโดยสิ้นเชิง เขาได้กลับใจ และได้เป็นพยานยืนยันถึงคุณธรรมของมารีอากอแรตตีด้วย เมื่อเขาได้รับอิสรภาพแล้ว เขาได้ไปเยี่ยมคารวะและขอขมามารดาของมารีอา และตัดสินใจบวชเป็นภราดาน้อยกาปูชิน วันที่ 25 มิถุนายน ค.ศ. 1950 พระสันตะปาปาปิโอที่ 12 ได้แต่งตั้งมารีอากอแรตตีเป็นนักบุญ และอเล็กซานโดรได้ร่วมอยู่ในเหตุการณ์สำคัญนี้ด้วย เขายังมีชีวิตอยู่ในอารามและทำงานสวนจนสิ้นใจอย่างสงบในปี ค.ศ. 1970 ด้วยอายุ 87 ปี

5. ผู้เรียนสามารถเป็นเครื่องหมายแห่งความหวังให้กับ “บรรดาผู้ถูกคุมขังและหมดอิสรภาพ” ได้ หากผู้เรียนมีคนที่รู้จักที่เคยติดคุก หรือมีเพื่อนเยาวชนที่ทำผิดต้องไปอยู่ในสถานพินิจ และได้โอกาสกลับมาอยู่ในสังคมอีกครั้ง หรืออาจมีเพื่อนที่เคยกระทำผิดต่อเรา และได้รับการลงโทษแล้ว ในโอกาสปีศักดิ์สิทธิ์นี้ ขอให้เราจะได้เปิดใจต้อนรับบุคคลเหล่านี้ ให้อภัยในสิ่งที่เขาเคยทำผิด ให้อภัยในการที่เขาจะเริ่มต้นเปลี่ยนแปลงชีวิต จากที่เคยผิดพลาด สู่การดำเนินชีวิตในความถูกต้อง เพื่อเราแต่ละคนจะได้เป็นเครื่องหมายแห่งความหวังสำหรับพวกเขาอย่างแท้จริง

ก. ข้อควรจำ

1. ในปีศักดิ์สิทธิ์ พระสันตะปาปาทรงเชิญชวนเราให้นึกถึงนักโทษที่ขาดอิสรภาพ ทรงขอให้ยกเลิกโทษประหารชีวิตหรือมีการอภัยโทษ เพื่อช่วยให้ผู้ที่เคยทำผิดได้มีอิสรภาพและได้เริ่มต้นชีวิตใหม่
2. พระเยซูเจ้าทรงปฏิบัติตามถ้อยคำของประกาศกอิสยาห์ ซึ่งกล่าวว่า“องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเจิมข้าพเจ้าไว้ให้ประกาศข่าวดีแก่คนยากจน ทรงส่งข้าพเจ้าไปปลอบโยนคนที่มีใจชอกช้ำ ประกาศอิสรภาพแก่เชลย ประกาศการปลดปล่อยแก่ผู้ถูกจองจำ ประกาศปีแห่งความโปรดปรานจากพระเจ้า” (อิสยาห์ 61:1-2) เมื่อพระองค์ทรงเริ่มปฏิบัติพันธกิจ
3. นักบุญมารีอาอากอแรตตี เป็นแบบอย่างของผู้ที่ให้อภัยและให้โอกาสกับบุคคลที่ทำร้ายเธอ เพื่อเปิดโอกาสให้เขาได้สำนึกผิดกลับใจ และเริ่มต้นชีวิตใหม่
4. โอกาสปีศักดิ์สิทธิ์นี้ เชิญชวนเราให้เปิดใจต้อนรับบุคคลที่เคยติดคุกหรือเคยทำผิด ให้อภัยให้กำลังใจ เพื่อเขาจะเริ่มต้นเปลี่ยนแปลงชีวิตจากที่เคยผิดพลาดสู่การดำเนินชีวิตในความถูกต้อง

ข. กิจกรรม “การ์ดส่งกำลังใจเพื่อน ๆ”

- อุปกรณ์ 1. กระดาษการ์ดขนาด A5 ตามจำนวนผู้เรียน 2. สีไม้หรือสีอื่น ๆ ตามความถนัด

ดำเนินการ

1. ให้ผู้เรียนประดิษฐ์ “การ์ดกำลังใจ” เขียนข้อความให้กำลังใจแก่เพื่อน ๆ เยาวชนที่อยู่ในสถานพินิจ หรือบ้านฟื้นฟูเยาวชนที่กระทำผิด เมื่อเสร็จแล้วผู้สอนรวบรวมและนำไปส่งให้ หรือ “ไปเยี่ยมเยียนให้กำลังใจเพื่อน ๆ ในสถานพินิจ”
 2. เตรียมกิจกรรม เช่น ร้องเพลง การแสดง หรือกิจกรรมที่เสริมสร้างกำลังใจให้เพื่อน ๆ เยาวชนที่อยู่ในสถานพินิจ หรืออาจเป็นการทำบุญสนับสนุนสิ่งของจำเป็นและนำไปมอบให้ก็ได้
- *** ผู้สอนพิจารณาถึงความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ซึ่งต้องมีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของสถานพินิจ คຸ້ມครองเตັກก่อน

ค. การบ้าน

1. ภาวนาให้บรรดาผู้ถูกคุมขังและหมดอิสรภาพร่วมกันในครอบครัว
2. กล่าวถ้อยคำให้กำลังใจเพื่อน ๆ หรือบุคคลที่เคยทำผิดพลาด เป็นต้นผู้ที่ทำกับเรา

บทเรียนที่ 8

เครื่องหมายแห่งความหวัง ต่อบรรดาผู้ป่วยและบุคลากร ทางการแพทย์

จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียน

1. รู้และเข้าใจถึงความอ่อนแอทางร่างกายและจิตใจของบรรดาผู้ป่วย
2. เห็นความสำคัญของบุคลากรทางการแพทย์ที่อุทิศตนดูแลรักษาบรรดาผู้ป่วย
3. ดูแลเอาใจใส่ ให้ความช่วยเหลือบรรดาผู้ป่วย เป็นต้น ผู้ที่อยู่ใกล้ชิดด้วยความเต็มใจ

กิจกรรม

ชมคลิป **The Boy at the Window**-เด็กชายที่หน้าต่าง (3:36 นาที) ช่องไทยประกันชีวิต
ดูและดาวน์โหลดที่ <https://www.youtube.com/watch?v=gMZ5aMSpGLA>

- อุปกรณ์
1. คลิปจาก Youtube
 2. TV หรือเครื่องฉายโปรเจกเตอร์
 3. Notebook หรือเครื่องเล่นไฟล์วิดีโอ
 4. ลำโพงขยายเสียง

ดำเนินการ

1. เกริ่นนำและเปิดคลิปให้ผู้เรียนดู
2. ผู้สอนตั้งคำถามเพื่อทบทวนเรื่องราวจากคลิป เตรียมรางวัลไว้สำหรับคนตอบคำถามถูก

วิเคราะห์ ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

1. ในคลิปที่ได้ดูนี้มีใครบ้าง (เด็กผู้ชาย, คุณลุง/ผู้สูงวัย, พยาบาล)
2. คุณลุงและเด็กชายเจ็บป่วยด้วยโรคอะไร (เด็ก-เป็นมะเร็งเนื้องอกในสมอง, คุณลุง-รอผ่าตัดเปลี่ยนดวงตา)
3. คิดว่าคุณลุงและเด็กชาย รู้สึกอย่างไรเมื่อต้องมาอยู่ที่โรงพยาบาล (เศร้า, เบื่อ, ทุกข์, มีความหวัง ฯลฯ)
4. คุณลุงและเด็กชายพูดคุยกันทุกวันด้วยเรื่องอะไร (สิ่งที่มองออกไปนอกหน้าต่าง, ท้องฟ้า ก้อนเมฆ-เป็นรูปไอติมก้อนใหญ่มาก)
5. หลังจากคุณลุงผ่าตัดเปลี่ยนดวงตาได้ 1 เดือนแล้ว คุณลุงมองเห็นหรือไม่ และเกิดอะไรขึ้นกับเด็กชายคนนั้น (มองเห็น แต่ไม่เห็นเด็กชายที่เคยนั่งคุยกันทุกวัน เพราะเด็กเสียชีวิต 1 วัน ก่อนที่คุณลุงจะเปิดตา)
6. เด็กชายที่เป็นมะเร็งทำให้คุณลุงมีกำลังใจในการรักษาอย่างไร (เป็นเพื่อนคุยกันทุกวัน และเล่าถึงสิ่งที่สวยงามของท้องฟ้า ก้อนเมฆให้คุณลุงได้ฟัง มีรอยยิ้ม มีความสุข มีความหวังว่าจะได้มองเห็นอีกครั้ง)

สรุป บรรดาผู้ป่วยที่รอการรักษา หรือผู้ป่วยในวาระสุดท้าย พวกเขาต้องทนทุกข์จากความเจ็บป่วย ทั้งทางด้านร่างกายและทนทุกข์ด้านจิตใจ มีความกังวล ท้อแท้ และสิ้นหวัง บางครั้ง แค่เพียงบทสนทนาเรียบง่าย ก็อาจจุดประกายความหวัง กลายเป็นเหตุผลให้คนหนึ่งคนไม่ยอมแพ้ที่จะสู้ต่อไปในวันพรุ่งนี้ เพราะความหวังนั้นได้เปลี่ยนมุมมองให้เป็นพลัง เพื่อให้เราเห็นคุณค่าของการใช้ชีวิตอย่างมีความหมาย

1. ย้อนกลับไปเมื่อปลายปี ค.ศ. 2019 เข้าสู่ช่วงต้นปี ค.ศ. 2020 เกิดโรคโควิด-19 แพร่ระบาดอย่างหนักทั่วโลก มีผู้เสียชีวิตเป็นจำนวนมาก เป็นต้นบรรดาผู้สูงอายุ ผู้ที่มีโรคประจำตัว ตามโรงพยาบาลเต็มไปด้วยผู้ป่วยจนต้องสร้างโรงพยาบาลสนาม บางคนต้องถูกกักตัวอยู่อย่างโดดเดี่ยว หลายครอบครัวต้องสูญเสียสมาชิกในครอบครัวไปโดยไม่ได้มีโอกาสรำลึา บุคลากรทางการแพทย์ต่างต้องทำงานอย่างหนักจนไม่มีเวลาพักและยังต้องเผชิญกับความเสี่ยงที่จะติดโรคระบาดนี้ด้วย หลายคนเกิดความท้อแท้และสิ้นหวัง

2. พระสันตะปาปาฟรังซิสทรงเชิญชวนเราให้เป็นเครื่องหมายแห่งความหวังสำหรับผู้ป่วยทั้งที่อยู่ที่บ้านและในโรงพยาบาล “...ความทุกข์ของพวกเขาบรรเทาลงได้ ด้วยความใกล้ชิดและความรักของผู้มาเยี่ยม เมตตากิจเป็นงานแห่งความหวังด้วยเช่นกัน ที่จะก่อให้เกิดความรู้สึกขอบคุณอย่างมากมาย การแสดงความขอบคุณนี้ควรกระทำต่อบุคลากรทางการแพทย์ทุกคน ที่มักอยู่ในสภาพที่ไม่ปลอดภัย และต้องปฏิบัติภารกิจด้วยความเอาใจใส่และห่วงใยต่อผู้ป่วยและผู้อ่อนแอที่สุดอยู่เสมอ เราควรให้ความสนใจอย่างครอบคลุมแก่ทุกคนที่อยู่ในสถานการณ์ยากลำบากเป็นพิเศษ ต้องประสบกับความอ่อนแอและข้อจำกัดของตนเอง โดยเฉพาะผู้ที่ได้รับผลกระทบจากความเจ็บป่วย หรือความพิการที่จำกัดความเป็นอิสระและเสรีภาพส่วนบุคคลอย่างรุนแรง...” (Spes Non Confundit 11)

3. ในภารกิจการประกาศข่าวดีของพระเยซูเจ้า นอกจากการเทศน์สอนแล้ว พระองค์ทรงรักษามารดาผู้เจ็บป่วยด้วยอัศจรรย์ เช่น คนโรคเรื้อน คนตาบอด คนง่อย คนถูกปีศาจสิง ผู้ป่วยทุกคนที่มาเฝ้าและขอให้พระองค์รักษา ได้หายจากความเจ็บป่วยและความทุกข์ทรมาน พระเยซูเจ้าทรงทรงบำบัตร์รักษาผู้ป่วยทุกคน เพื่อให้พระวาจาที่ได้ตรัสไว้ทางประกาศกอิสยาห์ เป็นความจริงว่า

“พระองค์ทรงรับเอาความอ่อนแอของเราไว้

และทรงแบกความเจ็บป่วยของเรา” (มธ. 8:16-17)

พระองค์จึงทรงเป็นแบบอย่างของบุคลากรทางการแพทย์ ที่คอยให้การรักษาและเป็นความหวังของบรรดาผู้ป่วย

4. นักบุญเทเรซาแห่งกัลกัตตา เป็นแบบอย่างของผู้ที่อยู่ใกล้ชิดดูแลเอาใจใส่ ช่วยเหลือและเป็นความหวังของบรรดาผู้เจ็บป่วย ผู้ทุกข์ยากในประเทศอินเดีย ท่านปฏิญาณตนเข้าเป็นนักพรตหญิงในอารามโลเรโตในเมืองดาร์จีลิง ประเทศอินเดีย ในปี ค.ศ. 1931 หลังจากปฏิญาณตนตลอดชีพใน ค.ศ. 1937 ชิสเตอร์เทเรซา มาเป็นครูวิชาภูมิศาสตร์-ประวัติศาสตร์ ที่โรงเรียนสตรีเซนต์มาเรียนนครกัลกัตตา และไม่นานก็ได้เป็นครูใหญ่ของโรงเรียนสตรีแห่งนี้ ท่านได้นำพาสมาชิกและเหล่านักเรียนผ่านเหตุการณ์เลวร้าย ซึ่งเกิดจากผลกระทบของความรุนแรงในภาวะสงครามที่เกิดขึ้นต่อเนื่องในอินเดีย

ค.ศ. 1946 ท่านขออนุญาตเข้าไปช่วยเหลือคนยากไร้ในสลัมและเริ่มเรียนด้านการพยาบาลที่รัฐพิหาร พร้อมก่อตั้งโรงเรียนกลางแจ้งในสลัม ในเวลานั้นเอง เริ่มมีผู้มาขอเข้าร่วมเป็นหมู่คณะ และร่วมงานกับท่าน ท่านจึงก่อตั้งคณะธรรมทูตแห่งเมตตาธรรม (Missionaries of Charity) และก่อตั้ง “บ้านสำหรับผู้ดูแลผู้ใกล้จะสิ้นใจ” ในกัลกัตตา เมืองหลวงของรัฐเบงกอล

ค.ศ. 1955 มีผู้ใจบุญบริจาคบ้านเพื่อการกุศล ท่านจึงเปิดบ้านรับเลี้ยงเด็กกำพร้า และจัดหน่วยพยาบาลเคลื่อนที่ไปรักษาชาวไร่ชาวนา และพบว่าชาวอินเดียป่วยเป็นโรคเรื้อนกันมาก จึงเริ่มหาทางแก้ไข ท่านได้รับบริจาคที่ดิน จากรัฐบาลเบงกอล ตะวันตก เพื่อก่อตั้งสถานที่รักษาพยาบาลโรคเรื้อนและหมู่บ้านสันติสุข ก็เกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1968

คุณแม่เทเรซาได้รับรางวัลโนเบล สาขาสันติภาพ ในปี ค.ศ. 1979 และในปี ค.ศ. 1983 ท่านเริ่มป่วยเป็นโรคหัวใจ แต่ยังคงทำงานเหมือนปกติ แม้อาการโรคหัวใจจะมาเยือนอยู่เรื่อย ๆ

ในที่สุด วันที่ 5 กันยายน ค.ศ. 1997 ท่านได้ถึงแก่กรรม ขณะอายุ 87 ปี ทางรัฐบาลอินเดียได้จัดพิธีศพของคุณแม่เทเรซาอย่างยิ่งใหญ่ระดับชาติ นักบุญยอห์น ปอลที่ 2 พระสันตะปาปา ประกาศให้ท่านเป็น “บุญราศี” เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม ค.ศ. 2003 และพระสันตะปาปาฟรังซิส ทรงประกาศให้คุณแม่เทเรซาเป็น “นักบุญ” ในวันที่ 5 กันยายน ค.ศ. 2016

ปฐิขัฒิ

ก. ขัอควรจั

1. พระสันตะปาปาฟรังซิสทรงเชิฐชวนเรำ ให้เป็นเครื่องหมำยแห่งควำมหวังสำหรับผู้ป้วย ทั้งที่อยู่ที่บ้านและในร้งพยำบำล และขอบคุณบรรดำนุคละกรทำกรแพทยัที่ปฏิบัติกรกิจ ด้วยควำมเอำใจใส่และหวั่งใยต่อผู้ป้วย
2. พระเยชูเจ้าทรงบำบัตรักษำผู้ป้วย “พระองค์ทรงรับเอำควำมอ่อนแอของเรำไว้ และทรงแบกควำมเจ็บป้วยของเรำ” (มธ. 8:16-17) เป็นควำมหวังของบรรดำผู้ป้วย
3. นักรุ่นยเทเรซำแห่งกัลกัฒดำ เป็นแบบอย่ำงของผู้ที่อยู่ใกล้ชิด ดูแลเอำใจใส่ ช่วยเหลือและเป็นควำมหวังของบรรดำผู้เจ็บป้วยและทุกรุขยำกในประเทศอื่นเดิย
4. ผู้เรียนสำมารถเป็นเครื่องหมำยแห่งควำมหวังให้กับบรรดำผู้ป้วยได้ โดยให้ควำมสนใจ เอำใจใส่ ดูแล ช่วยเหลือ พุดคุย ให้ก่ำลัใจบรรดำผู้เจ็บป้วย เริ่มจำกบุคคลที่อยู่ใกล้ตัวเรำ เช่น สหมำชิกในครอบครัว หรือเพื่อนที่ร้งเรียน

ข. กิจกรรรม ก่ำลัใจแด่ผู้ป้วยและบุคลำกรทำกรแพทยั

ดำนัณกร

1. ผู้สอนนำผู้เรียนประชุมตกลงกัน เพื่อไปเยี่ยมผู้ป้วยและบุคลำกรทำกรแพทยัที่ร้งพยำบำลใกล้ ๆ ในวันหุยุตสุดสัปดาห์ (แบบไม่เป็นทำงกร)
2. โดยพิจารณาว่าจะไปที่ร้งพยำบำลใด (** ผู้สอนอำจไปติดต่อกับร้งพยำบำลว่ำสำมารถเข้าเยี่ยมในส่วนใดได้บ้ำง) และเตรียมของล่ำหรับเยี่ยมผู้ป้วย ของที่ระลึกล่ำหรับมอบให้พยำบำลหรือคุณหมอ (จำนวนตำมก่ำลัความสามารถ)
3. พุดคุยถึงเรื่องค่ำใช้จ่ำย (ของเยี่ยม) และกรเดินทำง (อำจเชิฐชวนให้ผู้เรียนร่วมนกันสมทบคนละเล็กละน้อย หรือขอกรสนับสนุนจำกทำงร้งเรียนหรือผู้ปกครองได้)
4. นัดหมำยวันและเวลำในกรเดินทำง
5. เมื่อกลับจำกกรทำกิจกรรรมแล้ว ให้ผู้เรียนเขียนบันทึกควำมประทับใจหรือควำมรู้สึกลงในสมุต และมำเล่าให้เพื่อน ๆ ฟังในกรพบกันครั้งต่อไป

ค. กรกำน

1. ไปเยี่ยมเยี่ยม ให้ก่ำลัใจ เพื่อน ญำติพื่น้อง หรือบุคคลที่ผู้เรียนรู้จักที่ก่ำลัใจเจ็บป้วยอยู่
2. ชวนพ่อ-แม่และสหมำชิกในครอบครัว นำขนมหรือสิ่งของที่จำเป็นไปบริจำคที่บ้านเด็กพิการ
3. หำกที่บ้านมีผู้ป้วย ให้คอยดูแล ช่วยเหลือ ชวนพุดคุยและให้ก่ำลัใจอยู่เสมอ

บทเรียนที่ 9

เครื่องหมายแห่งความหวัง ของบรรดาวัยรุ่น คนหนุ่มสาว

จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียน

1. เข้าใจบรรดาวัยรุ่นคนหนุ่มสาว ซึ่งเป็นวัยที่เต็มไปด้วยพลังในการค้นหาเป้าหมายของชีวิต
2. ตระหนักถึงคุณค่าของช่วงเวลาการเป็นวัยรุ่นคนหนุ่มสาว ซึ่งเต็มไปด้วยความหวังเสมอ
3. ดำเนินชีวิตด้วยความกระตือรือร้นในการเป็นวัยรุ่นคนหนุ่มสาวที่มีความหวังและเป็นผู้นำความหวังสู่ผู้อื่น

กิจกรรม

ชมคลิป เกม-ชีวิต-แอดมิชชั่น (5:15 นาที) ช่อง BRANDS World Thailand
ดูและดาวน์โหลดที่ <https://www.youtube.com/watch?v=TEBAmOY1emQ>

- อุปกรณ์
1. คลิปจาก Youtube	2. TV หรือเครื่องฉายโปรเจกเตอร์
3. Notebook หรือเครื่องเล่นไฟล์วิดีโอ	4. ลำโพงขยายเสียง

ดำเนินการ เปิดคลิป “เกม-ชีวิต-แอดมิชชั่น” ให้ผู้เรียนดู โดยให้ผู้เรียนพยายามสังเกตและจดจำเรื่องราวที่เกิดขึ้นในคลิปนี้ให้ได้มากที่สุด หลังจบคลิปมีการถามคำถามและให้รางวัล

วิเคราะห์ ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

1. ในคลิปที่เราได้ชมไป มีตัวละครใดบ้าง (พ่อ, แม่, เต๋ย)
2. เต๋ยเรียนอยู่ชั้นไหน และเขาชอบทำอะไร (เรียนอยู่ชั้น ม.6 ชอบเล่นเกมและขายไอเทมเกม)
3. ในคลิปพ่อเตือนเต๋ยเรื่องอะไร (อีก 4 เดือนจะสอบเข้าเพื่อเรียนระดับมหาวิทยาลัย ให้เลิกเล่นเกมแล้วตั้งใจอ่านหนังสือสอบ เพื่ออนาคตของตัวเอง)
4. อะไรที่ทำให้เต๋ยมีความมั่นใจในตัวเอง ไม่ฟังการตักเตือนของพ่อ (เขาขายไอเทมเกมได้เงินมากกว่าเด็กจบมหาวิทยาลัย และคิดว่ารายได้ที่ตนมีจะสามารถดูแลตัวเองได้)
5. สามเดือนก่อนสอบเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้น (พ่อเอาคอมพิวเตอร์ออกจากห้อง เพื่อจะได้ไม่ต้องเล่นเกมให้เต๋ย จัดลำดับความสำคัญให้ถูกต้องว่าการเรียนต้องมาก่อน)

พ่อรู้หรือว่าอนาคตของเต๋ยเป็นใจ

ขอบคุณจาก Youtube
MEDIA INSPIRE

6. เตี้ยทำอะไรหลังจากทะเลาะกับพ่อ (ออกไปเล่นเกมที่ร้านเกมนอกบ้าน)
7. เกิดอะไรขึ้นระหว่างที่เตี้ยเล่นเกม (แม่โทรมาหาแต่เตี้ยไม่ได้รับ, พ่อตกบันได, เกมปิดให้บริการเพราะผู้ที่พัฒนาเกมยุติการต่อสัญญาเกม, เตี้ยพูดว่าจะเอาเงินมาจากไหน)
8. เมื่อเตี้ยรับโทรศัพท์แม่ เกิดเหตุการณ์อะไร (พ่อเข้าโรงพยาบาล)
9. คุณหมอบอกว่าพ่อของเตี้ยป่วยเป็นอะไร (โรคกล้ามเนื้ออ่อนแรง ALS ซึ่งยังไม่มีทางรักษา)
10. เมื่อกลับมาจากโรงพยาบาล เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างไรกับเตี้ย (เตี้ยรู้สึกว่ามีการทำลายใหม่ คือการต้องสอบเข้ามหาวิทยาลัยให้ได้)
11. เตี้ยพูดอย่างไรเมื่อหยิบหนังสือสอบเข้ามหาวิทยาลัยไว้ในมือ (ผมได้พบเกมใหม่ที่ท้าทายกับชีวิตของผมเอง ที่สำคัญผมแพ้เกมนี้ไม่ได้)
12. เรารู้อย่างไรว่าเตี้ยมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น (ดังโปสเตอร์เกมออก แล้วคิดเรื่องเกี่ยวกับการเรียนแทน ตั้งใจอ่านหนังสือ เพื่อนชวนไปเล่นเกมก็ไม่ไป)
13. พ่อส่งกำลังใจให้เตี้ยอย่างไร (เขียนโพสต์อิทว่า “ไอเทมพิเศษเพื่ออนาคตนะลูก”)
14. ตอนจบของเรื่องเป็นอย่างไร (เตี้ยสอบติดมหาวิทยาลัย คณะวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ และบอกกับพ่อว่าเขาจะเป็นคนดูแลพ่อเอง)
15. ข้อคิดที่ได้จากเรื่องนี้ คนละ 1 คำตอบ ขออาสาสมัครหรืออาจให้ทุกคนได้ตอบ (แนวคำตอบ: พ่อแม่หวังดีกับเรา, ทุกคนผิดพลาดได้ แต่ก็ปรับปรุงแก้ไขได้, หากเราตั้งใจทำอะไรสักอย่างที่ดี ๆ เราจะประสบความสำเร็จ, ไม่มีคำว่าสายเกินไปหากเราจะเปลี่ยนแปลงตนเอง, เตี้ยต่อยอดจากสิ่งที่ชอบ ใช้ความชอบในเรื่องคอมพิวเตอร์เกม ไปสู่ความสำเร็จในวิถีแบบที่มั่นคงกว่า, อย่าผลัดวันประกันพรุ่ง, ความพยายามไม่เคยทำร้ายใคร, ให้เรามีความหวังเสมอในการดำเนินชีวิตเพื่อไปสู่เป้าหมายที่ตั้งใจไว้ ฯลฯ)

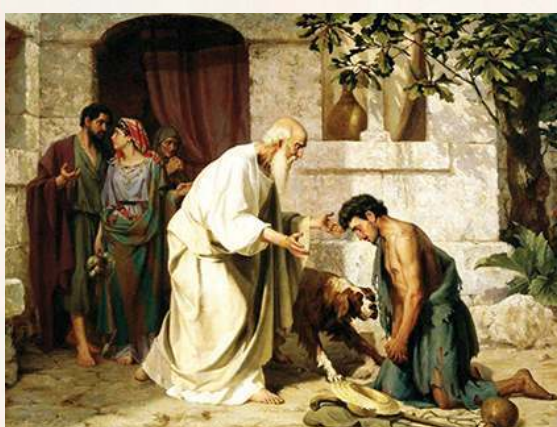
สรุป บรรดาเยาวชนคนหนุ่มสาว เป็นวัยที่มีชีวิตชีวาและมองอนาคตด้วยความมุ่งมั่น ตั้งใจ เป็นวัยที่กล้าคิด กล้าทำ กล้าลอง กล้าเสี่ยงและแสวงหาที่ ๆ มีตัวตนในสังคม และแม้จะเป็นวัยที่เต็มไปด้วยความฝันและมุ่งมั่น แต่ก็ยังเป็นวัยที่หมดพลัง หมดไฟได้ง่ายเช่นกัน ถ้าพวกเขาผิดหวังหรือล้มเหลวในสิ่งที่ตั้งใจ แต่ก็มีเยาวชนอีกจำนวนไม่น้อย ที่แม้จะผิดหวังเพราะไม่ได้ในสิ่งที่ตัวเองหวังหรือตั้งใจ ก็ยังคงมีความเพียรพยายาม มีความคิดที่ดีที่จะทำให้ชีวิตของตนประสบความสำเร็จแม้จะเข้าไปบ้างก็ตาม

คำสอน

1. เราคงปฏิเสธไม่ได้ว่า ในทุกวันนี้มีข่าวของวัยเยาว์ชนคนหนุ่มสาวมากมายนับไม่ถ้วนปรากฏบนจอโทรทัศน์ หรือทางสื่อออนไลน์ วัยนี้เป็นวัยที่คึกคะนอง อยากรู้ อยากลอง เมื่อชอบอะไรก็จะฝังตัวอยู่กับสิ่งนั้นจนเป็นเหมือนชีวิต รู้สึกว่าขาดไม่ได้ ความยับยั้งชั่งใจก็ยังมี ฝันใหญ่ จนบางทีลืมมองความเป็นจริงของชีวิตและสังคม ซึ่งก็ไม่ผิดที่จะฝันใหญ่ มองอนาคตไกล ๆ หรือบางคนก็ขายฝัน แต่ด้วยความที่ยังไม่เข้มแข็งทางด้านจิตใจมากเท่าที่ควร เมื่อเกิดความผิดพลาด หรือไม่เป็นไปดังที่หวัง ก็อาจส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตในสังคม กับครอบครัว กับเพื่อน หรือต่อทรัพย์สินเงินทองต่ออนาคต และเมื่อตกอยู่ในความผิดหวัง ไม่ได้ตั้งใจ สำหรับบางคนก็อาจนำไปสู่ความรู้สึกสิ้นหวังจนถึงขั้นที่ไม่อยากมีชีวิตอยู่ก็มีให้เห็นมาแล้ว เปรียบดังคนที่กำลังจะจมน้ำที่พยายามตะเกียกตะกายเพื่อให้มีชีวิตรอด หรือคนที่อยู่ในความมืด มองไม่เห็นทาง แต่สำหรับเยาวชนคาทอลิกเราโชคดีที่มีครอบครัว มีผู้ใหญ่คอยเตือนและคอยช่วยเหลือ ผ่านทางการอบรม ผ่านทางศาสนต่าง ๆ ของพระศาสนจักร เพื่อรอบข้างที่หวังดี ดังนั้นเราจึงต้องคิดให้รอบคอบและรับฟังคนรอบข้างให้มากขึ้น เพื่อไม่ตกในความผิดพลาดจนทำให้หมดหวังในการดำเนินชีวิต และพร้อมเสมอที่จะเริ่มต้นใหม่ได้ทุกเมื่อด้วยพลังของคนรุ่นใหม่

2. ชวนให้นึกถึงอุปมาเรื่อง **“ลูกที่หายไป”** (ลก. 15:11-32) ซึ่งเราคงจดจำเรื่องราวกันได้ ทำให้มองเห็นใน 2 มุมมองคือ

บิดา ยอมให้อิสระกับลูกคนเล็ก ที่ตัดสินใจออกจากบ้านเพื่อไปทำตามความฝัน ซึ่งไม่มีใครรู้ว่าอนาคตจะเป็นอย่างไร จะสำเร็จหรือไม่ แต่เชื่อมั่นและอยากเห็นลูกได้ทำในสิ่งที่ต้องการ

ลูกคนเล็ก เมื่อได้รับอิสระ กลับทำให้เขากลายเป็นคนเสเพล ติดกับดักความฟุ้งเฟ้อ ฟุ่มเฟือย ที่สุดต้องพบกับประสบการณ์แห่งความทุกข์ทรมาน โดดเดี่ยวและขัดสน

แต่เราก็ได้ค้นพบพลังในอุปมานี้คือ

ลูกคนเล็ก เขาค้นพบความแข็งแกร่งที่จะเริ่มต้นใหม่ มุ่งมั่นที่จะลุกขึ้นและกลับบ้าน ยอมรับในความผิดพลาด พร้อมเสมอที่จะเปลี่ยนแปลง หันกลับมาและเรียนรู้จากชีวิตที่ผิดพลาดไป

บิดา รอคอย ให้อภัย ยินดีกับการกลับมา ต้อนรับอย่างอบอุ่น สนับสนุนในการตั้งใจที่จะเริ่มต้นชีวิตใหม่ ถึงแม้อุปมาอุปไมยที่เรารู้จักแตกต่างกันในบางมุม แต่สิ่งหนึ่งที่เรารู้เห็นและสัมผัสได้ คือการลุกขึ้นเพื่อเปลี่ยนแปลงตนเอง เพื่อเป็นคนใหม่ที่ดีกว่าเดิม ที่มีชีวิตที่ดีแค่ตนเองเท่านั้น แต่ยังส่งผลถึงคนในครอบครัวด้วย ดังที่พระสันตะปาปาฟรังซิสกล่าวว่า “การทำผิดพลาดหรือความพ่ายแพ้ในการอุทิศตน แม้ว่าลูกจะทำผิดพลาดไป ลูกก็สามารถลุกขึ้นและเริ่มต้นใหม่ เพราะไม่มีใครมีสิทธิ์ที่จะแย่งชิงความหวังของลูกไปได้” (CV 142)

3. แต่ปฏิเสธไม่ได้ว่า ยังมีเยาวชนอีกมากมายที่รู้สึกผิดหวังในความฝันและแรงบันดาลใจของพวกเขา และคนนำเราไปกว่านั้น หากไม่ได้รับโอกาสในการที่จะเริ่มต้นใหม่ หรือเติบโตขึ้นในแบบที่ท้อแท้และไร้จุดหมายอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ หันไปพึ่งยาเสพติด มีภาวะเสี่ยง พึ่งพาความสุขชั่วคราวและจอมปลอม และอาจนำไปสู่ภาวะซึมเศร้าจนกระทั่งการทำลายตนเอง

แต่คงเป็นเรื่องน่ายินดีที่เราได้เห็นพลังงานดีของเยาวชนคนหนุ่มสาว ที่พบแขนเสื้อและอาสาช่วยเหลือเมื่อเกิดภัยพิบัติ การเป็นลิฟท์และเสียงของคนที่ย่อยโอกาสไม่ว่าจะเรื่องการครองชีพ การไม่ได้รับความยุติธรรมที่ควรได้รับ ด้วยเหตุนี้ ปีกัดดีลิฟท์แห่งความหวัง จึงควรสร้างแรงบันดาลใจให้พวกเขา ขอให้พระศาสนจักรมีความพยายามมากขึ้น ในการเข้าถึงบรรดาเยาวชนคนหนุ่มสาว ด้วยความรักที่ฟื้นฟูขึ้นใหม่ ให้เราแสดงถึงความห่วงใยต่อกลุ่มวัยรุ่น นักศึกษาและคู่สมรสหนุ่มสาว ซึ่งเป็นคนรุ่นใหม่ ให้เราพยายามใกล้ชิดกับเยาวชนคนหนุ่มสาว เพราะพวกเขาคือความยินดีและความหวังของพระศาสนจักรและของโลก (Spes Non Confundit 12)

4. และหากพูดถึง นักบุญ คาร์โล อากุติส ก็คงไม่มีใครไม่รู้จัก เพราะท่านเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ เป็นคนรุ่นใหม่ร่วมยุคสมัยของเรา ท่านเป็นโปรแกรมเมอร์ชอบเล่นอินเทอร์เน็ต ใช้สื่อโซเชียลเหมือนเรา แต่หัวใจรักพระเจ้าสุดกำลัง ท่านจึงใช้สื่อออนไลน์ เพื่อประกาศข่าวดีแห่งความศรัทธาต่อศีลมหาสนิทที่ท่านหลงรัก และอุทิศตนเองให้เกิดเกียรติศีลมหาสนิทที่เป็นแก่นชีวิตของท่านอย่างที่สุด ท่านได้รวบรวม เผยแผ่อัศจรรย์ศีลมหาสนิทจากที่ต่าง ๆ ทั่วโลกนำเสนอบนเว็บไซต์ <http://www.miracolieucaistici.org/> และสร้างเว็บนี้ขึ้นไม่กี่เดือน ก่อนที่จะเสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งเม็ดเลือดขาว ทำให้เห็นพลังของการเป็นเยาวชนคนหนุ่มสาวในตัวของท่าน การมีชีวิตอยู่ของท่านมีคุณค่าและมีความหมาย แม้ในความเจ็บป่วย ก็มีได้หมดกำลังใจหรือท้อแท้ แต่กลับนำความชอบ ความชำนาญที่ท่านมี ทำให้เกิดประโยชน์แก่ผู้คนทั่วไป ขอท่านนักบุญคาร์โล อากุติส เป็นตัวอย่างและแรงบันดาลใจให้กับพวกเรา วัยเยาวชนคนหนุ่มสาว

ก็สามารถสร้างสรรค์ประโยชน์แก่สังคมได้ ตามความสามารถและพระพรที่มี ที่สำคัญเราทุกคนก็สามารถเป็นนักบุญได้ด้วยเช่นเดียวกัน (ภาพนักบุญคาร์โล อากุติส ภาพใหญ่ หน้า 121)

สามารถอ่านประวัติเพิ่มเติมได้ที่ <https://youth.thaicatholicyouth.com/carlo-acutis/>

ก. ข้อควรจำ

1. การลุกขึ้นเพื่อเปลี่ยนแปลงตนเองเพื่อเป็นคนใหม่ที่ดีกว่าเดิม ที่มีโซ่ส่งผลดีแก่ตนเองเท่านั้น แต่ยังส่งผลถึงคนในครอบครัวด้วย
2. การทำผิดพลาดหรือความพ่ายแพ้ในการอุทิศตน แม้ว่าลูกจะทำผิดพลาดไป ลูกก็สามารถลุกขึ้นและเริ่มต้นใหม่ เพราะไม่มีใครมีสิทธิ์ที่จะแย่งชิงความหวังของลูกไปได้ (CV 142)
3. เป็นเรื่องน่ายินดีที่ได้เห็นพลังงานดีของเยาวชนคนหนุ่มสาว ที่พิบแซนเลื้อและอาสาช่วยเหลือเมื่อเกิดภัยพิบัติ (Spes Non Confundit 12)
4. เยาวชนคนหนุ่มสาว คือความยินดีและความหวังของพระศาสนจักรและของโลก
5. นักบุญคาร์โล อาคุติส ใช้สื่อออนไลน์เพื่อประกาศข่าวดีแห่งความศรัทธาต่อศีลมหาสนิทที่ผ่านหลงรัก และอุทิศตนเองเทิดเกียรติศีลมหาสนิท ที่เป็นแก่นชีวิตของตนอย่างที่สุด
6. เยาวชนคนหนุ่มสาวสามารถสร้างสรรค์ประโยชน์แก่สังคมได้ ตามความสามารถและพระพรที่แต่ละคนมี

ข. กิจกรรม

เด็กเล็ก

ระบายสีนักบุญคาร์โล อาคุติส หน้า 55

เด็กโต

ให้ผู้เรียนค้นหาประวัติของ นักบุญคาร์โล อาคุติส และนำมาจัดบอร์ดในห้องคำสอน เพื่อช่วยเตือนใจผู้เรียนว่า พวกเราสามารถใช้เวลาหรือความชอบที่มี สร้างสรรค์และทำประโยชน์ให้กับครอบครัว โรงเรียน วัดหรือชุมชน หากเป็นไปได้ให้จัดบอร์ดตามทางเดินในโรงเรียนก็เป็นการดี เพื่อให้ทุกคนในโรงเรียนได้รู้จักนักบุญคาร์โล อาคุติส เพื่อเป็นการประกาศข่าวดีในโรงเรียนด้วย

ค. การบ้าน

1. กลับไปเล่าเรื่องของบุญราศี คาร์โล อาคุติส ให้คนในครอบครัวฟัง
 2. ตรวจสอบและให้ทำบันทึกลงในสมุดประจำตัวของผู้เรียน อาจเขียนเป็นข้อตั้งใจก็ได้
- * เรา มีความสามารถพิเศษหรือพระพรพิเศษในเรื่องใด และได้ใช้เพื่อประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่นหรือไม่ มากน้อยแค่ไหน
- * ความสามารถหรือพระพรที่เราอยากมีเพิ่ม ให้เราได้พยายามฝึกฝน ลงมือทำบ่อย ๆ ในการรับใช้ผู้อื่น เพื่อให้เกิดความชำนาญมากขึ้น

คำสั่ง ให้ผู้เรียนระบายสีและตกแต่งภาพให้สวยงาม

บทเรียนที่ 10

เครื่องหมายแห่งความหวัง ของบรรดาผู้อพยพ และคนยากจน

จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียน

1. รู้และเข้าใจถึงความยากลำบาก และความปรารถนาในการมีชีวิตที่ดีของบรรดาผู้อพยพ และคนยากจน
2. ตระหนักและเห็นคุณค่าของบรรดาผู้อพยพและคนยากจน
3. เป็นผู้ที่นำความหวังและส่งเสริมสิทธิแก่บรรดาผู้อพยพและคนยากจน ตามกำลังความสามารถของตน

กิจกรรม

กิจกรรม ปริศนาอักษรไขว้

อุปกรณ์

1. ใบความรู้พระคัมภีร์และคำใบ้ปริศนาอักษรไขว้ หน้า 61 ตามจำนวนผู้เรียน
2. ใบงานปริศนาอักษรไขว้ หน้า 62 ตามจำนวนกลุ่ม
3. ใบเล่นเกมปริศนาอักษรไขว้ หน้า 63-64
4. รางวัล

ดำเนินการ

1. แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 3-4 คน หรือขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้สอน
2. แจกใบความรู้พระคัมภีร์และคำใบ้ปริศนาอักษรไขว้ ให้ผู้เรียนคนละ 1 แผ่น และใบงานปริศนาอักษรไขว้ กลุ่มละ 1 แผ่น
3. ให้ผู้เรียนช่วยกันค้นหาคำจากใบความรู้พระคัมภีร์และคำใบ้ปริศนาอักษรไขว้ และนำมาเขียนลงในใบงานปริศนาอักษรไขว้ ตามแนวตั้งและแนวนอนให้ถูกต้องสมบูรณ์
4. กลุ่มใดทำเสร็จก่อน ผู้สอนตรวจสอบความถูกต้อง ให้รางวัลสำหรับกลุ่มที่ชนะ

วิเคราะห์ ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

1. ปริศนาอักษรไขว้ที่เราช่วยกันทำ ยากหรือง่าย เพราะอะไร (ให้ผู้เรียนแบ่งปัน)
2. เราค้นเคยหรือได้ยินพระคัมภีร์ข้อไหนบ้าง (ให้ผู้เรียนแบ่งปัน)
3. ในปริศนาอักษรไขว้ที่เราทำ มีคำว่าอะไรบ้าง (ให้ผู้เรียนช่วยกันตอบ)
4. พระคัมภีร์แต่ละข้อมีการกล่าวถึงกลุ่มคนกลุ่มหนึ่ง คือใคร (คนยากจน)
5. ลองช่วยกันนับดูว่า พระคัมภีร์ทั้งแนวตั้งแนวนอนที่เราได้อ่านไป มีคำว่า “ยากจน” อยู่ทั้งหมดกี่คำ

(14 คำ)

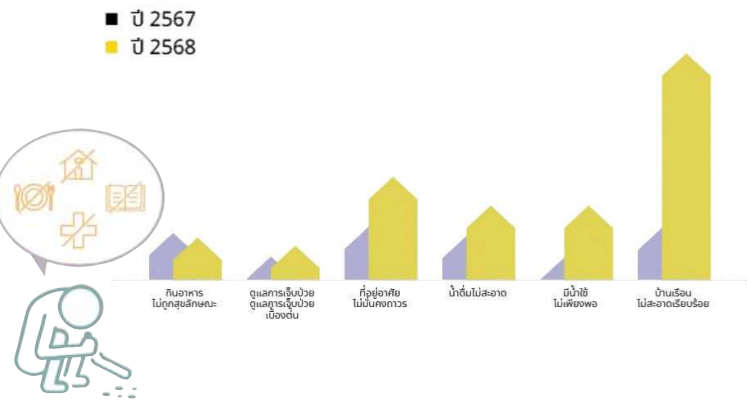

สรุป เมื่อพูดถึงคนยากจน เราก็จะคิดถึงคนที่ขาดคนที่มีไม่มาก คนที่ยังต้องการความช่วยเหลือทางด้านปัจจัยต่าง ๆ เพื่อการดำรงชีวิต แม้ผู้ที่เก็บข้อมูลทางประชากรศาสตร์ <https://www.tpmap.in.th/> (แหล่งข้อมูลสถิติคนยากจน) จะบอกเราว่าคนยากจนลดลง แต่นั่นหมายความว่า ยังคงมีอยู่ ไม่ได้หมดไป ทำให้คิดถึงถ้อยคำที่พระเยซูเจ้ากล่าวไว้เมื่อ 2,000 กว่าปีมาแล้วว่า **“จะมีคนยากจนอยู่กับท่านเสมอ”** และก็เป็นดังนั้น โอกาสปีศักดิ์สิทธิ์ “บรรดาผู้จาริกแห่งความหวัง” พระสันตะปาปาฟรังซิสเชิญชวนเราให้คิดถึงพวกเขาเป็นพิเศษ

พัฒนาการของคนจน เป้าหมายตามความจำเป็นพื้นฐานที่ยังขาดแคลน

แสดงการเปรียบเทียบพัฒนาการของจำนวนคนจน เป้าหมายในประเทศไทย แยกตามความจำเป็นพื้นฐานที่ยังขาดแคลน 6 หมวด โดยความสูงของกราฟแท่งสีเหลืองแสดงจำนวนคนจนเป้าหมายในปีที่เลือกเทียบกับปีก่อนหน้า โดยแท่งยิ่งต่ำ ยิ่งดี

1. หากพูดถึงความยากจน สหประชาชาติ (United Nations) ได้ให้นิยาม “ความยากจน” ว่าเป็นการปราศจากทางเลือกและโอกาส และการไม่มีเกียรติในความเป็นมนุษย์ รวมถึงการขาดความสามารถในการเข้าร่วมทางสังคม ไม่สามารถเลี้ยงครอบครัว ไม่ได้เรียนหนังสือ ไม่สามารถไปรับการรักษา เมื่อเจ็บป่วย ไม่มีที่ดินทำกิน ไม่มีงาน ไม่มีความปลอดภัย ถูกกีดกันทางสังคม อาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมไม่ดี ขาดการเข้าถึงน้ำสะอาดและสาธารณสุขที่ดี ในขณะที่โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (United Nations Development Programme: UNDP) มองว่าความยากจนคือการขาดโอกาส ขาดทางเลือกในการมีความเป็นอยู่ที่ดี มีสุขภาพอนามัยที่ดี รวมถึงการขาดเสรีภาพ และการเคารพในตนเองและผู้อื่น ส่วนธนาคารโลก (World Bank) ได้นิยามความยากจนว่า เป็นการมีทรัพยากรไม่เพียงพอทำให้อำนาจในการต่อรองลดลง และ TP MAP (Thai People Map and Analytics Platform) ระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาคนแบบชี้เป้า ให้ข้อมูลว่าความยากจนวัดได้จาก 5 มิติ ได้แก่ ด้านสุขภาพ ด้านความเป็นอยู่ ด้านการศึกษา ด้านรายได้ และด้านการเข้าถึงบริการรัฐ โดยที่คนจนเป้าหมาย 1 คน มีปัญหาได้มากกว่า 1 ด้าน (แหล่งข้อมูล: thaihealthreport.com)

ทางสังคม แต่ในความเป็นจริงกลับพบว่ามีผู้ค้ามนุษย์ที่เริ่มนุษยธรรมที่เชื่อมโยงกับกลุ่มค้ายาเสพติด กลุ่มค้าอาวุธ แสวงหาประโยชน์จากความอ่อนแอของผู้พลพ คนยากจน ซึ่งพวกเขา มักประสบกับความรุนแรงจากการค้ามนุษย์ ซึ่งถูกละเมิดทั้งทางกายและจิตใจ และความทุกข์ระหว่างการเดินทาง เราต้องไม่มองข้ามความเปราะบางของบรรดาผู้พลพที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือสถานการณ์ของผู้ที่ถูกบังคับให้ต้องใช้เวลาหลายปีในค่ายผู้ลี้ภัย (CV 92)

3. ในสมณโองการ “ความหวังนี้ไม่ทำให้เราผิดหวัง” พระสันตะปาปา ฟรังซิส ทรงปรารภให้เราแต่ละคนได้เป็นความหวังแก่บรรดาผู้พลพและคนยากจน โดยตรัสว่า “จำเป็นต้องมีเครื่องหมายแห่งความหวังสำหรับผู้พลพย้ายถิ่น ที่ละทิ้งแผ่นดินถิ่นเกิดของตน เพื่อแสวงหาชีวิตที่ดีขึ้นสำหรับตนเองและครอบครัว ความคาดหวังของพวกเขาจะต้องไม่ถูกทำลายด้วยอคติและการปิดกั้น ขอให้มีการต้อนรับที่เปิดกว้างแก่ทุกคน ด้วยความเคารพในศักดิ์ศรี พร้อมด้วยความรับผิดชอบที่จะไม่ยอมให้ใครต้องถูกปฏิบัติสิทธิในการสร้างอนาคตที่ดีกว่า พวกเขาควรได้รับการรับรองเรื่องความปลอดภัยและเข้าถึงการจ้างงาน การศึกษา และปรับตัวให้เข้ากับบริบทใหม่ทางสังคม รวมถึงขอรับรองให้มอบความหวังแก่คนยากจนที่มักขาดสิ่งจำเป็น เราต้องไม่ปิดหูปิดตาเกี่ยวกับสถานการณ์ที่กำลังเผชิญอยู่ในแต่ละวัน การพบเจอผู้คนที่ยากจนหรือถูกทำให้ยากจน พวกเขาอาจเป็นเพื่อนบ้านของเรา ที่ไร้ที่อยู่อาศัย หรือไม่มีอาหารเพียงพอในแต่ละวัน ทั้งที่โลกเต็มไปด้วยทรัพยากรจำนวนมหาศาล ซึ่งส่วนใหญ่มุ่งเป้าไปที่การผลิตอาวุธ คนยากจนยังคงเป็น “ประชากรส่วนใหญ่ของโลกหลายพันล้านคน” เราต้องไม่ลืมว่าคนยากจนไม่ใช่คนผิด แต่พวกเขามักตกเป็นเหยื่อเสมอ (Spes Non Confundit 13, 15)

4. เราสามารถเป็นความหวังให้แก่พวกเขาได้ในที่ ๆ เราอยู่ ด้วยการเยียมเยียนพูดคุย โดยเริ่มจากชุมชนรอบบ้าน ในเขตวัด โรงเรียนและในสังคม สิ่งใดที่แบ่งปันและช่วยเหลือได้ให้เราทำด้วยความรักอย่างจริงจัง หรือหากสามารถให้ข้อมูลกับผู้ใหญ่หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้เข้ามาช่วยเหลือพวกเขาเพื่อได้รับโอกาสและมีชีวิตที่ดีกว่า ก็ขอให้เราไม่รอช้าที่จะทำ ขอให้พระเจ้าของพระเยซูเจ้าในอุปมาเรื่องคำพิพากษาครั้งสุดท้าย สะท้อนอยู่ในใจเรา และตอกย้ำเราเสมอ

“เพราะว่าเมื่อเราหิว ท่านให้เรากิน เรากระหาย ท่านให้เราดื่ม

เราเป็นแขกแปลกหน้าท่านก็ต้อนรับ ...เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า

ท่านทำสิ่งใดต่อพี่น้องผู้ต่ำต้อยที่สุดของเราคนหนึ่ง ท่านก็ทำสิ่งนั้นต่อเรา” (มธ. 25:35, 40)

ก. ข้อควรจำ

1. ในแผ่นดินจะยังคงมีคนยากจนอยู่เสมอ ข้าพเจ้าจึงสั่งให้ท่านมีใจเอื้อเฟื้อต่อพี่น้องที่ยากจน และขัดสนในแผ่นดินของท่าน (ฉธบ. 15:11)
2. ขอให้มีการต้อนรับที่เปิดกว้างแก่ทุกคนด้วยความเคารพในศักดิ์ศรี พร้อมด้วยความรักที่ซื่อสัตย์และไม่ยอมให้ใครต้องถูกปฏิบัติในทางที่ผิดในการสร้างอนาคตที่ดีกว่า
3. เราต้องไม่ปิดหูปิดตาไปกับสถานการณ์ที่กำลังเผชิญอยู่ในแต่ละวัน การพบเจอผู้คนที่ยากจน หรือถูกทำให้ยากจน พวกเขาอาจเป็นเพื่อนบ้านของเรา ที่ไร้ที่อยู่อาศัย หรือไม่มีอาหารเพียงพอในแต่ละวัน
4. เราสามารถเป็นความหวังให้แก่พวกเขาได้ในที่ ๆ เราอยู่ ด้วยการเยียมเยียนพูดคุย โดยเริ่มจากชุมชนรอบบ้าน ในเขตวัด โรงเรียนและในสังคม สิ่งใดที่แบ่งปันและช่วยเหลือได้ให้เราทำด้วยความรักอย่างจริงจัง
5. ท่านทำสิ่งใดต่อพี่น้องผู้ต่ำต้อยที่สุดของเราคนหนึ่ง ท่านก็ทำสิ่งนั้นต่อเรา (มธ. 25:40)

ข. กิจกรรม ถ้อยคำสอนใจ

อุปกรณ์

1. ใบความรู้พระคัมภีร์ หน้า 61 และใบงานกิจกรรมถ้อยคำสอนใจ หน้า 65 ตามจำนวนผู้เรียน
2. ดินสอ
3. สีไม้/สีเมจิก

ดำเนินการ

1. ให้ผู้เรียนเลือกโค้ดพระคัมภีร์จากใบความรู้พระคัมภีร์มาคนละหนึ่งข้อ แล้วเขียนลงในใบงานในช่องที่กำหนด
2. จากนั้นผู้สอนใช้เวลา 1-2 นาที ให้ผู้เรียนอ่านพระคัมภีร์ที่ตนเลือกมาอย่างช้า ๆ แล้วดูว่าจากพระคัมภีร์ที่เลือกมานั้นมี คำ/ข้อความ/ประโยคไหน ที่ชอบหรือประทับใจ ให้เขียนลงในใบงานในช่องที่กำหนด และตกแต่งให้สวยงาม
3. จาก คำ/ข้อความ/ประโยค ที่เลือกนั้น ให้ผู้เรียนได้นำมาเป็นข้อตั้งใจในการช่วยเหลือเพื่อนพี่น้องที่ยากจน ขัดสน รวมถึงผู้อพยพที่อยู่ใกล้บ้าน ในชุมชน ในเขตวัด-โรงเรียน ลองดูว่าเราสามารถเป็นความหวังให้พวกเขาได้อย่างไรบ้าง

หรือ โครงการปันรัก ปันน้ำใจ

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนช่วยกันคิดกิจกรรมหรือโครงการที่สามารถทำได้จริง ในการให้กำลังใจทั้งฝ่ายกายและฝ่ายจิต แก่คนที่ยากจน ขัดสนหรือผู้ป่วย ที่อยู่รอบ ๆ โรงเรียนหรือชุมชนของเรา อาจจะเป็นคนงานในโรงเรียน รปภ. แม่บ้าน ที่ย้ายถิ่นฐานมาทำงานไกลจากบ้านหรือเพื่อนพี่น้องกลุ่มชาติพันธุ์
2. ผู้สอนให้คำแนะนำ ติดตามและร่วมทำโครงการไปกับผู้เรียนด้วย เพื่อเสริมสร้างกำลังใจ ความเป็นหนึ่งเดียว และการทำงานร่วมกัน
3. หลังทำกิจกรรมให้มีการประเมินการทำงาน ให้ผู้เรียนได้แบ่งปันประสบการณ์ ความรู้สึกจากการทำกิจกรรมนี้ ผู้สอนให้กำลังใจผู้เรียนในการทำกิจการดีต่อไป

ค. การบ้าน

1. พูดคุยกับผู้ปกครอง แลกเปลี่ยนความคิดในเรื่องคนยากจน คนอพยพย้ายถิ่น่ว่าพวกเขารู้สึกอย่างไร
2. แบ่งปันสิ่งที่เรียนรู้ในวันนี้ ว่าเราแต่ละคนก็สามารถเป็นความหวังให้แก่คนอพยพและคนยากจนได้ ตามความสามารถของเรา เช่น
 - หากมีคนงานที่เป็นคนชาติพันธุ์ในบ้าน ให้เราพูดดีและปฏิบัติดีต่อเขา
 - หากพบคนยากจน ถ้าเราสามารถแบ่งปันหรือช่วยเหลือสิ่งใดได้ ก็ให้เราทำอย่างจริงใจ อาจนำสิ่งของ ขนมหรืออาหารไปแบ่งปันแก่เพื่อนพี่น้องที่อพยพและคนยากจนในหมู่บ้านเรา ในเขตวัด ชุมชนของเรา
3. ปฏิบัติตามข้อตั้งใจที่ได้ทำในใบงาน “ถ้อยคำสอนใจ”

ใบความรู้พระคัมภีร์และคำใบ้ปริศนาอักษรไขว้

แนวนอน

1. จงยื่นมือช่วยคนยากจน เพื่อท่านจะได้รับพระพรอย่างเต็มเปี่ยม (บสร. 7:32)
2. คำอธิษฐานภาวนาและการทำทานของท่านเป็นเหมือนเครื่องบูชาที่พอพระทัยเฉพาะพระพักตร์ของพระเจ้า (กจ. 10:4)
3. เขาเอื้อเฟื้อแจกจ่าย เขาให้แก่คนยากจน ความชอบธรรมของเขาดำรงอยู่ตลอดนิรันดร์ (2 คร. 9:9)
4. อย่าผลักไสผู้ตกทุกข์ได้ยากที่มาขอความช่วยเหลือ อย่าหันหน้าไปจากคนยากจน (บสร. 4:4)
5. ถ้าท่านอยากเป็นคนดีอย่างสมบูรณ์ จงไปขายทุกสิ่งที่มี มอบเงินให้คนยากจน และท่านจะมีชุมทรัพย์ในสวรรค์ แล้วจงติดตามเรามาเถิด (มธ. 19:21)
6. อย่าข่มเหงหญิงม่ายและลูกกำพร้า คนต่างด้าวและคนยากจน และอย่าวางแผนชั่วในใจต่อผู้อื่น (ศคย. 7:10)
7. การบริจาคนิได้มีจุดมุ่งหมายให้ท่านต้องยากจนลงในการช่วยเหลือผู้อื่น แต่มีจุดมุ่งหมายเพื่อความเสมอภาคกัน (2 คร. 8:13)
8. อย่าผลักไสผู้ตกทุกข์ได้ยากที่มาขอความช่วยเหลือ อย่าหันหน้าไปจากคนยากจน (บสร. 4:4)

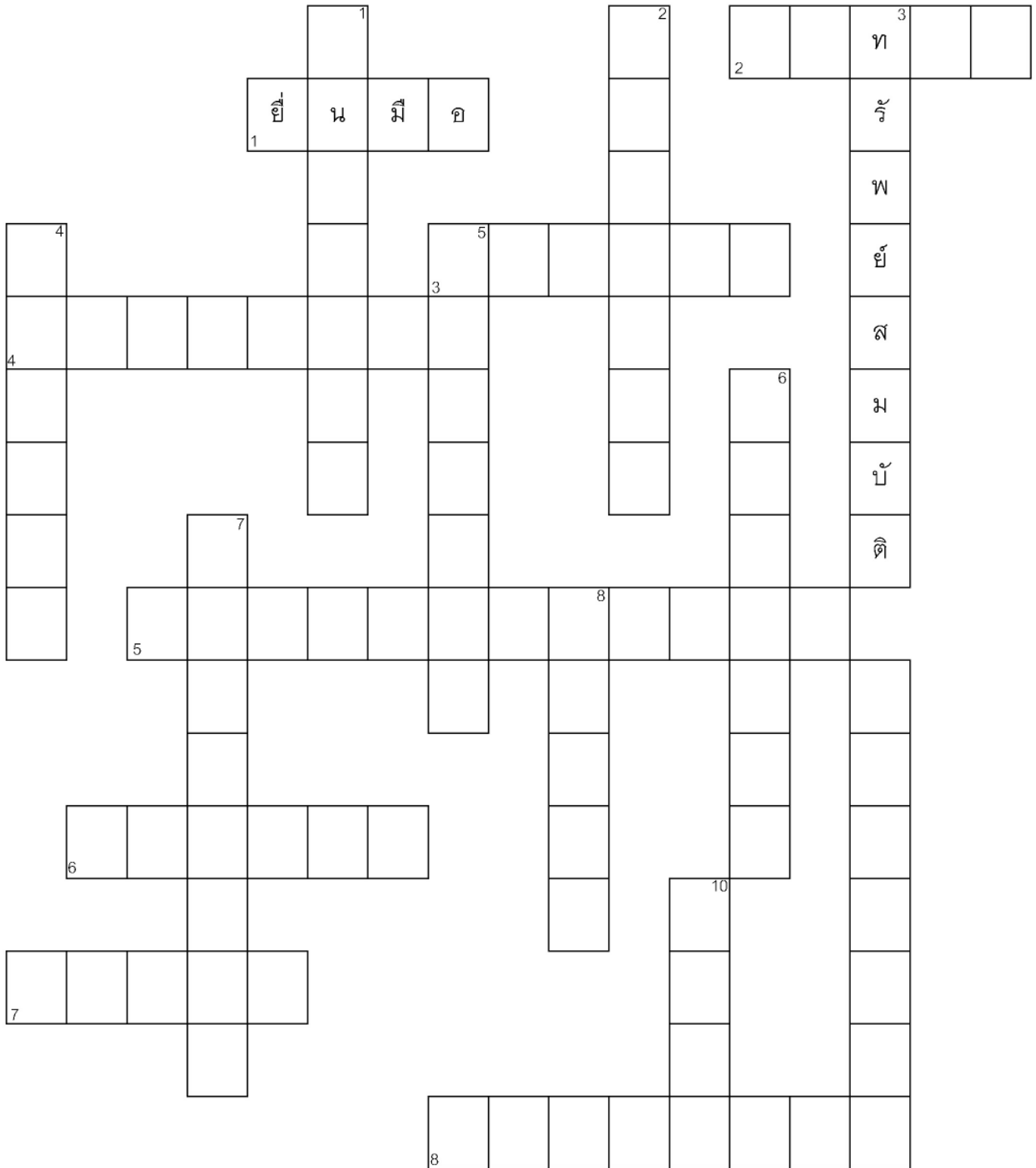
แนวตั้ง

1. คนยากจนนั้นอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอ แต่เราจะไม่อยู่กับท่านตลอดไป (ยน. 12:8)
2. ถ้าพี่น้องของท่านยากจนลงไม่สามารถหาเลี้ยงตนเองได้ ท่านจะต้องช่วยเหลือเขาเช่นเดียวกับที่ควรช่วยเหลือคนต่างด้าวหรือคนเช่าที่ดิน เพื่อเขาจะมีชีวิตอยู่กับท่านต่อไปได้ (ลก. 25:35)
3. จงแบ่งทรัพย์สมบัติของลูกส่วนหนึ่งไว้ทำทาน อย่าเสียดายสิ่งที่ลูกให้เป็นทาน อย่าเบือนหน้าจากคนยากจน แล้วพระเจ้าจะไม่ทรงคืนพระพรให้ลูก (ทบท. 4:7)
4. เมื่อท่านจัดงานเลี้ยง จงเชิญคนยากจน คนพิการ คนง่อย คนตาบอด แล้วท่านจะเป็นสุข เพราะคนเหล่านั้นไม่มีสิ่งใดตอบแทนท่านได้ ท่านจะได้รับการตอบแทนจากพระเจ้าเมื่อผู้ชอบธรรมกลับคืนชีวิต” (ลก. 14:13-14)
5. การบริจาคนิได้มีจุดมุ่งหมายให้ท่านต้องยากจนลงในการช่วยเหลือผู้อื่น แต่มีจุดมุ่งหมายเพื่อความเสมอภาคกัน (2 คร. 8:13)
6. จงยื่นมือช่วยคนยากจน เพื่อท่านจะได้รับพระพรอย่างเต็มเปี่ยม (บสร. 7:32)
7. โมเสสพูดว่า “ข้าพเจ้าเป็นคนต่างด้าวอยู่ในต่างแดน” (อพย. 18:3)
8. จงขายทรัพย์สินของท่านและให้ทาน จงหาเงินที่ไม่มีวันชำรุด จงหาทรัพย์สมบัติที่ไม่มีวันหมดสิ้นในสวรรค์ ที่นั่นขโมยเข้าไม่ถึงและแมลงขมวนไม่ทำลาย (ลก. 12:33)
9. อย่าข่มเหงหญิงม่ายและลูกกำพร้า คนต่างด้าวและคนยากจน และอย่าวางแผนชั่วในใจต่อผู้อื่น (ศคย. 7:10)
10. คนยากจนทำงานเหน็ดเหนื่อยแทบจะไม่พอกิน ถ้าเขาเลิกทำงาน เขาก็จะยิ่งขัดสน (บสร. 31:4)

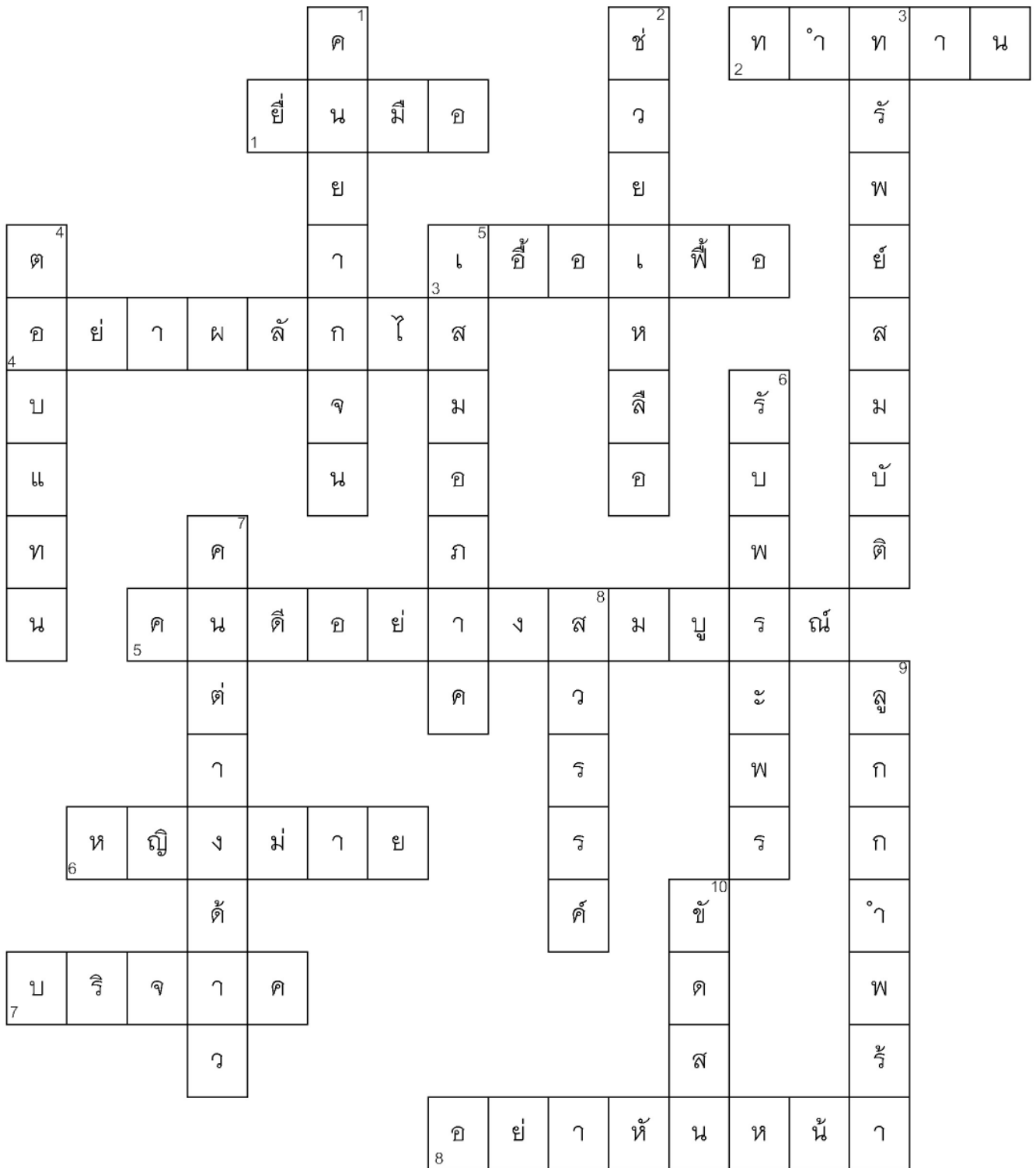

ปริศนาอักษรไขว้

คำสั่ง ให้ผู้เรียนช่วยกันหาคำในใบความรู้พระคัมภีร์ มาเติมลงในช่องปริศนาอักษรไขว้ ให้ได้คำที่สมบูรณ์

เฉลยปริศนาอักษรไขว้

ใบความรู้พระคัมภีร์และคำใบ้ปริศนาอักษรไขว้

เฉลยแนวนอน

1. จง**ยื่นมือ**ช่วยคนยากจน เพื่อท่านจะได้รับพระพรอย่างเต็มเปี่ยม (บสร. 7:32)
2. คำอธิษฐานภาวนาและการ**ทำทาน**ของท่านเป็นเหมือนเครื่องบูชาที่พอพระทัยเฉพาะพระพักตร์ของพระเจ้า (กจ. 10:4)
3. เขา**เอื้อเฟื้อ**แจกจ่าย เขาให้แก่คนยากจน ความชอบธรรมของเขาดำรงอยู่ตลอดนิรันดร์ (2 คร. 9:9)
4. **อย่าผลักไส**ผู้ตกทุกข์ได้ยากที่มาขอความช่วยเหลือ อย่าหันหน้าไปจากคนยากจน (บสร. 4:4)
5. ถ้าท่านอยากเป็น**คนดีอย่างสมบูรณ์** จงไปขายทุกสิ่งที่มี มอบเงินให้คนยากจน และท่านจะมีชุมทรัพย์ในสวรรค์ แล้วจงติดตามเรามาเถิด (มธ. 19:21)
6. อย่าชมเชย**หญิงม่าย**และ**ลูกกำพร้า** คนต่างด้าวและคนยากจน และอย่าวางแผนชั่วในใจต่อผู้อื่น (ศคย. 7:10)
7. การ**บริจาค**มิได้มีจุดมุ่งหมายให้ท่านต้องยากจนลงในการช่วยเหลือผู้อื่น แต่มีจุดมุ่งหมายเพื่อความเสมอภาคกัน (2 คร. 8:13)
8. อย่าผลักไสผู้ตกทุกข์ได้ยากที่มาขอความช่วยเหลือ **อย่าหันหน้า**ไปจากคนยากจน (บสร. 4:4)

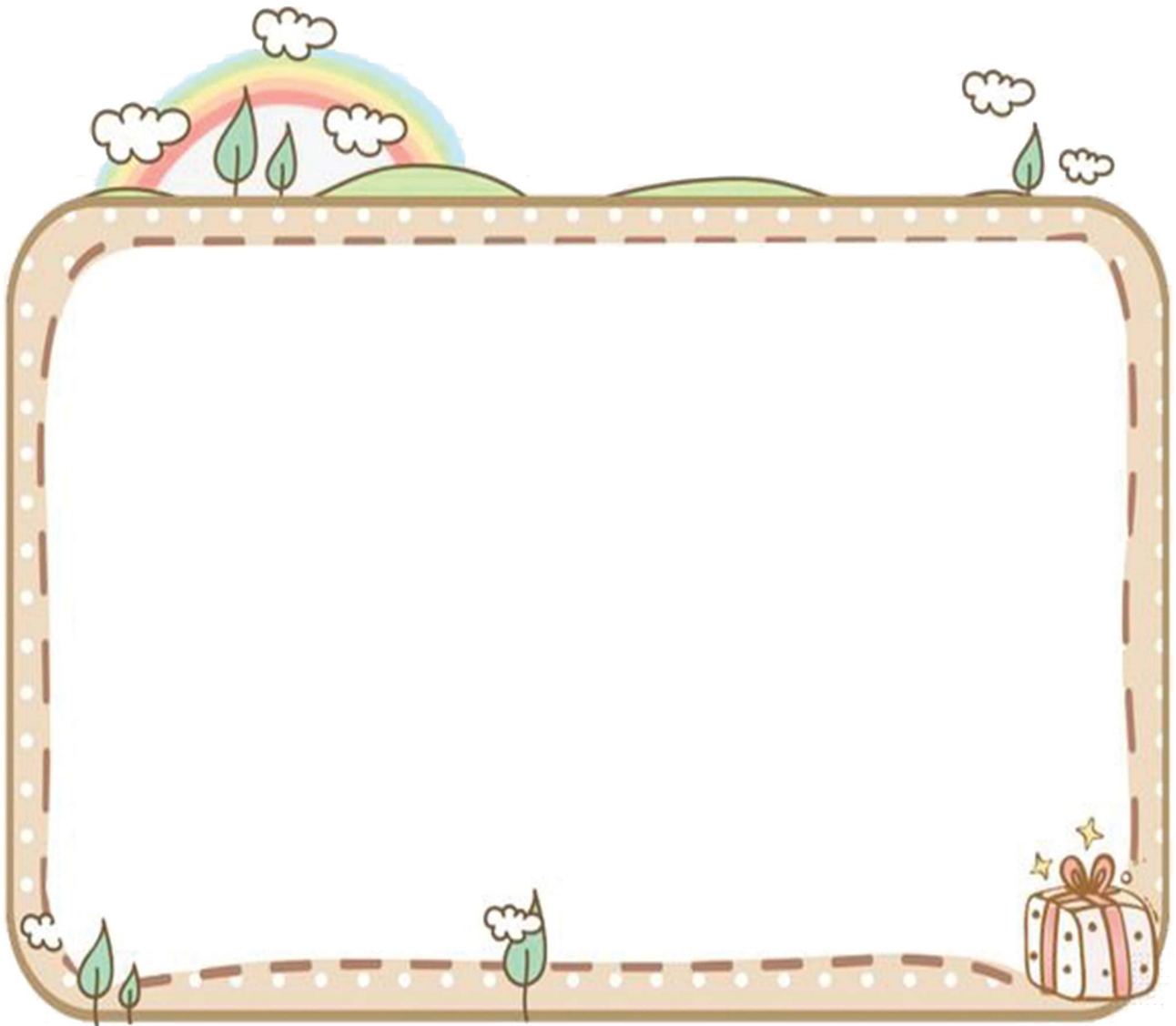
เฉลยแนวตั้ง

1. **คนยากจน**นั้นอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอ แต่เราจะไม่อยู่กับท่านตลอดไป (ยน. 12:8)
2. ถ้าพี่น้องของท่านยากจนลงไม่สามารถหาเลี้ยงตนเองได้ ท่านจะต้อง**ช่วยเหลือ**เขาเช่นเดียวกับที่ควรช่วยเหลือคนต่างด้าวหรือคนเช่าที่ดิน เพื่อเขาจะมีชีวิตอยู่กับท่านต่อไปได้ (ลก. 25:35)
3. จงแบ่ง**ทรัพย์สมบัติ**ของลูกส่วนหนึ่งไว้ทำทาน อย่าเสียดายสิ่งที่ลูกให้เป็นทาน อย่าเบือนหน้าจากคนยากจน แล้วพระเจ้าจะไม่ทรงฉินพระพักตร์ไปจากลูก (ทบท. 4:7)
4. เมื่อท่านจัดงานเลี้ยง จงเชิญคนยากจน คนพิการ คนง่อย คนตาบอด แล้วท่านจะเป็นสุข เพราะคนเหล่านั้นไม่มีสิ่งใดตอบแทนท่านได้ ท่านจะได้รับการ**ตอบแทน**จากพระเจ้าเมื่อผู้ชอบธรรมกลับคืนชีวิต” (ลก. 14:13-14)
5. การ**บริจาค**มิได้มีจุดมุ่งหมายให้ท่านต้องยากจนลงในการช่วยเหลือผู้อื่น แต่มีจุดมุ่งหมายเพื่อความ**เสมอภาค**กัน (2 คร. 8:13)
6. จงยื่นมือช่วยคนยากจน เพื่อท่านจะได้รับ**พระพร**อย่างเต็มเปี่ยม (บสร. 7:32)
7. โมเสสปูตว่า “ข้าพเจ้าเป็น**คนต่างด้าว**อยู่ในต่างแดน” (อพย. 18:3)
8. จงขายทรัพย์สินของท่านและให้ทาน จงหาเงินที่ไม่มีวันชำรุด จงหาทรัพย์สมบัติที่ไม่มีวันหมดสิ้นใน**สวรรค์** ที่นั่นขโมยเข้าไม่ถึงและแมลงขมวนไม่ทำลาย (ลก. 12:33)
9. อย่าชมเชย**หญิงม่าย**และ**ลูกกำพร้า** คนต่างด้าวและคนยากจน และอย่าวางแผนชั่วในใจต่อผู้อื่น (ศคย. 7:10)
10. คนยากจนทำงานเหน็ดเหนื่อยแทบจะไม่พอกิน ถ้าเขาเลิกทำงาน เขาก็จะยิ่ง**ขัดสน** (บสร. 31:4)

กิจกรรมถ้อยคำสอนใจ

1. พระคัมภีร์ที่ฉันเลือก

2. ให้ผู้เรียนนำ ถ้อยคำ/ข้อความ/ประโยคที่ประทับใจ จากพระคัมภีร์ที่เลือกในข้อ 1
นำมาเขียนลงในกรอบด้านล่าง พร้อมกับตกแต่งให้สวยงาม

บทเรียนที่ 11

เครื่องหมายแห่งความหวัง ของบรรดาผู้สูงอายุ

จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียน

1. รู้และเข้าใจสภาพของบรรดาผู้สูงอายุ ที่มักถูกมองข้ามและถูกทอดทิ้ง
2. ตระหนักถึงความสำคัญและเห็นคุณค่าของผู้สูงอายุ ที่มีประสบการณ์ชีวิตที่ล้ำค่า เป็นแหล่งปรีชาญาณของครอบครัวและสังคม
3. เป็นเครื่องหมายของความหวังให้แก่บรรดาผู้สูงอายุ โดยดูแลเอาใจใส่ ให้ความสำคัญและไม่ทอดทิ้งพวกเขา

กิจกรรม

ชมคลิป “Lost Letter-จดหมายผิดบ้าน” (17.45 นาที)

ดูและดาวน์โหลดที่ <https://www.youtube.com/watch?v=YYCX9KDLX2o>

- อุปกรณ์
1. คลิปจาก Youtube	2. TV หรือเครื่องฉายโปรเจกเตอร์
3. Notebook หรือเครื่องเล่นไฟลัวดีโอ	4. ลำโพงขยายเสียง

ดำเนินการ

1. เปิดคลิป “Lost Letter-จดหมายผิดบ้าน” ให้ผู้เรียนดู
2. ให้ผู้เรียนพยายามสังเกตและจดจำเรื่องราวที่เกิดขึ้นในคลิปนี้ให้ได้มากที่สุด หลังจบคลิปมีการถามคำถามและให้รางวัล

วิเคราะห์ ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

1. จากคลิปนี้ มีใครบ้างที่เราจดจำได้ (คุณยาย, แม่และลูกสาว, ผู้หญิงที่อยู่บ้านคนเดียว)
2. มีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นบ้าง หรือใครจดจำเหตุการณ์อะไรบ้าง (ให้ผู้เรียนช่วยกันตอบ)
 - * คุณยายกำลังนั่งเขียนจดหมายอยู่บนบ้าน แม่และลูกสาวข้างบ้านแวะมาทักทาย พูดคุยและนำบัวลอยมาให้
 - * คุณยายพูดกับรูปถ่ายของสามี ที่เสียชีวิตไปแล้ว * คุณยายเปิดกล่องและนำรูปผู้หญิงคนหนึ่งออกมาดู
 - * ผู้หญิงวัยรุ่นอยู่บ้านคนเดียวเดินออกมาดูและเปิดกล่องจดหมายหน้าบ้าน และนำเอาเข้าไปในบ้าน
 - * คุณยายนั่งถักไหมพรม * หญิงสาวนั่งอยู่ต่อหน้าภาพถ่ายของแม่ ว่าชื่อกับข้าวของโปรดของแม่มาด้วย
 - * หญิงสาวคนนั้นชื่อ “เจน” และอ่านจดหมายของคุณยาย เริ่มสงสัยจดหมายที่สายตาเริ่มไม่ดี
 - * เจนส่งแว่นตาไปให้คุณยาย * คุณยายส่งผ้าพันคอมาให้เจน
 - * เจนเริ่มกังวลเมื่อไม่ได้รับจดหมายจากคุณยายที่หายไป 2-3 วัน
 - * เมื่อเจนรู้ว่าคุณยายไม่สบายหนัก ก็เลยออกเดินทางไปตามหาจากเลขที่บ้านในจดหมาย และจากการถามหาคนแถวนั้น ด้วยรูปถ่ายที่คุณยายส่งให้เจนดู เป็นรูปสมัยที่คุณยายถ่ายกับลูกสาว
 - * เจนขึ้นไปหาคุณยายบนบ้าน และคุณยายก็ค่อย ๆ กลับไป (เสียชีวิต) ฯลฯ

3. ใครพอจะสรุปเรื่องนี้ได้บ้าง (คุณยายซื้อยายศรี อยู่ตัวคนเดียว เนื่องจากสามีและลูกสาวตายไปนานแล้ว ยายรักลูกมากและเข้าใจว่าลูกสาวยังไม่ตาย แค้นไปทำงานนอกบ้าน ยายเขียนจดหมายอย่างสม่ำเสมอถึงลูกสาว เราารู้เพราะตอนที่ยายพูดกับภาพสามีว่า ช่วงนี้ลูกไม่ตอบจดหมายและไม่กลับมาหาเลย คิดถึงลูก

เจนที่ย้ายเข้ามาอยู่บ้านหลังนั้น ซึ่งเดาว่าเป็นบ้านหลังเก่าของลูกสาวยาย จึงได้รับจดหมายจากยายอยู่เรื่อย ๆ เมื่อได้อ่านบ่อย ๆ เกิดเป็นความสงสัย จึงได้เขียนจดหมายตอบกลับไปมากลายเป็นความผูกพันแม่ไม่ได้พบกัน เพราะเจนรู้สึกว่ายายมีอะไรหลายอย่างเหมือนแม่ของตนที่เสียชีวิตไปแล้ว แล้วยังกลัวว่าพันคอให้เหมือนที่แม่เคยรักให้เจนด้วย เมื่อเจนรับรู้จากจดหมายฉบับล่าสุดว่าคุณยายไม่สบายหนักมาก อยากพบลูกสาวเป็นครั้งสุดท้าย เจนจึงรีบเดินทางไปหาคุณยายก่อนสิ้นลม ซึ่งคุณยายก็ยังเข้าใจว่าเจนเป็นลูกสาวของตน)

4. ในเรื่องนี้มีคนใจดีกี่คน มีใครบ้าง เรารู้อย่างไรว่าพวกเขาเป็นคนใจดี

* แม่ลูก 2 คนข้างบ้านที่แวะมาทักทายคุณยายอยู่บ่อย ๆ จากแรกได้นำบัวลอยมาให้ และคุณยายได้พูดว่า 2 คนนั้นแบ่งของกินของใช้ให้ตลอดตั้งแต่ที่สามีคุณยายยังอยู่

* เจน หลิงวัยรุ่นที่แม้จะไม่ใช่ลูกหลาน แต่เขาใส่ใจ ห่วงใย สงสาร ซึ่งเขาจะไม่อ่านจดหมายก็ได้ ทิ้งไปก็ได้ แต่เมื่อเปิดอ่านไปเรื่อย ๆ ทำให้เขาเกิดความผูกพัน อาจเป็นเพราะเขาเองก็อยู่ตัวคนเดียว เพราะแม่เสียชีวิตไปแล้ว)

5. ใครบ้างที่เคยทำแบบคนใจดีในคลิปนี้ ทำแล้วรู้สึกอย่างไร (ให้ผู้เรียนแบ่งปัน)

6. จากคลิปที่ดูจบไป ประทับใจหรือได้ข้อคิดอะไรบ้าง (ให้ผู้เรียนแบ่งปัน)

สรุป เรากำลังอยู่ในสังคมที่มีผู้สูงอายุเป็นส่วนใหญ่ เป็นวัยที่หลายคนมองข้าม เพราะดูเหมือนเป็นภาระทำงานก็ไม่ได้ ความจำก็ไม่ได้ แต่ก่อนที่จะพวกเขาก็เป็นผู้สูงอายุ พวกเขาก็เคยดำเนินชีวิตเช่นวัยรุ่นหนุ่มสาวมาก่อน เคยสร้างประโยชน์และเป็นที่พึ่งพิงของคนในครอบครัว เป็นผู้ให้กำเนิด ให้คำแนะนำและเป็นที่มั่นคุ้มภัยยามคนในครอบครัวเกิดปัญหาในชีวิต หากในครอบครัว หรือในสังคมของเรามีผู้สูงอายุอยู่ด้วยกัน ก็ขอให้เราให้ความสำคัญและช่วยเหลือดูแลท่านเหมือนกับในคลิปที่เราได้ชมไป

คำสอน

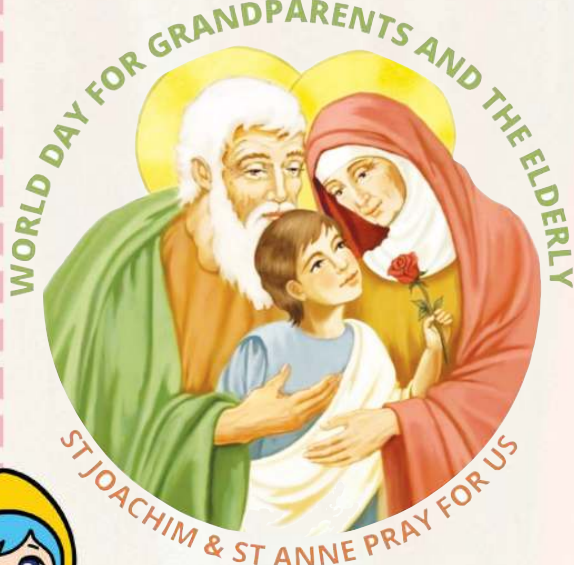

1. หากใครติดตาม**เพลงรังโดอาร์** เราจะคุ้นเคยและได้ยินชื่อ “คุณย่ากระต่าย” กันมาบ้าง ปัจจุบันเรามีผู้ติดตามจำนวน 1.7 แสนคน คุณย่ากระต่ายเป็นผู้สูงวัยที่น่ารัก สดใส แข็งแรง และทำกิจกรรมต่าง ๆ อยู่เสมอ ที่ลำคัมมีหลาน ๆ ที่คอยผลัดเปลี่ยนกันมาดูแล มาชวนทำกิจกรรมสนุก ๆ ตามกระแสที่เป็นไวรัลอยู่เนื่อง ๆ แต่คุณย่าก็เชื่อว่าตามใจหลานไปซะทุกอย่าง เพราะเมื่อถึงขั้นต้องสอน อบรม คุณย่าก็ไม่รอช้าที่จะพูด จะเตือน ด้วยถ้อยคำที่ดูอบอุ่นแต่จริงจัง และบางทีหลาน ๆ ก็แกล้งคุณย่าจนทำให้เห็นความน่ารักอยู่เรื่อย ๆ ทำให้เห็นว่าครอบครัวมีส่วนสำคัญต่อการดูแลใส่ใจกันและกัน ซึ่งก็เกี่ยวเนื่องกับสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ด้วย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องฐานะการเงิน อาชีพของสมาชิกในบ้าน เวลาที่มีให้กัน ทำให้ครอบครัวของคุณย่ากระต่ายเป็นความน่ารักสดใส ที่แม้จะมีความต่างของวัยแต่ก็ใช้ชีวิตร่วมกันด้วยความสุข เชื่อว่ายังมีอีกหลายครอบครัวที่ดูแลกันและกันอย่างดีเพียงแต่ไม่ได้ออกสื่อ แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่ายังมีอีกหลายครอบครัวเช่นกัน ที่ผู้สูงอายุถูกละเลย ถูกทอดทิ้ง ไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่ตามที่ควรจะได้รับ

2. พระสันตะปาปาฟรังซิสทรงให้ความสำคัญกับคนทุกกลุ่ม ทุกวัย ในสมณโองการปีศักดิ์สิทธิ์แห่งความหวัง ค.ศ. 2025 พระองค์ทรงกล่าวถึงบรรดาผู้สูงอายุที่ใคร ๆ อาจหลงลืมและละเลยไว้ด้วยว่า “บรรดาผู้สูงอายุที่บ่อยครั้งรู้สึกโดดเดี่ยว

และถูกทอดทิ้ง ก็เป็นเครื่องหมายแห่งความหวังได้เช่นกัน พวกท่านได้รับการยกย่องว่ามีทรัพย์สินสมบัติอันล้ำค่า ด้วยประสบการณ์ชีวิต ปรีชาญาณที่สั่งสมไว้ และความร่วมมือที่พวกท่านยังสามารถทำได้ จึงเป็นหน้าที่ของชุมชนคริสตชนและสังคม ที่ต้องร่วมมือกันในการเสริมสร้างพันธสัญญาระหว่างชนหลายรุ่น ในที่นี้ข้าพเจ้าขอกล่าวถึงรุ่นปู่ย่าตายาย ซึ่งเป็นตัวแทนของการส่งต่อความเชื่อและปรีชาญาณสู่คนรุ่นใหม่ ขอให้พวกท่านได้รับการคำนึงจากความกตัญญู และความรักของบรรดาลูกหลาน ซึ่งจะทำให้ลูกหลานค้นพบรากเหง้าของพวกเขา และเป็นที่มาของความเข้าใจและกำลังใจสำหรับพวกเขา” (Spes Non Confundit 14)

3. ในปี ค.ศ. 2021 ในสมณสมัยของพระองค์ ทรงประกาศให้วันอาทิตย์สุดท้ายของเดือนกรกฎาคม เป็น “วันอาทิตย์เฉลิมฉลองวันปู่ย่าตายายและผู้สูงอายุ” เพื่อระลึกถึงบทบาทสำคัญของผู้สูงอายุในพระศาสนจักรและในชีวิตคริสตชน ซึ่งใกล้เคียงกับ “วันฉลองนักบุญยออาคิมและนักบุญอันนา” ในฐานะคุณตาคุณยายของพระเยซูเจ้า ที่ทำการฉลองในวันที่ 26 กรกฎาคมของทุกปี และท่านทั้งสองเป็นแบบอย่างของบรรดาปู่ย่าตายายและผู้อาวุโสคริสตชน พระสันตะปาปาฟรังซิสตรัสไว้ว่า “ผู้สูงอายุไม่ใช่เพียงผู้ที่ผ่านกาลเวลา แต่คือผู้พิทักษ์รากฐาน ผู้มีภารกิจในการถ่ายทอดความฝัน ความหวัง และความศรัทธา” (สาสน์ในปี 2021)

- โดยมีวัตถุประสงค์หลัก ๆ ในการกำหนดให้มีการฉลองวันปฐมาตยาและผู้สูงอายุนี้ คือ
- 1) ย้ำถึงคุณค่าแห่งผู้สูงอายุ ที่เป็น “รากฐานทางความเชื่อ” ของครอบครัวและพระศาสนจักร
 - 2) เชิดชูบทบาทของปฐมาตยา ผู้ถ่ายทอดความเชื่อจากรุ่นสู่รุ่น
 - 3) ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างคนรุ่นเก่าและรุ่นใหม่ ตามแนวคิดของ Synodality “ซินอดาลิตี้”
 - 4) ให้กำลังใจแก่ผู้สูงอายุ ที่อาจรู้สึกโดดเดี่ยว หรือถูกกลืนเลือนในสังคมยุคปัจจุบัน
 - 5) ส่งเสริมการจาริกทางจิตใจ ให้ผู้สูงวัยตระหนักถึงบทบาทของตนในพันธกิจของพระเจ้า

4. ด้วยอายุและสภาพร่างกายที่ค่อย ๆ ถดถอยลงตามความสูงวัยของพวกท่าน อาจไปวัดร่วมมิสซาไม่ค่อยไหว หรือร่วมกิจกรรมกับทางวัดหรือชุมชนได้น้อยลง แต่หากสังเกต เราจะเห็นและสัมผัสได้ว่ายามว่าง มือของท่านยังถือสายประคำอยู่เสมอ ยังสวดภาวนาให้กับลูกหลาน ให้กับคนในครอบครัว นี่เป็นวิธีส่งต่อและรักษาความเชื่อของครอบครัวในรูปแบบหนึ่งของผู้สูงวัยที่มีต่อเรา เชิญชวนเราในฐานะคริสตชนคนรุ่นใหม่ให้ทำในสิ่งที่สามารถทำได้เพื่อเป็นแสงแห่งหวังสำหรับบรรดาผู้สูงอายุ ดังเช่น **แม่ลูก 2 คนในคลิป**ที่แบ่งปัน ห่วงใย ถามไถ่คุณยาย แม้ไม่ใช่คนในครอบครัว หรือ **เจน** ที่ในความเป็นจริงไม่ต้องสนใจก็ได้ แต่สิ่งเล็กน้อยที่เจนทำ ได้ทำให้ผู้สูงอายุคนหนึ่งกลับมามีชีวิตชีวา มีความสุข มีกำลังใจที่จะดำเนินชีวิตและเห็นคุณค่าของตน ซึ่งเราอาจไม่ต้องมองหาไกล เพียงเริ่มจากผู้สูงอายุในครอบครัว ปฐมาตยาของเรา โดยให้การดูแลเอาใจใส่ ถามไถ่ ชวนคุย ไม่แสดงท่าทีหงุดหงิดหรือรำคาญต่อท่าน มอบความรัก ความห่วงใยในขณะที่ท่านยังอยู่บนโลกนี้ เพื่อให้ชีวิตช่วงสุดท้ายของท่าน เป็นช่วงที่ล้ำค่าและมีความสุข

“ถ้าผู้ใดไม่เอาใจใส่ดูแลญาติพี่น้องของตน โดยเฉพาะคนที่อยู่ในบ้านเดียวกัน ก็เท่ากับว่าได้ปฏิเสธความเชื่อและเลวยิ่งกว่าผู้ไม่มีความเชื่อเสียอีก” (1 ทธ. 5:8)

ก. ข้อควรจำ

1. ปู่ย่าตายาย เป็นตัวแทนของการส่งต่อความเชื่อและปรีชาญาณสู่คนรุ่นใหม่ ขอให้พวกท่านได้รับการคำจูนจากความรักและความกตัญญูและความรักของบรรดาลูกหลาน
2. พระสันตะปาปาฟรังซิส ทรงประกาศให้วันอาทิตย์สุดท้ายของเดือนกรกฎาคม เป็น “วันอาทิตย์เฉลิมฉลอง วันปู่ย่า ตายาย และผู้สูงอายุ”
3. วันฉลองนักบุญยอฮากิมและนักบุญอันนา ตรงกับวันที่ 26 กรกฎาคมของทุกปี ท่านทั้งสองเป็นแบบอย่างของบรรดาปู่ย่าตายายและผู้อาวุโสคริสตชน
4. การสวดภาวนาให้กับลูกหลานให้กับคนในครอบครัว เป็นวิธีส่งต่อและรักษาความเชื่อของครอบครัวในรูปแบบหนึ่งของผู้สูงวัยที่มีต่อเรา
5. ถ้าผู้ใดไม่เอาใจใส่ดูแลญาติพี่น้องของตน โดยเฉพาะคนที่อยู่ในบ้านเดียวกัน ก็เท่ากับว่าได้ปฏิเสธความเชื่อและเลวยิ่งกว่าผู้ไม่มีความเชื่อเสียอีก (1 ทธ. 5:8)
6. ให้เราเริ่มจากผู้สูงอายุในครอบครัว ปู่ย่าตายายของเรา โดยให้การดูแลเอาใจใส่ ถามไถ่ ชวนคุย ไม่แสดงท่าทีหงุดหงิดหรือรำคาญต่อท่าน

ข. กิจกรรม ส่งต่อความรัก

อุปกรณ์ 1. ใบงาน ส่งต่อความรัก หน้า 71 2. ดินสอ/ปากกา 3. สีไม้/สีเมจิก

ดำเนินการ

1. ให้ผู้เรียนเขียนคำภาวนา เพื่อขอบคุณหรือให้กำลังใจคุณตาคุณยายที่บ้าน 1 ฉบับ และตกแต่งให้สวยงาม
2. หากที่บ้านไม่มีผู้สูงอายุ ให้ผู้เรียนเขียนและมอบให้กับปู่ย่าตายายของเพื่อนในห้องก็ได้

ค. การบ้าน

1. กลับไปเล่าเรื่องราวในคลิป Lost Letter-จดหมายผิดบ้านให้ผู้ปกครองฟัง รวมทั้งข้อคิดที่ได้จากการดูคลิปนั้น
2. ให้ผู้เรียนกลับไปเขียนคำภาวนา ในใบงานที่ผู้สอนแจกให้อีก 1 แผ่นและตกแต่งให้สวยงาม เพื่อให้กำลังใจปู่ย่า-ตายาย ที่อยู่ในบ้านพักผู้สูงอายุในเขตวัด ชุมชน หรือในสังคมของพวกเรา อาจให้ผู้ปกครองช่วยกันคิดว่าจะภาวนาว่าอะไรบ้าง และตรวจทานคำภาวนาที่ผู้เรียนเขียน ก่อนนำมาส่งผู้สอนเพื่อนำส่งไปยังบ้านพักผู้สูงอายุในเขตวัด ชุมชน หรือในสังคมของเรต่อไป

3. ชวนครอบครัว

- สวดภาวนาร่วมกัน และไปร่วมมิสซาในวันอาทิตย์
 - * ขอมิสซาพิเศษเพื่ออุทิศแด่ดวงวิญญาณของปู่ย่าตายายของเราที่ได้ล่วงลับไปแล้ว
 - * ขอมิสซาสุขสำราญสำหรับผู้สูงอายุที่ยังมีชีวิตอยู่ หากพาผู้สูงอายุในบ้านไปร่วมด้วยก็จะเป็นการดี
- ไปเยี่ยมผู้สูงอายุที่ยากจน ที่อยู่คนเดียว ไม่มีคนดูแล ในบริเวณใกล้ ๆ บ้านเราหรือในชุมชน นำอาหาร ขนม ของใช้ที่จำเป็นไปให้ท่าน
- ไปเยี่ยมคนชราที่บ้านพักผู้สูงอายุ ที่อยู่ในความดูแลของคณะนักบวช องค์กรหรือหน่วยงานคาทอลิก รวมถึงที่อื่น ๆ ตามสะดวก

ใบงานส่งต่อความรัก

คำภาวนาของหนู

ข้าแต่ท่านนักบุญยออาคิมและนักบุญอันนา ช่วยวิงวอนเทอญ

คำภาวนาของหนู

ข้าแต่ท่านนักบุญยออาคิมและนักบุญอันนา ช่วยวิงวอนเทอญ

บทเรียนที่ 12

เสียงเรียกร้องแห่งความหวัง ของระบบนิเวศ

จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียน

1. รู้ว่ามนุษย์มีส่วนทำลายระบบนิเวศ ซึ่งส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์
2. ตระหนักและเห็นความสำคัญของเสียงเรียกร้องของระบบนิเวศที่ถูกทำลาย ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูและดูแลรักษา
3. ใส่ใจดูแลรักษา ไม่ทำลาย และเป็นกระบอกเสียงแก่คนรอบข้าง เพื่อช่วยกันทำให้ระบบนิเวศที่ดีกลับคืนมา

กิจกรรม

กิจกรรม “Super Hero ทั่วโลก”

- อุปกรณ์
1. ใบงานปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หน้า 77-79
 2. กระดาษ A4 และปากกา จำนวน 1 ชุด สำหรับจดบันทึกการประชุมกลุ่ม

ดำเนินการ

1. แบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็น 5 กลุ่ม หรือพิจารณาตามจำนวนผู้เรียนที่มี
2. ผู้สอนเตรียมใบงานปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 5 หัวข้อ
3. ให้ผู้เรียนสุ่มเลือกใบงานว่า กลุ่มของตนจะได้ใบงานปัญหาเรื่องใด กลุ่มละ 1 ใบงาน ตามที่ได้เตรียมไว้
4. จากนั้นให้ผู้เรียนเลือก Super Hero 1 คนหรือ 1 ตัวการ์ตูน เช่น สไปเดอร์แมน หรือใครก็ตามที่เราชื่นชอบ เพื่อมาช่วยแก้ปัญหาตามโจทย์ที่ได้รับ โดยใช้ความสามารถพิเศษของ Super Hero นั้น ๆ และจะใช้วิธีการใดในการแก้ปัญหาให้เขียนออกมาเป็นข้อ ๆ (ใช้เวลา 10-15 นาที)
5. เมื่อเสร็จแล้วให้แต่ละกลุ่มนำเสนอปัญหาและวิธีการจัดการกับปัญหาว่าจะใช้ความสามารถของ Super Hero ที่กลุ่มเลือกด้วยวิธีการใด
6. สำหรับเด็กเล็ก ๆ ที่เขียนไม่คล่อง ให้ผู้สอนใช้วิธีการถามและพูดคุยกแทน

วิเคราะห์ ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

1. ปัญหาด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้น ผู้เรียนคิดว่ามีสาเหตุมาจากอะไร (ให้ผู้เรียนช่วยกันตอบ)
2. หากปัญหาเหล่านี้ไม่ได้รับการแก้ไข จะส่งผลกระทบต่อโลกของเราอย่างไรบ้าง (โลกร้อน, น้ำท่วม, ภัยพิบัติ, ความอดอยากขาดแคลน ฯลฯ)
3. ใครสามารถแก้ไขปัญหาลาเหล่านี้ได้บ้าง (รัฐบาล, ผู้มีอำนาจ, เราแต่ละคน)

สรุป ปัญหาทางด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้น ล้วนมาจากน้ำมือของมนุษย์ และในเวลาเดียวกันมนุษย์ทุกคนก็มีหน้าที่ช่วยกันปกป้อง ดูแล แก้ไข จึงจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นได้

1. วันที่ 24 กรกฎาคม 2025 ที่ผ่านมาเป็น “วันหนี้โลก - Earth Overshoot Day” วันสำคัญนี้บ่งชี้ว่า มนุษยชาติได้ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินกว่าที่โลกสามารถสร้างขึ้นใหม่ได้ในรอบปี นับเป็นสัญญาณเตือนภัยที่ชัดเจนถึงการใช้ทรัพยากรอย่างไม่ยั่งยืนของเรา และเป็นการกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างเร่งด่วน

Global Footprint Network (GFN) องค์กรวิจัยระดับนานาชาติ เป็นผู้คำนวณและประกาศวันนี้ขึ้นมา โดยอาศัยข้อมูลจากหลายแหล่ง ซึ่งบ่งชี้ว่าปัจจุบัน มนุษยชาติใช้ทรัพยากรธรรมชาติเร็วกว่าที่ระบบนิเวศสามารถสร้างขึ้นใหม่ได้ในหนึ่งปีถึง 1.8 เท่า หมายความว่า ด้วยอัตราการใช้ทรัพยากรในปัจจุบัน เราต้องการโลกถึง 1.8 โลก จึงจะเพียงพอต่อความต้องการของประชากรโลกอย่างยั่งยืนในหนึ่งปี การที่มนุษย์ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเร็วกว่าที่ธรรมชาติสร้างขึ้นใหม่ได้ เปรียบเทียบได้เหมือนการถอนเงินจากบัญชีออมทรัพย์เร็วกว่าที่ ดอกเบี้ยออกเงย ทำให้ 'เงินต้น' หรือทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ค่อย ๆ ลดลงเรื่อย ๆ และหากไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ แนวโน้มนี้อาจนำไปสู่วิกฤตทางนิเวศวิทยาที่รุนแรงในอนาคตอันใกล้

“วันหนี้โลก” เป็นเครื่องเตือนใจที่ทรงพลังว่าเราต้องเปลี่ยนแปลงวิถีการดำเนินชีวิตและการพัฒนาเศรษฐกิจของเรา เพื่อให้สอดคล้องกับขีดจำกัดของโลก การกระทำของเรานี้จะกำหนดอนาคตของโลกใบนี้ ดังนั้น ทุกคนจึงมีบทบาทสำคัญในการสร้างการเปลี่ยนแปลง ตระหนักถึงผลกระทบของกิจกรรมมนุษย์ต่อโลก และถึงเวลาแล้วที่ต้องลงมือทำอย่างจริงจัง เพื่อการจัดการการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืนในอนาคต (ข้อมูลจาก Overshoot.footprintnetwork.org และ Clubofrome.org)

2. โอกาสปีศักดิ์สิทธิ์แห่งความหวัง พระสันตะปาปาฟรังซิสเตือนเราว่า ทรัพยากรสมบัติของโลกไม่ได้ถูกกำหนดไว้สำหรับอภิสิทธิ์ชนเพียงไม่กี่คน แต่สำหรับทุกคน คนร่ำรวยต้องมีใจกว้าง มีใช้หนี้เสียตาไปจากใบหน้าของพี่น้องที่ขัดสน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าคิดถึงผู้ที่ขาดแคลนน้ำและอาหาร ความหิวโหยเป็นเรื่องน่ากลัว เป็นแผลเปิดบนร่างกายของมนุษยชาติและเรียกร้องเราทุกคนให้ตรวจสอบมโนธรรมของตนอย่างจริงจัง ข้าพเจ้าขอเรียกร้องอีกครั้งว่า “ด้วยเงินที่ใช้ไปกับอาวุธและค่าใช้จ่ายทางการทหารอื่น ๆ ขอให้เราสร้างกองทุนระดับโลก

ที่สามารถยุติความหิวโหย และสนับสนุนการพัฒนาในประเทศยากจนที่สุด เพื่อประชาชนไม่หันไปใช้สถานการณที่รุนแรงหรือภาพลวงตา หรือต้องออกจากประเทศของตน เพื่อแสวงหาชีวิตที่มีศักดิ์ศรีมากกว่า

คำเรียกร้องอีกประการหนึ่งที่ข้าพเจ้าปรารถนาในแสงสว่างแห่งปีศักดิ์สิทธิ์แห่งความหวังนี้ คือการมุ่งไปยังประเทศที่ร่ำรวยกว่า ข้าพเจ้าขอให้ประเทศเหล่านั้น ตระหนักถึงความหนักหน่วงของการตัดสินใจในอดีตของพวกเขา และมุ่งมั่นที่จะยกหนี้ให้ประเทศที่ไม่สามารถชำระหนี้ได้ มิใช่เป็นเพียงเรื่องความมีน้ำใจแต่เป็นเรื่องของความยุติธรรม ซึ่งปัจจุบันปัญหานี้ยิ่งร้ายแรงมากขึ้น เพราะความเหลื่อมล้ำที่แท้จริง รูปแบบใหม่ที่ตระหนักมากขึ้น คือ “หนี้ระบบนิเวศ” โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ระหว่างโลกซีกเหนือและโลกซีกใต้ ซึ่งเชื่อมโยงกับความไม่สมดุลทางการค้า และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม บางประเทศมีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างไม่สมดุลมาเป็นเวลานาน ตามที่พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์สอนไว้ **แผ่นดินโลกเป็นของพระเจ้า และเราทุกคนเป็นผู้อาศัย เราเป็น “คนต่างแดนและผู้เช่า” (เทียบ ลนต. 25:23)** หากเราปรารถนาเตรียมเส้นทางสู่สันติภาพของโลกอย่างแท้จริง เราต้องมุ่งมั่นที่จะแก้ไขสาเหตุหลัก ๆ ของความอยุติธรรม และจัดการกับหนี้ที่ไม่สามารถชำระได้ รวมทั้งเลี้ยงอาหารบรรดาคนหิวโหย (Spei Non Confundit 16)

3. เมื่อมองย้อนกลับไปบนเส้นทางของมนุษยชาติ ลึกไปกว่านั้นคือ เส้นทางของความเชื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้เป็นจุดเริ่มต้นของชีวิตและสรรพสิ่ง ในฐานะพระผู้สร้าง พระองค์มิได้ทรงเจยเมยหรือละเลยต่อการสร้างของพระองค์ หรือปล่อยให้การสร้างของพระองค์เสียเปล่า แต่ทรงใส่ความรัก ห่วงใย เอาใจใส่ต่อทุกสรรพสิ่งไว้ในดวงใจมนุษย์ในหน้าที่ที่ทรงมอบหมาย **“พระยาห์เวห์พระเจ้าทรงนำมนุษย์มาไว้ในสวนเอเดน เพื่อเพาะปลูกและดูแลสวน” (ปฐมก. 2:15)** **“พระยาห์เวห์ พระเจ้าของท่านทรงเอาพระทัยใส่ดูแลแผ่นดินนี้ พระยาห์เวห์ พระเจ้าของท่านทอดพระเนตรแผ่นดินนี้ตลอดทั้งปี” (ฉธบ. 11:12)** มิใช่แค่มนุษย์ที่เป็นสิ่งสร้างที่พระเจ้าทรงรักมากที่สุด แต่ทุกสรรพสิ่งบนแผ่นดินก็เป็นของพระองค์ด้วย **“แผ่นดินและสรรพสิ่งบนแผ่นดินเป็นของพระยาห์เวห์ โลกและผู้คนที่อยู่ในโลกก็เช่นเดียวกัน” (สดด. 24:1)**

4. นักบุญฟรังซิส อัสซีซี ได้รับการยกย่องว่าเป็นนักบุญผู้อุปถัมภ์สัตว์และระบบนิเวศ ท่านรักทุกสรรพสิ่งที่พระเจ้าสร้าง ครั้งหนึ่ง ท่านได้ออกไปเทศนาที่ตำบลลารนาโด และก่อนที่ท่านจะเริ่มเทศน์สอน ท่านสั่งให้นกกระจาบอยู่เงียบ ๆ จนกว่าท่านจะเทศน์เสร็จ นกเหล่านั้นก็นับนอน ท่านจึงเทศน์สอนประชาชนอย่างร่าเริง ทุกคนที่ได้ฟังก็มีความศรัทธา และเมื่อเทศน์จบ ท่านเงยหน้าขึ้น ก็สังเกตเห็นนกจำนวนมากเกาะอยู่บนกิ่งไม้ ท่านจึงบอกกับเพื่อน ๆ ว่า “คอยอยู่ที่นี้ก่อน ฉันจะไปเทศน์ให้น้องนกฟัง” แล้วท่านก็เดินไปที่สวนนั้นและเริ่มเทศน์ บรรดานกก็พากันบินลงมาหาท่าน อยู่รวมกันเป็นหมู่ เมื่อท่านเทศน์จบพวกนกก็ไม่ยอมไป ท่านจึงเดินไปมาระหว่างนกพวกนั้น ต่อมาเมื่อท่านอวยพรแล้วพวกนกก็จอยอมจากไป

คำเทศน์สอนบรรดานกมีดังนี้ “พี่น้องนกทั้งหลาย พวกเจ้าจำต้องสรรเสริญพระเจ้าเสมอในทุกแห่งหน เพราะพระองค์ได้สร้างพวกเจ้ามาให้มีอิสระในการบินไปได้ตามใจชอบ ให้มีเครื่องแต่งกายเป็นสองและสามชั้น และได้สงวนพืชพันธุ์ของพวกเจ้าไว้ในเรือของโนอาห์ เพื่อเผ่าพันธุ์ของพวกเจ้าจะได้ไม่ลดน้อยลงในโลก และยังให้เกียรติพวกเจ้า โดยให้เป็นสัตว์อยู่ในอากาศ นอกจากนี้ พวกเจ้ามิได้หว่านข้าวหรือเก็บเกี่ยว พระองค์ก็ยังได้ทรงบำรุงเลี้ยง โดยให้หมีแม่น้ำล่าอาหารสำหรับดื่ม มีภูเขาและเหวเป็นที่พักพิง มีต้นไม้ใหญ่เป็นที่อาศัยและทำรัง และทั้งที่พวกเจ้าไม่รู้จักสนเข็มหรือเย็บผ้า พระองค์ก็ทรงตกแต่งพวกเจ้าและบรรดาลูกหลานด้วยขนอันงดงาม เพราะเหตุนี้ พี่น้องนกทั้งหลาย จำเป็นที่พวกเจ้าจะต้องรักพระเจ้าผู้สร้างมาก ๆ เพราะพระองค์ได้ทรงโปรดพระคุณมากมายแก่พวกเจ้า และจงระวังตัว อย่าได้มีใจอกตัญญู แต่งพยายามสรรเสริญพระองค์เป็นนิตย์”

5. ขอให้บทเทศน์ของนักบุญฟรังซิสที่มีต่อบรรดานก ได้เตือนใจเรา เช่นกันว่าเราก็คือเป็นสิ่งสร้างของพระเจ้า ที่ต้องสรรเสริญโมทนาคุณพระองค์ ลำนึกและตระหนักถึงการเป็นหนึ่งเดียวกับสรรพสิ่งบนโลกนี้ กลับมาไตร่ตรองถึงหน้าที่ที่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้มอบหมายแก่เรา ผ่านมนุษย์คู่แรกในการเป็นผู้ดูแลสิ่งสร้างของพระองค์

“พระยาห์เวห์พระเจ้า ทรงนำมนุษย์มาไว้ในสวนเอเดน เพื่อเพาะปลูกและดูแลสวน” (ปฐมก. 2:15)

และส่งต่อมาถึงเราจนทุกวันนี้ ที่ไม่ใช่แค่เพียงไม่ทำลายแต่ต้องช่วยกันรักษา น้ำ ไฟ ไม่ใช่ก็ปิด ลดปริมาณขยะทิ้งขยะให้ลงถังเพื่อไม่สร้างมลพิษทางน้ำและในทก ๆ ทาง ปลูกต้นไม้เพื่อเพิ่มอากาศดี ๆ โดยเริ่มจากตัวเราก่อนเป็นอันดับแรก และส่งต่อไปสู่เพื่อนพี่น้องรอบข้าง ให้ช่วยกันดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม เพื่อให้สรรพสิ่งต่าง ๆ ยังคงอยู่จนถึงรุ่นลูกรุ่นหลานของเรา

ก. ข้อควรจำ

1. วันที่ 24 กรกฎาคม 2025 ถูกกำหนดให้เป็น “วันหนีนิเวศโลก” หรือ Earth Overshoot Day ประจำปีนี้
2. ทรัพยากรสมบัติของโลกไม่ได้ถูกกำหนดไว้สำหรับอภิสิทธิ์ชนเพียงไม่กี่คน แต่สำหรับทุกคน คนร่ำรวยต้องมีใจกว้าง มิใช่หันเหสายตาไปจากใบหน้าของพี่น้องที่ขัดสน
3. แผ่นดินและสรรพสิ่งบนแผ่นดินเป็นของพระยาห์เวห์ โลกและผู้คนที่อยู่ในโลกก็เช่นเดียวกัน (สดด. 24:1)
4. นักบุญฟรังซิสอัสซีซี ได้รับการยกย่องว่า เป็นนักบุญผู้อุปถัมภ์สัตว์และระบบนิเวศ เพราะท่านรักทุกสรรพสิ่งที่พระเจ้าสร้าง
5. น้ำ ไฟ ไม่ใช่ก็ปิด ลดปริมาณขยะ ทิ้งขยะให้ลงถังเพื่อไม่สร้างมลพิษทางน้ำและในทก ๆ ทาง ปลูกต้นไม้เพื่อเพิ่มอากาศดี ๆ โดยเริ่มจากตัวเราก่อนเป็นอันดับแรก และส่งต่อไปสู่เพื่อนพี่น้องรอบข้าง

ข.กิจกรรม ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แก้ได้ด้วยตัวเรา” ทำในสมุดประจำตัว

1. ให้ผู้เรียนแต่ละคนนึกถึงปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่ใกล้ ๆ ตัว เช่น ที่บ้าน ที่โรงเรียน หรือในชุมชน 1 อย่าง
2. ให้ผู้เรียนหาวิธีว่า จะจัดการปัญหานั้นอย่างไรโดยใช้พลังและความสามารถที่ตนมี

ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แก้ได้ด้วยตัวเรา		
ปัญหา	ความสามารถพิเศษ	วิธีการจัดการปัญหา
ตัวอย่าง ขยะปลิวตามทางเดิน ทิ้งขยะกันไม่ลงถัง	ลายมือสวย เขียนบอร์ดได้	1.เขียนบอร์ดกำหนดจุดทิ้งขยะให้ชัดเจน และนำไปติดตรงที่ทิ้งขยะ เพื่อให้คนทั่วไปได้เห็นและปฏิบัติตาม 2. ทำป้ายรณรงค์ทิ้งขยะให้ลงถัง 3. ช่วยกันเก็บขยะลงถัง

หรือ ร้องและเต้นเพลง ขอสรรเสริญพระเจ้า-Laudate Deum

ดูและดาวน์โหลดทั้งเนื้อเพลงและดนตรีที่ <https://www.youtube.com/watch?v=1dy5FJbOi0I>
เพื่อตอกย้ำผู้เรียน ให้เป็นผู้เริ่มต้นในการดูแล รักษาและไม่ทำลายระบบนิเวศ

ค.การบ้าน

1. ให้ผู้เรียนแต่ละคนหรืออาจทำเป็นกลุ่ม ออกแบบโปสเตอร์หรือแบนเนอร์รณรงค์รักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในเรื่องที่ผู้เรียนสนใจเป็นพิเศษ (อาจออกแบบด้วย Application หรือ ด้วยโปรแกรมใน Computer ก็ได้) และนำมาเสนอในการเรียนครั้งต่อไป และอาจนำไปติดในห้องคำสอน ทางเดินในโรงเรียน เพื่อเป็นเสียงของความหวังที่เชิญชวนให้ช่วยกันดูแลรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อม-ผู้สอนติดตาม
2. ให้ผู้เรียนสำรวจการใช้ทรัพยากรที่บ้านของตนเองว่า มีการใช้ที่เกินความจำเป็นหรือไม่ และปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การใช้สิ่งนั้นให้คุ้มค่าและให้เกิดประโยชน์มากที่สุด เช่น ปิดเครื่องใช้ไฟฟ้าเมื่อไม่ได้ใช้งาน หรือเปิดเท่าที่จำเป็น
3. เชิญชวนสมาชิกในครอบครัวให้ช่วยกันประหยัดพลังงาน และปลูกต้นไม้คนละ 1 ต้น หรือดูความเป็นไปได้ของพื้นที่รอบบ้านและหมั่นคอยดูแลอย่างดี

ใบงานกิจกรรม “Super Hero ทั่วโลก”

ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	วิธีแก้ปัญหาโดยใช้ความสามารถพิเศษของ Super Hero Super Hero ของกลุ่มคือ
1 โลกกำลังประสบปัญหา จากการขาดแคลนน้ำจืดที่สะอาด และขาดแคลนนํ้าดื่ม ในประเทศที่ยากจน	

ใบงานกิจกรรม “Super Hero ทั่วโลก”

ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	วิธีแก้ปัญหาโดยใช้ความสามารถพิเศษของ Super Hero Super Hero ของกลุ่มคือ
2 โลกกำลังประสบปัญหา มลพิษทางน้ำและทางอากาศ จากโรงงาน	

ใบงานกิจกรรม “Super Hero ทั่วโลก”

ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	วิธีแก้ปัญหาโดยใช้ความสามารถพิเศษของ Super Hero Super Hero ของกลุ่มคือ
3 โลกกำลังประสบปัญหา จากการบุกรุกป่า การเผาป่า และการทำลายระบบนิเวศ	

ใบงานกิจกรรม “Super Hero ทั่วโลก”

ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	วิธีแก้ปัญหาโดยใช้ความสามารถพิเศษของ Super Hero Super Hero ของกลุ่มคือ
4 โลกกำลังประสบปัญหา จากขยะที่ไม่อาจย่อยสลายได้ และทำให้เกิดน้ำท่วมฉับพลัน	

ใบงานกิจกรรม “Super Hero ทั่วโลก”

ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	วิธีแก้ปัญหาโดยใช้ความสามารถพิเศษของ Super Hero Super Hero ของกลุ่มคือ
5 โลกกำลังประสบปัญหา ความเสื่อมโทรม ของทรัพยากรชายฝั่งและในทะเล	

บทเรียนที่ 13

การยังชีพในความหวัง

จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียน

1. รู้และเข้าใจว่าความหวังเป็นหนึ่งในคุณธรรมทางเทววิทยาที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตคริสตชน
2. ตระหนักว่าคุณธรรมความหวังช่วยให้ดำเนินชีวิตอย่างมีเป้าหมาย
3. ดำเนินชีวิตด้วยความชื่นชมยินดีในความหวังอยู่เสมอ

กิจกรรม

กระต่ายขาเดียว

อุปกรณ์ กริ่งหรือนกหวีดให้สัญญาณ

ดำเนินการ

1. ให้ผู้เรียนจับคู่กันกับเพื่อน แต่ละคู่ตกลงกันเลือก 1 คน เป็นกระต่าย
2. รอบที่ 1 เมื่อผู้สอนให้สัญญาณ ให้คนที่เป็นกระต่ายยกขาข้างหนึ่งขึ้นและยืนขาเดียวให้นานที่สุด โดยเพื่อนอีกคนยืนให้กำลังใจ แต่ห้ามโดนตัวกันเด็ดขาด คนไหนที่เริ่มยืนไม่นิ่ง ตัวเอน เอียง หรือยืนไม่ไหว นำขาลงหรือล้มก่อนถือว่าแพ้ ส่วนคนที่ยืนได้นิ่งและนานที่สุดถือว่าเป็นผู้ชนะ หากมีเวลาไม่มาก ผู้สอนอาจพิจารณาตามความเหมาะสม
3. รอบที่ 2 เมื่อผู้สอนให้สัญญาณ ให้คนที่เป็นกระต่าย ยกขาข้างหนึ่งขึ้นและยืนขาเดียวอีกครั้ง แต่สามารถเกาะหรือจับเพื่อนอีกคนได้ ให้ยืนประมาณ 3-5 นาที ผู้สอนพิจารณาตามความเหมาะสม คนไหนที่เริ่มยืนไม่นิ่ง ตัวเอน เอียง หรือยืนไม่ไหว นำขาลงก่อนถือว่าแพ้ และคนที่ยืนได้นานที่สุดถือว่าเป็นผู้ชนะ ผู้สอนเตรียมรางวัลให้กลุ่มผู้ชนะเล็กน้อย

วิเคราะห์ ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

1. ถามผู้เรียนคนที่เป็นกระต่ายยืนขาเดียวว่า รู้สึกอย่างไรบ้าง (เมื่อย, ตื่นเต้น, สนุก ฯลฯ)
2. ในรอบที่ 1 และรอบที่ 2 มีความรู้สึกแตกต่างกันอย่างไรบ้าง (รอบที่ 1 ยากกว่า เมื่อยกว่า เพราะต้องยืนเอง ไม่มีใครให้เกาะ แต่รอบที่ 2 สามารถเกาะเพื่อนได้ มีเพื่อนช่วยพยุงไว้ แต่ยืนนาน ๆ ก็เมื่อยเหมือนกัน)
3. ถามเพื่อนอีกคนหนึ่งที่ไม่ได้เป็นกระต่ายว่า ในรอบที่ 1 รู้สึกอย่างไรบ้าง (ลืมนไปด้วย, ตื่นเต้น, สงสารเพื่อน, อยากช่วย ฯลฯ)
4. ในรอบที่ 2 ที่สามารถช่วยเพื่อนได้ รู้สึกอย่างไรบ้าง (ดีใจที่ได้ช่วยเพื่อน, สนุก, เมื่อยเหมือนกัน ฯลฯ)
5. จากกิจกรรมนี้ ผู้เรียนได้ข้อคิดอะไรบ้าง (ให้แต่ละคนแบ่งปัน)

สรุป โดยปกติมนุษย์มี 2 ขา เพื่อใช้ยืน เดินและดำเนินชีวิตประจำวันจากกิจกรรมนี้ ในรอบที่ 1 คนที่ต้องยืนขาเดียวด้วยตนเองนาน ๆ อาจทำให้รู้สึกเมื่อย เกิดความ ยากลำบาก และไม่ค่อยถนัดนัก ส่วนในรอบที่ 2 เมื่อสามารถเกาะเพื่อนได้ มีเพื่อน ช่วยพยุง ก็ทำให้รู้สึกดีขึ้น สบายขึ้น และสามารถยืนได้นานกว่าเดิม ชีวิตคริสตชน ของเราก็เช่นกัน บางครั้งเราสามารถยืนอยู่ได้คนเดียวโดยที่รู้สึกอะไร ไม่จำเป็นต้องพึ่งพาใคร แต่บางช่วงเวลาเมื่อต้องพบเจอกับปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ เราเริ่ม มองหาคนช่วย หาที่คอยเกาะ คอยยึดเพื่อให้อยู่ได้มั่นคง ลดความกังวลใจ และสิ่งใด ที่จะสามารถช่วยพยุงเราไว้ได้ ในวันที่เรารู้สึกว่าไม่สามารถยืนอยู่ได้โดยลำพัง เราจะ มาเรียนรู้กันในบทเรียนนี้

1. เราอาจจะเคยได้ยินประโยคที่ว่า “อย่าคาดหวัง จะได้ไม่ผิดหวัง” ประโยคนี้มักมาจากใคร หลายคนที่ต้องพบเจอกับความผิดหวัง และเมื่อผิดหวังบ่อย ๆ ซ้ำแล้วซ้ำเล่า ความผิดหวังนี้ ก็นำไปสู่ความทุกข์ จึงทำให้รู้สึกว่าไม่ต้องคาดหวังเลยก็อาจจะดีกว่า จะได้ไม่ต้องมารู้สึกหรือ ต้องเจอกับเหตุการณ์ที่ต้องผิดหวังอีก แต่จริง ๆ แล้ว หากเราพิจารณาดูให้ดีและทำความเข้าใจ กับความหมายของความหวังให้ถูกต้อง เราจะพบว่าในการดำเนินชีวิตของเรา เราไม่สามารถ มีชีวิตอยู่ได้ โดยปราศจากความหวัง

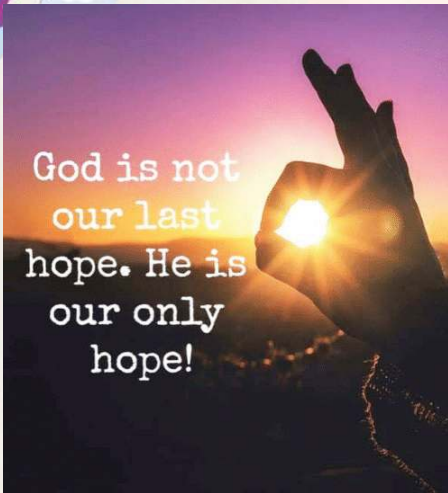

2. ความหวังคืออะไร หากจะนิยามความหมายของความหวัง ก็คือความ รู้สึกหรือความเชื่อมั่นว่าสิ่งที่ดีจะเกิดขึ้นในอนาคต หรือความคาดหวังในสิ่ง ที่ปรารถนาและเป็นไปได้ ความหวังเป็นพลังขับเคลื่อนให้เรามีความพยายาม และมุ่งมั่นที่จะไปให้ถึงเป้าหมาย แม้จะต้องเผชิญกับอุปสรรคต่าง ๆ ความหวัง เป็นสิ่งสำคัญในชีวิตที่ช่วยให้เรามีความเข้มแข็ง มีความสุข แม้ในวันที่รู้สึก ลึกลับ หวัง ก็ยังมีความหวังอยู่เสมอ คำนิยามเหล่านี้จึงทำให้เห็นชัดเจนและ มั่นใจได้ว่า ความหวังมีความสำคัญและเป็นสิ่งที่มีอยู่ในการดำเนินชีวิตของ มนุษย์อย่างแท้จริง

3. ความหวังพร้อมด้วยความเชื่อและความรัก ประกอบขึ้นเป็นคุณธรรมอันล้ำค่าของ “คุณธรรมทางเทววิทยา” ที่แสดงออกถึงหัวใจหลักของชีวิตคริสตชน ในพลังหนึ่งเดียวที่แยกไม่ได้ของคุณธรรมเหล่านี้ ความหวังเป็น คุณธรรมที่ให้ทิศทางและจุดหมายในชีวิตของผู้มีความเชื่อ ดังที่นักบุญเปาโลสอนว่า “**จงชื่นชมยินดีในความหวัง จงมีความอดทนต่อความทุกข์ยาก จงพากเพียรในการภาวนา**” (รม. 12:12) เราจึงจำเป็นต้องมีความหวังมากมาย (เทียบ รม. 15:13) เพื่อจะสามารถเป็นพยานที่น่าเชื่อถือและน่าดึงดูด ในเรื่องความเชื่อและความรักที่อยู่ในใจเรา และเพื่อให้เราชื่นชมยินดีในความเชื่อและกระตือรือร้นในความรัก เพื่อเราแต่ละคนจะสามารถมอบรอยยิ้ม

มิตรภาพ อภัยภัยไฉน การรับฟังอย่างจริงใจ และการบริการแบบไม่หวังค่าตอบแทน โดยตระหนักว่า พระจิตเจ้า จะทรงทำให้สิ่งเหล่านี้กลายเป็นเมล็ดพันธุ์อันอุดมแห่งความหวังสำหรับผู้ที่ได้รับ (Spes Non Confundit ข้อ 18)

4. “ความหวัง” สำหรับคริสตชน เป็นหนึ่งในคุณธรรมทางเทววิทยา (คุณธรรมเกี่ยวกับพระเจ้า) มีทั้งหมด 3 ประการ อีก 2 ประการ ก็คือ ความเชื่อและความรัก ที่ต้องควบคู่ไปด้วยกัน คุณธรรมความหวังตอบสนองการแสวงหาความสุขที่พระเจ้าทรงวางไว้ในใจของมนุษย์แต่ละคน รวบรวมการคาดหวังที่เป็นพลังบันดาลใจให้มนุษย์ประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ช่วยป้องกันไม่ให้หมดกำลังใจ พยายามไขว่คว้าไม่ให้อ่อนแอ พลังผลักดันของความหวัง ช่วยปกป้องเราไว้จากความรักตนเองคือความเห็นแก่ตัว และนำเราให้แสวงหาความสุขที่มาจากความรัก (CCC 1818)

5. ฉะนั้น **คุณธรรมทั้ง 3 ประการนี้ ทั้งความเชื่อ ความหวัง และความรัก จะต้องดำเนินไปพร้อม ๆ กัน** ในชีวิตคริสตชน โดยมีความเชื่อ นำทาง เป็นหลักยึดเหนี่ยวที่มั่นคง มีความหวังคอยพยุง และเป็นพลังให้ความรัก ได้แสดงออกมาสู่การกระทำที่ดีและถูกต้อง ทั้งต่อตนเองและส่งต่อไปยังบุคคลรอบข้าง เป็นพิเศษในโอกาสปีศักดิ์สิทธิ์ “บรรดาผู้จาริกแห่งความหวัง” นี้ ให้ชีวิตของเราได้หยั่งรากลึกลงในความหวัง หมั่นสวดภาวนาวอนขอพระพรจากพระเจ้า ซึ่งหลายครั้งเราอาจจะรู้สึกผิดหวังและท้อแท้ แต่โดยอาศัยพระจิตเจ้าผู้ทรงประทับอยู่ และช่วยเหลือเรา เพื่อเราจะได้ดำเนินชีวิตท่ามกลางกระแสสังคมปัจจุบัน ด้วยความชื่นชมยินดีในความหวังเสมอ

✝ ✈️ ❤️
• faith • hope • love •
1 Corinthians 13:13

ก. ข้อควรจำ

1. จงชื่นชมยินดีในความหวัง จงมีความอดทนต่อความทุกข์ยาก จงพากเพียรในการภาวนา (รม. 12:12)
2. “ความหวัง” สำหรับคริสตชนเป็นคุณธรรมทางเทววิทยา มีทั้งหมด 3 ประการ อีก 2 ประการ ก็คือความเชื่อและความรัก ที่ต้องควบคู่ไปด้วยกัน
3. มีความเชื่อ นำทางเป็นหลักยึดเหนี่ยวที่มั่นคง มีความหวังคอยพยุงและเป็นพลังให้ความรัก ได้แสดงออกมาสู่การกระทำที่ดีและถูกต้อง ทั้งต่อตนเองและส่งต่อไปยังบุคคลรอบข้าง
4. หมั่นสวดภาวนาวอนขอพระพรจากพระเจ้า ซึ่งหลายครั้งที่เราอาจจะรู้สึกผิดหวังและท้อแท้ แต่โดยอาศัยพระจิตเจ้าผู้ทรงประทับอยู่และช่วยเหลือเรา
5. ให้เราจะได้ดำเนินชีวิตท่ามกลางกระแสสังคมปัจจุบัน ด้วยความชื่นชมยินดีในความหวังเสมอ

ช. กิจกรรม เด็กเล็ก “บทแสดงความหวัง”

อุปกรณ์ 1. กระดาษ A4 2. ดินสอ

ดำเนินการ

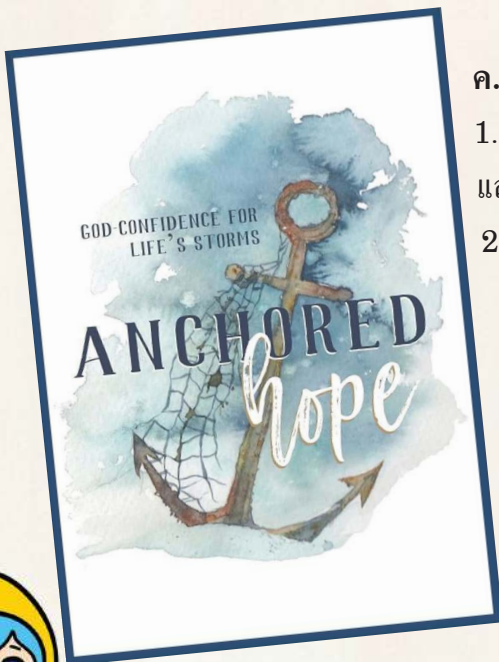
ผู้สอน สอนผู้เรียนท่องบทแสดงความหวังให้ได้ เมื่อท่องได้แล้วให้สวดภาวนาพร้อมกัน หากผู้เรียนยังท่องไม่ได้ หรือพอมีเวลา ให้ผู้เรียนเขียนลงในสมุดหรือกระดาษ A4 เพื่อช่วยในการจดจำ

เด็กโต “จำให้ขึ้นใจ”

อุปกรณ์ 1. กระดาษ A4 2. ดินสอหรือปากกา 3. กริ่งหรือนกหวีดให้สัญญาณ

ดำเนินการ

1. ให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5-6 คน ผู้สอนพิจารณาตามความเหมาะสม ให้แต่ละกลุ่มยืนเป็นแถวตอนเล็ก แต่ละคนห่างกัน 1 ช่วงแขน โดยแต่ละแถวจะมีกระดาษและดินสอหรือปากกาวางอยู่หน้าแถว
2. ให้ผู้เรียนคนสุดท้ายไปหาผู้สอน และจดจำข้อความ “**จงชื่นชมยินดีในความหวัง จงมีความอดทนต่อความทุกข์ยาก จงพากเพียรในการภาวนา**” (รม. 12:12) ให้ได้ ให้เวลาท่องจำ 2 นาที
3. เมื่อผู้สอนให้สัญญาณ ให้ผู้เรียนคนสุดท้ายที่ท่องจำพระวาจาวิ่งไปบอกเพื่อนคนที่ 2 และให้บอกคนต่อไปเรื่อย ๆ ตามลำดับ จนถึงคนหน้าสุดท้ายที่อยู่หัวแถว
4. ให้คนที่อยู่หัวแถวนำข้อความที่ตนเองได้ยินมา เขียนลงในกระดาษที่อยู่ด้านหน้ากลุ่มของตน กลุ่มใดเขียนเสร็จก่อนเป็นอันดับแรกและข้อความถูกต้องที่สุดเป็นกลุ่มที่ชนะ ผู้สอนเตรียมรางวัลให้กลุ่มผู้ชนะเล็กน้อย
5. ให้ผู้เรียนทุกคนท่องจำและกล่าวพระวาจาประโยคนี้อีกครั้งพร้อม ๆ กัน เพื่อเป็นการจดจำและเน้นย้ำให้ผู้เรียนนำไปปฏิบัติ

ค. การบ้าน

1. ให้ผู้เรียนกลับไปสวดภาวนาในบทแสดงความเชื่อ บทแสดงความหวัง และบทแสดงความรัก ร่วมกับสมาชิกในครอบครัว
2. ให้ผู้เรียนดำเนินชีวิตเป็นผู้มีความชื่นชมยินดีในความหวังเสมอ

บทเรียนที่ 14

ชีวิตนิรันดร์

คือความหวังของคริสตชน

จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียน

1. รู้และเข้าใจว่าชีวิตนิรันดร์คือความหวังที่แท้จริงสำหรับชีวิตคริสตชน
2. เชื่อและปรารถนาความสุขแท้ในชีวิตนิรันดร์
3. ดำเนินชีวิตตามคำสอนของพระเยซูเจ้าเพื่อมุ่งไปสู่ชีวิตนิรันดร์

กิจกรรม

เด็กเล็ก ร้องเพลง “สวรรค์สดใส” อัลบั้ม รักที่อบอุ่น

อุปกรณ์

1. เนื้อเพลงตามจำนวนผู้เรียน หรือเขียนบนกระดาน
2. ไฟล์เพลง อัลบั้ม รักที่อบอุ่น หรือดาวน์โหลดจาก www.Kamsondeedee.com
2. คอมพิวเตอร์/ลำโพงบลูทูธ

เพลง สวรรค์สดใส

ที่สวรรค์สว่างสดใส ความสุขยินดีมีมากมาย
ภาระหนักน้ำตา พระองค์ทรงเช็ดให้ ที่สวรรค์สว่างสดใส
ที่นรกนั้นมืดตึ๊ดตื๋อ ความสุขยินดีไม่มีเลย
ภาระหนักน้ำตา ไม่มีใครเช็ดให้ ที่นรกนั้นมืดตึ๊ดตื๋อ

ดำเนินการ

1. ผู้สอนเตรียมเนื้อเพลงมาแจกให้ผู้เรียน และเปิดเพลงให้ผู้เรียนฟัง 1-2 รอบ
2. ผู้สอน สอนผู้เรียนร้องเพลงที่ละท่อนจนจบ และฝึกให้ร้องเพลงได้อย่างถูกต้อง
3. ให้ผู้เรียนแต่ละคนเลือกคำหรือประโยคที่ตนเองรู้สึกชอบและประทับใจ
4. หากมีเวลาให้ผู้เรียนช่วยกันคิดทำทางประกอบเพื่อช่วยในการจดจำ

วิเคราะห์ ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

1. เพลงนี้พูดถึงเรื่องอะไรบ้าง (สวรรค์สว่างสดใส, ในสวรรค์มีความสุขมากมาย พระเจ้าเช็ดน้ำตาให้, นรกมืดตึ๊ดตื๋อ, นรกไม่มีความสุข ไม่มีใครเช็ดน้ำตาให้ ฯลฯ)
2. เมื่อฟังเพลงนี้แล้ว รู้สึกอย่างไร (อยากไปสวรรค์, สวรรค์น่าอยู่, นรกน่ากลัว, ไม่อยากไปนรก ฯลฯ)
3. แล้วมีใครบ้างว่าต้องทำอะไรจึงจะได้ไปสวรรค์ (ให้ผู้เรียนช่วยกันตอบ)

เด็กโต เพลง “เวลาที่แสนสั้น” อัลบั้ม Grace 8

- อุปกรณ์
1. เนื้อเพลงตามจำนวนผู้เรียน หรือเขียนลงบนกระดาน
 2. ไฟล์เพลง อัลบั้ม Grace 8 หรือดาวน์โหลดจาก www.Youtube.com ช่อง Crossover
 3. คอมพิวเตอร์/ลำโพงบลูทูธ

เพลงเวลาที่แสนสั้น

สิ่งที่เคยเข้าใจ สุดท้ายแค่ความทรงจำ ถ้าบางสิ่งที่สำคัญ ต้องจากต้องพรากไป
ที่เหลือก็เป็นเพียง เรื่องราวที่เลือนลาง สิ่งที่เป็นวันนี้ ตัดสินใจให้ดี
เพราะบางสิ่งไม่ยั่งยืน เพียงแค่ชั่วข้ามคืน จะผินรั้งเท่าไรต้องจากไป

- * ถ้าหากชีวิตเป็นเพียง เพียงแค่ทางเดินเพื่อทดสอบ สู่โลกที่เป็นนิรันดร์ สวรรค์ในวันข้างหน้า
ค้นหาทางเดินของตัวเอง トラบที่มีลมหายใจ เส้นทางที่กว้างใหญ่ จะจบลง ณ ที่ใด
** ถ้าหากชีวิตเป็นเพียง เพียงแค่เวลาที่แสนสั้น เทียบกับสวรรค์ ความสุขที่เป็นนิรันดร์
ใช้ช่วงเวลาที่เหลืออยู่ เรียนรู้ความจริงที่สำคัญ สุขเพียงแค่นั้น ๆ กับชีวิตที่ยืนยาว ช่างต่างกัน

ดำเนินการ

1. ผู้สอนเตรียมเนื้อเพลงมาแจกให้ผู้เรียน และเปิดเพลงให้ผู้เรียนฟัง 1-2 รอบ
2. ผู้สอนนำผู้เรียนให้ร้องเพลงร่วมกัน สัก 1-2 รอบ ถ้าพอมีเวลาฝึกให้ร้องเพลงอย่างถูกต้อง
3. ให้ผู้เรียนแต่ละคนเลือกคำหรือประโยคที่ตนเองรู้สึกชอบและประทับใจ
4. ให้ผู้เรียนได้แบ่งปันคำหรือประโยคที่ตนเองรู้สึกชอบและประทับใจ
กับเพื่อน ๆ อาจจะเข้ากลุ่ม 3-4 คน พิจารณาตามความเหมาะสม

วิเคราะห์ ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

1. เพลงนี้พูดถึงเรื่องอะไรบ้าง (ให้ผู้เรียนช่วยกันตอบ)
2. เมื่อฟังเพลงนี้แล้ว รู้สึกอย่างไร (อุ่นใจ, ได้คิดไตร่ตรองถึงชีวิตของตน
มากขึ้น, อยากไปสวรรค์ ฯลฯ)
3. เพลงนี้ให้ข้อคิดอะไรบ้าง (ให้ผู้เรียนแต่ละคนแบ่งปันให้เพื่อน ๆ ฟัง)

สรุป จากเพลงที่เราได้ร้องและฟัง (ทั้ง 2 เพลงนี้) เน้นย้ำและบ่งบอกเรา
อย่างชัดเจนถึงความสำคัญของการไปสวรรค์ เพราะชีวิตบนโลกนี้เป็นเพียง
แค่ช่วงเวลาสั้น ๆ ที่สักวันหนึ่งทุกคนก็ต้องจากไป แต่ปลายทางต่างหาก
คือสิ่งที่สำคัญ เป้าหมายสุดท้ายที่เราต้องไปให้ถึง ต้องไม่ใช่บนโลกที่มีแต่
ความมืด ความน่ากลัว แต่เป็นที่ที่เราจะมีความสุขอย่างแท้จริง ที่ที่เป็น
นิรันดร์มากกว่าการมีความสุขบนโลกนี้ คือการได้อยู่กับพระเจ้าในสวรรค์
ที่สว่างสดใสและเต็มไปด้วยความสุขความยินดี

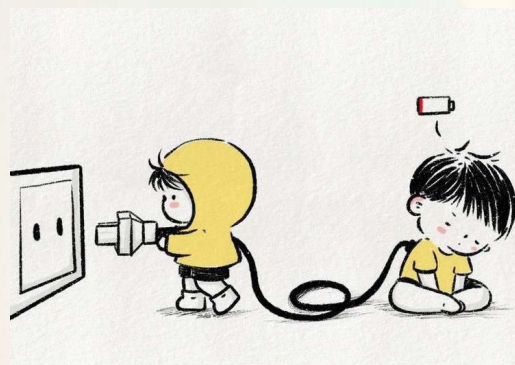
1. มนุษย์เราแต่ละคน มีความหวังที่แตกต่างกันออกไปตามแต่ละช่วงวัย ตอนเป็นเด็กเล็ก ๆ ก็หวังเพียงแค่ว่าตัวเองมีความสุข ได้เล่นกับเพื่อน ๆ ได้กินขนมอร่อย ๆ สบได้คะแนนเต็ม มีคนรักและเอ็นดู เมื่อเติบโตขึ้น ความหวังก็ค่อย ๆ เปลี่ยนไปตามแต่สิ่งที่เราชื่นชอบและถนัด บางคนหวังอยากจะสอบเข้าโรงเรียนดี ๆ บางคนหวังอยากเข้ามหาวิทยาลัยดัง ๆ และเมื่อเป็นผู้ใหญ่ ความหวังก็อาจยิ่งเพิ่มมากขึ้นอีก ทุกคนหวังอยากจะมั่งคั่งร่ำรวย ได้เงินเดือนมาก ๆ เพื่อจะมีบ้าน มีรถยนต์ขับ มีชีวิตที่ดีและมีความสุขกับครอบครัวที่อบอุ่น ชีวิตเราไม่ว่า

จะอยู่ในช่วงวัยใดหรือกำลังทำอะไร จึงต้องดำเนินไปภายใต้การมีความหวังอยู่เสมอ สิ่งเหล่านี้คือความสุขที่เรามุ่งหวัง และพยายามจะทำให้สำเร็จบนโลกนี้ แต่แท้จริงแล้วชีวิตเราไม่ได้จบเพียงแค่นี้เท่านั้น การมีความหวังในโลกหน้าต่างหากคือเป้าหมายที่เราต้องมุ่งไป

2. **“ความหวัง”** เป็นคุณธรรมที่ช่วยให้เราฝ่าฟันพระอาณัติกรรมสวรรค์และชีวิตนิรันดร์ เป็นความสุขของเรา โดยวางความมั่นใจของเราไว้กับพระสัญญาของพระคริสต์เจ้า ไม่วางใจใน

กำลังของเรา แต่วางใจในความช่วยเหลือจากพระพรหมทานของพระจิตเจ้า **“เราจึงยึดมั่นโดยไม่หวั่นไหว ในการประกาศความหวังที่เรามีอยู่ เพราะว่าพระองค์ผู้ประทานพระสัญญานั้นทรงซื่อสัตย์”** (ฮบ. 10:23) **“พระองค์ทรงหลังพระจิตเจ้าลงเหนือเราอย่างอุดม โดยทางพระเยซูคริสต์เจ้าพระผู้ไถ่ของเรา เพื่อพระพรหมทานของพระองค์จะบันดาลให้เรากลับเป็นผู้ชอบธรรมและเป็นทายาทในความหวังว่าจะได้รับชีวิตนิรันดร์”** (ทต. 3:6-7) (CCC1817)

3. สถาปนาความเชื่อครั้งที่สอง กล่าวถึงความหวังว่า “เมื่อขาดการคำนึงจากสวรรค์ และขาดความหวังในชีวิตนิรันดร์ ศักดิ์ศรีของมนุษย์ก็ขาดหายไป ดังที่เราเห็นบ่อยครั้งในปัจจุบัน และปัญหาชีวิต ความตาย ความรู้สึกผิด และความทุกข์ทรมาน ยังไม่พบทางออก ดังนั้น ผู้คนจึงมักตกอยู่ในความสิ้นหวัง อย่างไรก็ตาม ด้วยคุณธรรมแห่งความหวัง เราได้รับการช่วยให้รอดพ้น เราสามารถมองดูกาลเวลาที่ผ่านไปอย่างมั่นใจว่า ประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติและของเราเองแต่ละคน ไม่ได้ถูกกำหนดให้ถึงทางตันหรือตกในหุบเหวอันมืดมน แต่มุ่งไปยังการพบพระเจ้าแห่งพระสิริรุ่งโรจน์ ด้วยเหตุนี้ เราจึงดำเนินชีวิตโดยหวังในการเสด็จกลับมาของพระองค์ และหวังว่าจะมีชีวิตอยู่ในพระองค์ตลอดไป เพราะหลังจากความตาย พร้อมกับพระเยซูเจ้า เราจะพบชีวิตนิรันดร์ในความเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้าโดยสมบูรณ์ (Spes Non Confundit 19, 21)

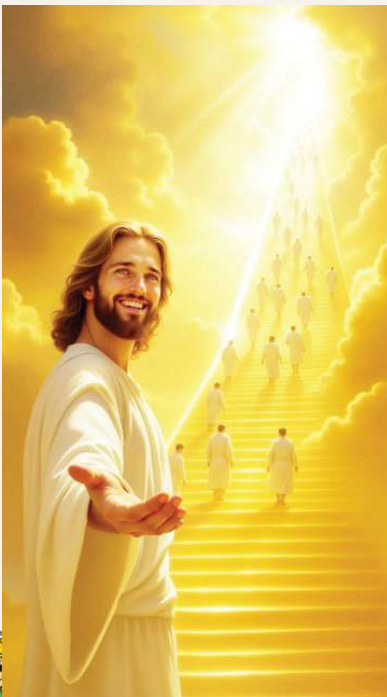

4. สอดคล้องกับข้อความเชื่อของคริสตชน 12 ข้อ โดยเฉพาะในข้อสุดท้ายได้กล่าวถึงการเชื่อถึงชีวิตนิรันดร์ โลกนี้เป็นเพียงการเดินทางของชีวิต โดยมีเป้าหมายสุดท้าย คือการได้รับชีวิตนิรันดร์เป็นรางวัล แล้ว **“ชีวิตนิรันดร์”** คืออะไร ชีวิตนิรันดร์ก็คือ การได้เข้าไปอยู่ในความรักของพระเจ้าอย่างมีความสุขที่สมบูรณ์และตลอดไปในเมืองสวรรค์ เราเชื่อว่าหลังความตายเราจะถูกพิพากษา ผู้ที่กระทำความดีจะได้ไปสวรรค์ ส่วนคนชั่วจะลงไปในนรก สวรรค์จึงเป็นสภาพชีวิตที่สมบูรณ์พร้อม ร่วมกับพระตรีเอกภาพ พระนางมารีย์ บรรดาทูตสวรรค์ และบรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ (คาทอลิกสอนอะไร ข้อที่ 130, 135)

5. แล้วจะต้องทำอะไร เพื่อได้รับชีวิตนิรันดร์ ท่ามกลางกระแสสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นส่งผลให้ผู้คนหมดหวัง ลึนหัว ท้อแท้ จนบางครั้งไม่ทำอะไร แต่สำหรับเราคริสตชนแล้ว แม้จะต้องเจอกับปัญหาอุปสรรค เราจะต้องไม่หมดหวังและมีความหวังอยู่เสมอว่า เป้าหมายสุดท้ายในชีวิตของเราคือการได้ไปอยู่กับพระเจ้าในสวรรค์ และหนทางในการไปสวรรค์ ก็อาจจะไม่ได้สะดวกสบาย ไม่ได้สวยหรูหรืออยู่เฉย ๆ ก็สามารถเข้าสวรรค์ได้ แต่หนทางในการไปสวรรค์คือการดำเนินชีวิตตามแบบอย่างของพระเยซูเจ้า พระองค์สละชีวิตของตน ทรงรับทรมาน ถูกตรึงและสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน เพื่อให้มนุษย์ได้รับความรอดพ้น เราจึงต้องดำเนินชีวิตอย่างมีความหวังต่อไป

ที่ไม่ใช่เพียงหวังให้ตนเองมีความสุขและประสบผลสำเร็จในโลกนี้เท่านั้น แต่มีความหวังว่าจะได้รับชีวิตนิรันดร์ในโลกหน้า ดังนั้น ตัวในการไปสวรรค์ก็คือ การดำเนินชีวิตคริสตชนอย่างดี สวดภาวนา ไปร่วมมิสซา ปฏิบัติตามบทบัญญัติ และหมั่นทำความดีอยู่เสมอ เป็นผู้จาริกที่ดำเนินชีวิตบนโลกนี้ด้วยพลังแห่งความหวัง โดยมีเป้าหมายปลายทางที่มั่นคงว่าสักวันหนึ่งเราจะได้รับชีวิตนิรันดร์ และได้อยู่ร่วมกับพระองค์ในสวรรค์อย่างมีความสุข

ก. ข้อควรจำ

1. ความหวังเป็นคุณธรรมที่ช่วยให้เราไฝหาพระอาณาจักรสวรรค์และชีวิตนิรันดร์ เป็นความสุขของเรา โดยวางความมั่นใจของเราไว้กับพระสัญญาของพระคริสตเจ้า
2. ชีวิตนิรันดร์คือ การได้เข้าไปอยู่ในความรักของพระเจ้าอย่างมีความสุขที่สมบูรณ์และตลอดไปในเมืองสวรรค์ เราเชื่อว่าหลังความตายแล้วเราจะถูกพิพากษา ผู้ที่กระทำดีจะได้ไปสวรรค์
- 3.หนทางในการไปสวรรค์ คือการดำเนินชีวิตตามแบบอย่างของพระเยซูเจ้า พระองค์สละชีวิตของตน ทรงรับทรมาน ถูกตรึงและสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อให้มนุษย์ได้รับความรอด
4. ตัวในการไปสวรรค์คือ การดำเนินชีวิตคริสตชนอย่างดี สวดภาวนา ไปร่วมมิสซา ปฏิบัติตามบทบัญญัติ และหมั่นทำความดีอยู่เสมอ
5. เราต้องดำเนินชีวิตอย่างมีความหวังต่อไป เป็นผู้จาริกที่ดำเนินชีวิตบนโลกนี้ด้วยพลังแห่งความหวัง โดยมีเป้าหมายปลายทางที่มั่นคงว่า สักวันหนึ่งเราจะได้รับชีวิตนิรันดร์และได้อยู่ร่วมกับพระองค์ในสวรรค์อย่างมีความสุข

ข. กิจกรรม ข้อตั้งใจดีของฉันเพื่อไปสวรรค์

อุปกรณ์

1. กระดาษการ์ดรูปตุ๊กตาสัญลักษณ์ลูเซ่และผองเพื่อน หน้า 89
2. ดินสอหรือปากกา
3. พระคัมภีร์ ภาคพันธสัญญาใหม่ (สำหรับเด็กโต)

ดำเนินการ

1. ผู้สอนเตรียมกระดาษการ์ดรูปตุ๊กตาสัญลักษณ์ลูเซ่และผองเพื่อน หรือดาวน์โหลดทาง www.kamsondeedee.com และพิมพ์ลงในกระดาษ A4 หรือกระดาษการ์ด 180 g แจกให้ผู้เรียนคนละ 1 แผ่น เราแต่ละคนก็เปรียบเสมือนผู้จาริกแห่งความหวังเช่นเดียวกับลูเซ่และผองเพื่อนที่เป็นตัวแทนผู้จาริกจาก 4 มุมโลก (ผู้สอนอธิบายเพิ่มเติม)
2. ให้ผู้เรียนแต่ละคนคิดข้อตั้งใจดีของตนเพื่อจะไปสวรรค์ และเขียนลงด้านหลังของการ์ด เด็กเล็ก คนละ 1 ข้อ ส่วนเด็กโต ผู้สอนแจกพระคัมภีร์ให้ผู้เรียนคนละ 1 เล่ม และให้อ่านพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญมัทธิว บทที่ 19 ข้อที่ 16-22 เรื่องเศรษฐีหนุ่ม พร้อมกันก่อน แล้วจึงเขียนข้อตั้งใจ เด็กโตสามารถเขียนข้อตั้งใจได้มากกว่า 1 ข้อ ตามแต่ความตั้งใจที่สามารถทำได้
3. หากมีเวลาให้แบ่งปันข้อตั้งใจนี้ให้เพื่อน ๆ ในห้องฟัง และในคาบเรียนต่อไป ให้ผู้สอนสอบถามว่าได้ทำตามข้อตั้งใจแล้วหรือไม่ และเน้นย้ำให้ปฏิบัติอยู่เสมอ

ค. การบ้าน

1. ให้ผู้เรียนกลับไปสวดภาวนาในบทข้าพเจ้าเชื่อ ร่วมกับสมาชิกในครอบครัว เพื่อยืนยันถึงการเชื่อถึงชีวิตนิรันดร์
2. ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติตามข้อตั้งใจที่ตนได้เขียนอย่างสม่ำเสมอ

บทเรียนที่ 15

การสิ้นพระชนม์และการกลับคืนชีพ ของพระเยซูเจ้า เป็นความหวังของเรา

จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียน

1. รู้และเข้าใจว่าการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนชีพของพระเยซูเจ้าเป็นหัวใจของความเชื่อและรากฐานความหวังของเรา
2. มีความเชื่อและมั่นใจว่าการกลับคืนชีพเป็นความหวังในชีวิตเรา
3. ดำเนินชีวิตอย่างดีและมีความหวังในการกลับคืนชีพพร้อมกับพระเยซูเจ้า

กิจกรรม

ตรึกรตรองมอดูภาพ

อุปกรณ์

1. ภาพเรื่องราวการกลับคืนชีพของพระเยซูเจ้า หน้า 94
2. พระคัมภีร์ ภาคพันธสัญญาใหม่ (สำหรับเด็กโต)

ดำเนินการ

1. ผู้สอนเตรียมภาพการกลับคืนชีพของพระเยซูเจ้า อาจพิมพ์มาหรือเปิดให้ผู้เรียนดูบนจอ
2. ผู้สอน ให้ผู้เรียนแต่ละคนได้พิจารณาภาพแบบเงียบ ๆ ลึกครุ่นหนึ่ง
3. **สำหรับเด็กเล็ก** ผู้สอนอ่านเรื่องราวการกลับคืนชีพของพระคริสตเจ้าจากพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญลูกา บทที่ 24 ข้อที่ 1-7 ให้ผู้เรียนฟัง
สำหรับเด็กโต ผู้สอนแจกพระคัมภีร์ให้ผู้เรียนคนละ 1 เล่มและให้อ่านพร้อมกัน

วิเคราะห์ ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

1. เห็นอะไรในภาพ (พระเยซูเจ้า, ทูตสวรรค์, หินถูกกลิ้งออก, แสงสว่าง ฯลฯ)
2. ชอบอะไรในภาพ (ให้ผู้เรียนแบ่งปัน)
3. เห็นภาพนี้แล้วรู้สึกอย่างไร (มีความสุข, ชื่นชมยินดี, ได้รับพลัง ฯลฯ)
4. อยากบอกอะไรกับพระเจ้า (ให้ผู้เรียนแบ่งปัน)

สรุป ภาพที่ผู้เรียนได้ดูและเรื่องราวที่ผู้เรียนได้ฟังหรือได้อ่าน เป็นเรื่องราวการกลับคืนชีพของพระเยซูเจ้า คงไม่ใช่ครั้งแรกที่เราได้ยินได้ฟังเรื่องนี้ เพราะเป็นเหตุการณ์สำคัญและบทสรุปของการมาบังเกิดบนโลกนี้ของพระเยซูเจ้า เพื่อช่วยมนุษยชาติให้ได้รับความรอดในฐานะพระผู้ไถ่ และทุกปีตามปฏิทินพิธีกรรมของพระศาสนจักร เทศกาลที่สำคัญและถือว่ายิ่งใหญ่ที่สุดก็คือเทศกาลปัสกา คริสตชนต่างเตรียมตัวเตรียมใจรอคอยวันสมโภชปัสกา เพื่อเฉลิมฉลองการกลับคืนชีพของพระเยซูเจ้า

1. “ฮือฮา...หนุ่มใหญ่ตายแล้วฟื้น” ชาวเต็ดช่วงเดือนพฤษภาคม 2568 ที่จังหวัดอุบลราชธานี มีชายวัย 55 ปี ไปรักษาตัวที่โรงพยาบาลด้วยโรคประจำตัว แต่อาการหนักจนไม่สามารถรักษาต่อได้ ญาติ ๆ พุดคุยตกลงกันให้ถอดเครื่องช่วยหายใจ เพื่อจะได้ไม่ต้องทรมานและเขาก็เสียชีวิตลง จากนั้นจึงนำร่างมาที่วัดเพื่อเตรียมจะจัดงาน ก่อนจะนำร่างใส่โลงเพื่อบำเพ็ญกุศลตามศาสนา ปรากฏว่าเขากลับฟื้นมีชีพจรขึ้นมาอีก ญาติจึงเรียกหน่วยกู้ภัยมาช่วยดูและพากลับไปที่บ้าน ซึ่งไม่ไกลจากวัดนัก เมื่อกลับไปบ้านได้ 30 นาที เขาก็หมดลมหายใจไปจริง ๆ เจ้าอาวาสกล่าวว่า เขาอาจจะห้วงลูกหลาน และอยากกลับไปตายที่บ้าน (ข่าวจากช่องอมรินทร์ทีวี)

เมื่อได้ยินข่าวคนตายแล้วฟื้น เราเชื่อหรือไม่ หลายครั้งที่มิใช่คนเช่นนี้ มักจะสร้างความตื่นตระหนกและน่าตื่นเต้นให้กับผู้คน จนเป็นที่ถกเถียงกันว่าคนตายแล้วฟื้นขึ้นมาได้จริงหรือ สำหรับมนุษย์อาจเป็นเรื่องที่ไม่น่าเชื่อ ไม่มีเหตุผลอธิบาย และไม่อาจพิสูจน์ได้ แต่สำหรับพระเยซูเจ้า การกลับคืนพระชนมชีพของพระองค์ เป็นข้อความเชื่อประการสำคัญ และเป็นรากฐานของความหวังให้กับชีวิตของเรา

2. มีการเชื่อถึงการกลับคืนชีพของร่างกาย ซึ่งเป็นหนึ่งใน 12 ข้อความเชื่อของคริสตชน เมื่อเราตาย ร่างกายของเราจะถูกฝังไว้ ส่วนวิญญาณจะผ่านเข้าไปสู่การพิพากษาเฉพาะบุคคลโดยทันที จากนั้นก็จะไปอยู่ในนรกในแดนชำระ หรือในสวรรค์ และเมื่อวันสิ้นโลกมาถึง ร่างกายที่ตายได้ของเราจะกลับคืนชีพ เปลี่ยนเป็นร่างกายที่รุ่งโรจน์สดใส และจะเข้าร่วมเป็นหนึ่งเดียวกับวิญญาณอีกครั้ง และจะถูกพิพากษาครั้งสุดท้ายตามที่พระเยซูเจ้าตรัสไว้ว่า “ผู้ที่ได้ทำความดีจะกลับคืนชีวิตมารับชีวิตนิรันดร์ ส่วนผู้ที่ทำความชั่วก็จะกลับคืนชีวิตมารับโทษทัณฑ์” (ยน. 5:29) และนักบุญเปาโลย้ำกับเราอีกครั้งว่า “พระเจ้าทรงบันดาลให้พระคริสตเยซูทรงกลับคืนพระชนมชีพจากบรรดาผู้ตาย ก็จะทรงบันดาลให้ร่างกายที่ตายได้ของท่านกลับมีชีวิต เดชะพระจิตของพระองค์ ซึ่งสถิตอยู่ในท่านด้วย” (รม. 8:11)

การกลับคืนชีพ เป็นกิจการที่พระเจ้าทรงประทานชีวิตนิรันดร์ให้แก่ชีวิตที่ตายได้ของเรา พระเยซูเจ้าทรงเป็นบุคคลแรกที่กลับคืนชีพจากความตาย มนุษย์ทุกคนก็ต้องกลับคืนชีพ เมื่อวันสิ้นโลกมาถึง เราจึงเชื่อมั่นและหวังว่าพระคริสตเจ้าสิ้นพระชนม์ ทรงกลับคืนพระชนมชีพ และทรงพระชนมชีพตลอดนิรันดร์ฉันใด บรรดาผู้ชอบธรรมที่สิ้นใจแล้วก็จะมีชีวิตตลอดนิรันดร์พร้อมกับพระคริสตเจ้า ผู้จะทรงปลุกเขาให้กลับคืนชีพในวันสุดท้ายด้วยฉันนั้น

การเชื่อว่าผู้ตายจะกลับคืนชีพ เป็นองค์ประกอบสำคัญของความเชื่อของคริสตศาสนามาตั้งแต่แรกเริ่มแล้ว การกลับคืนชีพของผู้ตายเป็นความหวังของบรรดาคริสตชน

(เทียบ คาทอลิกสอนอะไร ข้อที่ 126-129 และ CCC 991)

3. การสิ้นพระชนม์และการกลับคืนพระชนมชีพของพระเยซูเจ้าเป็นหัวใจของความเชื่อ และเป็นรากฐาน

ความหวังของเรา นักบุญเปาโลกล่าวอย่างกระชับ โดยใช้กริยาสี่คำว่า “ข้าพเจ้ามอบธรรมประเพณีล้ำค่าที่สุดให้กับท่าน เป็นธรรมประเพณีที่ข้าพเจ้าได้รับมาอีกทอดหนึ่ง คือพระคริสตเจ้าได้สิ้นพระชนม์ เพราะบาปของเรา ตามที่มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์และทรงถูกฝังไว้ พระองค์ทรงกลับคืนพระชนมชีพในวันที่สาม ตามความในพระคัมภีร์ ทรงแสดงพระองค์แก่เศฟาส แล้วจึงทรงแสดงพระองค์แก่อัครสาวกสิบสองคน” (1 คร. 15:3-5)

พระคริสตเจ้าสิ้นพระชนม์ ทรงถูกฝังไว้ ทรงกลับคืนพระชนมชีพ และทรงแสดงพระองค์เพื่อเห็นแก่เรา พระเยซูเจ้าทรงมีประสบการณ์เรื่องความตายแต่ความรักของพระบิดาทรงยกพระองค์ขึ้นด้วยอำนาจของพระจิตเจ้า และทรงทำให้ความเป็นมนุษย์ของพระองค์เป็นผลแรกแห่งความรอดนิรันดร์ของเรา (Spes Non Confundit ข้อ 20)

4. พระเยซูเจ้าทรงบังเกิดมาและยอมตายบนไม้กางเขนเพื่อไถ่บาปมนุษย์ทุกคน การสิ้นพระชนม์ของพระองค์จึงเป็นหัวใจของความเชื่อ และการกลับคืนพระชนมชีพของพระองค์ ก็เป็นรากฐานความหวังสำหรับชีวิตคริสตชนของเรา พระองค์ทรงพิสูจน์และแสดงให้เห็นว่า ความตายไม่ใช่จุดจบ เพราะพระเจ้ามีชัยชนะเหนือความตาย หากขาดหัวใจ เราก็คงไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้ หากขาดรากฐานชีวิตก็ย่อมไม่มั่นคง ดังนั้น ให้เราจะได้ดำเนินชีวิตคริสตชนอย่างเข้มแข็งต่อไปในความรักของพระเจ้า ผ่านทางการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูเจ้า เป็นเครื่องหมายเตือนใจเรา ให้รักและกระทำให้แบบที่พระเยซูเจ้าทรงรัก และให้การกลับคืนพระชนมชีพของพระองค์เป็นรากฐานที่มั่นคง พยายามให้เราได้เติบโตในความเชื่อ ที่เต็มเปี่ยมด้วยพลังในความรัก และดำเนินชีวิตคริสตชนอย่างมีความหวัง เพื่อไปยังเป้าหมายสุดท้ายของชีวิต คือการได้รับชีวิตนิรันดร์ร่วมความสุขกับพระองค์ในสวรรค์ และมั่นใจว่า สักวันหนึ่งเราจะกลับคืนชีพพร้อมกับพระคริสตเจ้า

ก. ข้อควรจำ

1. เมื่อวันสิ้นโลกมาถึง ร่างกายที่ตายได้ของเรากลับคืนชีพ เปลี่ยนเป็นร่างกายที่รุ่งโรจน์สดใส และจะเข้าร่วมเป็นหนึ่งเดียวกับวิญญาณอีกครั้ง และจะถูกพิพากษาครั้งสุดท้าย
2. การกลับคืนชีพ เป็นกิจการที่พระเจ้าทรงประทานชีวิตนิรันดร์ให้แก่ชีวิตที่ตายได้ของเรา พระเยซูเจ้าทรงเป็นบุคคลแรกที่กลับคืนชีพจากความตาย มนุษย์ทุกคนก็จะต้องกลับคืนชีพ
3. การสิ้นพระชนม์และการกลับคืนพระชนมชีพของพระเยซูเจ้า เป็นหัวใจของความเชื่อและเป็นรากฐานความหวังของเรา

4. ให้เราจะได้ดำเนินชีวิตคริสตชนอย่างเข้มแข็งต่อไปในความรักของพระเจ้า ผ่านทางการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูเจ้าเป็นเครื่องหมายเตือนใจเรา ให้รักและกระทำให้แบบที่พระเยซูเจ้าทรงรัก
5. ให้การกลับคืนพระชนมชีพของพระองค์เป็นรากฐานที่มั่นคง พึงให้เราจะได้เติบโตในความเชื่อที่เต็มเปี่ยมด้วยพลังในความรัก และดำเนินชีวิตคริสตชนอย่างมีความหวัง เพื่อไปยังเป้าหมายสุดท้ายของชีวิต คือการได้รับชีวิตนิรันดร์ร่วมความสุขกับพระองค์ในสวรรค์
6. ให้เรามั่นใจว่า สักวันหนึ่งเราจะกลับคืนชีพพร้อมกับพระคริสตเจ้า

ข. กิจกรรม เพลง “พระคริสต์ชีวิตใหม่” บ.พานุพันธ์

อุปกรณ์

1. เนื้อเพลงตามจำนวนผู้เรียน จัดพิมพ์หรือเขียนลงบนกระดาน
2. ไฟล์เพลง ดาวน์โหลดจาก www.Youtube.com หรือไฟล์เพลงหนังสือสารุกรม
3. คอมพิวเตอร์/ลำโพงบลูทูธ

เพลงพระคริสต์ชีวิตใหม่

(รับ) พระคริสต์ทรงกลับคืนชีพ	มีชีวิตใหม่รุ่งเรืองสดใส
ความตายเหมือนเงาที่ผ่านไป	แต่ชีวิตใหม่คือความหวังของเรา
1. พระองค์ตรัสว่าใครเชื่อในเรา	ไม่มีวันม้วยมรณา
แต่จะมีชีวิตขึ้นสุขุขบรรดา	ชีวิตอมตะไม่รู้จักตาย
2. พระองค์คือความสว่าง	องค์แห่งชีวิตความจริงและหนทาง
ท่ามกลางความร้ายชั่วบาปนา	พระองค์นำหน้าสู่ที่ปลอดภัย
3. พระองค์ตรัสว่าจงอย่าย่อท้อ	ต่อความทุกข์ขี้ไต้
ด้วยเราชนะโลกอย่างสดใส	เชื่อใจคงมั่นอย่าผันหวั่นเกรง
4. พระกายพระโลหิตที่ได้ประทาน	ก่อนวันรับทรมาน
กลับเป็นอาหารทิพย์แก้วิญญาน	ผู้ใดทานดื่มรอดพ้นแน่นอน
5. พระองค์ตรัสว่าใครติดตามมา	เป็นศิษย์ของเรา
จะได้รับร้อยเท่าพันทวี	ทั้งชีวิตหน้าสวรรค์ครอบครอง

ดำเนินการ

1. ผู้สอนเตรียมเนื้อเพลงมาแจกให้ผู้เรียน และเปิดเพลงให้ผู้เรียนฟัง 1-2 รอบ
2. **สำหรับเด็กเล็ก** ผู้สอน สอนผู้เรียนร้องเพลงเฉพาะท่อนรับ ฝึกให้ร้องได้อย่างถูกต้อง
- สำหรับเด็กโต** ให้ร้องทั้งเพลง หรือดูความเหมาะสมของเวลา อาจจะร้อง 2-3 ข้อ
3. เมื่อร้องได้แล้ว ให้ผู้เรียนท่องประโยคที่เป็นท่อนรับให้ได้

ค. การบ้าน

1. ให้ผู้เรียนกลับไปสวดสายประคำ พระธรรมล้ำลึกพระสิริรุ่งโรจน์ ร่วมกับสมาชิกในครอบครัว
2. ให้ผู้เรียนกลับไปเล่าเรื่องการกลับคืนชีพให้สมาชิกในครอบครัวฟัง และมุ่งมั่นตั้งใจดำเนินชีวิตอย่างดีและมีความหวังว่าจะกลับคืนชีพด้วย

บทเรียนที่ 16

ศีลล้างบาปนำเรา สู่ชีวิตแห่งความหวัง

จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียน

1. รู้และเข้าใจความหมายและความสำคัญของศีลล้างบาป
2. ตระหนักถึงคำสัญญาของศีลล้างบาป
3. ดำเนินชีวิตด้วยความยินดีพร้อมกับพระคริสตเจ้าในชีวิตใหม่

กิจกรรม

พิธีศีลล้างบาปของฉัน

- อุปกรณ์ 1. กระดาษ A4 2. สีไม้และสีเมจิก 3. ภาพถ่ายวันรับศีลล้างบาป

ดำเนินการ

1. ผู้สอนแจ้งให้ผู้เรียนได้นำภาพถ่ายวันรับศีลล้างบาปของตนเองมาในการเรียนคาบนี้ หรือเป็นไฟล์ภาพถ่ายเก็บไว้ในโทรศัพท์มือถือก็ได้ หากใครที่ไม่มีภาพให้สอบถามข้อมูลรายละเอียดในวันรับศีลล้างบาปของตนเองจากผู้ปกครองมา
2. แจกกระดาษ A4 ให้ผู้เรียนคนละ 1 แผ่น ให้แต่ละคนวาดภาพวันที่ตนเองรับศีลล้างบาป อาจดูจากรูปภาพที่มีหรือให้ลองจินตนาการดูว่ามีใคร และมีสัญลักษณ์ที่สำคัญอะไรบ้างในพิธี เท่าที่ตนเองจดจำได้และพอจะทราบ (ผู้สอนยังไม่ต้องบอกรายละเอียด) และระบายสีตกแต่งให้สวยงาม
3. ให้แต่ละคนเขียนระบุชื่อนามนักบุญ ชื่อ-นามสกุล วันรับศีลล้างบาป ชื่อพ่อแม่ทูนหัวและชื่อวัดที่ตนเองรับศีลล้างบาปด้วย (หากมีคนจดจำข้อมูลบางเรื่องไม่ได้หรือไม่แน่ใจ ผู้สอนมอบหมายให้กลับไปสอบถามจากผู้ปกครองหรือค้นหาจากที่วัดที่ตนรับศีลล้างบาป และเน้นย้ำให้จดจำวันสำคัญของตนเองให้ได้)
4. ให้ผู้เรียนแต่ละคนแบ่งปันข้อมูล และภาพของตนให้ทุกคนในห้องได้ชมร่วมกัน
5. ผู้สอนพิจารณาว่า ภาพของใครที่สวยงามและมีองค์ประกอบครบ อาจมีรางวัลให้เล็กน้อย

วิเคราะห์ ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

1. รู้สึกอย่างไร เมื่อได้วาดภาพในวันรับศีลล้างบาปของตนเอง (สนุก, ตื่นเต้น, ชอบ, ยาก ฯลฯ)
2. ใครรับศีลล้างบาปตั้งแต่ยังเป็นเด็กเล็ก ๆ และใครรับศีลล้างบาปตอนที่โตแล้ว จำเหตุการณ์วันนั้นได้หรือไม่ (ให้ผู้เรียนได้แบ่งปัน)

3. ในวันรับศีลล้างบาป มีใครอยู่ร่วมในพิธีบ้าง (ตัวเรา, พ่อแม่, พ่อแม่ทูนหัว, ญาติพี่น้อง, พระสงฆ์ผู้ทำพิธี, สัตบุรุษ ฯลฯ)

4. ในพิธีรับศีลล้างบาปมีเครื่องหมายสำคัญหรือองค์ประกอบอะไรบ้าง มีใครได้วาดลงไปในรูปแบบหรือไม่ (ให้ผู้เรียนช่วยกันตอบ มีน้ำ, เทียน, เสื้อขาวและน้ำมันคริสมา)

5. ผู้เรียนทราบหรือไม่ว่าเครื่องหมายสำคัญทั้ง 4 อย่างนี้ หมายถึงอะไร (ให้ผู้เรียนยกมือตอบ และอาจมีรางวัลให้สำหรับคนที่ตอบได้) ผู้สอนอธิบายเพิ่มเติม ดังนี้

น้ำหรือการเทน้ำ หมายถึงการชำระล้าง การตายต่อบาปและการเกิดใหม่ในชีวิตของพระตรีเอกภาพ

เทียนหรือการมอบเทียน หมายถึงการมอบแสงสว่างของพระคริสตเจ้า เพื่อช่วยนำทางเราและให้เราเป็นแสงสว่างให้กับผู้อื่น

เสื้อขาวหรือการสวมใส่ผ้าขาว หมายถึงการสวมใส่ชีวิตของพระคริสตเจ้า ชีวิตใหม่ที่เรากำลังรักษาพระพรหรรษาไว้ให้ขาวสะอาด

น้ำมันคริสมาหรือการเจมน้ำมันคริสมา หมายถึงการประทับตราที่พระเจ้าทรงเลือกสรรเราให้เป็นบุตร และเป็นคนของพระคริสตเจ้า

สรุป คริสตชนหลายคน ไม่สามารถจดจำภาพเหตุการณ์ในวันรับศีลล้างบาปของตนเองได้ เพราะส่วนใหญ่จะรับกันตั้งแต่ยังเป็นเด็กเล็กๆ ที่ยังไม่รู้เรื่องนัก โดยมีคุณพ่อคุณแม่พาไปและมีพ่อแม่ทูนหัวยืนยันความเชื่อแทน แต่ก็ยังมีบางคนที่ได้รับตอนโตและเริ่มรู้เรื่องแล้ว ก็สามารถจดจำเหตุการณ์ได้

วันรับศีลล้างบาป นับเป็นวันพิเศษอีกวันหนึ่ง สำหรับชีวิตคริสตชนของเรา ที่ควรต้องจดจำ เพราะศีลล้างบาปทำให้เราได้เข้ามาสู่การเป็นบุตรของพระเจ้า

1. เคยได้ยินประโยคนี้หรือไม่ “ทุกคนต่างมีครั้งแรก” หรือ “ทุกคนต่างมีจุดเริ่มต้น” เมื่อพูดถึงสิ่งใดที่ต้องทำเป็นครั้งแรก หรือเป็นการเริ่มต้นทำอะไรใหม่ ๆ ส่วนใหญ่คงมีความรู้สึกไม่ต่างกัน นั่นคือ ความตื่นเต้น ความกลัวและความกังวล ย้อนกลับไปในวันวัยเข้าเรียน การมาโรงเรียนวันแรก เราคงจะร้องไห้แง คิดถึงบ้านมากกว่าจะตื่นเต้นที่ได้เจอคุณครูและเพื่อน ๆ

ความตื่นเต้นจึงไปอยู่กับบรรดาผู้ปกครอง คุณพ่อคุณแม่ต่างพากันมาส่ง มารอรับ และลุ้นว่าวันแรกของลูกจะเป็นอย่างไร แต่เมื่อโตขึ้น เราจะตื่นเต้นเสมอเมื่อได้ขึ้นชั้นเรียนใหม่ ลุ้นว่าจะได้เจอคุณครูประจำชั้นคนไหน จะมีเพื่อนใหม่เพิ่มขึ้นหรือไม่ หรือบางคนต้องย้ายไปที่โรงเรียนใหม่ ก็จะตื่นเต้นมากกว่าเดิมอีก ครั้งแรกหรือจุดเริ่มต้นสิ่งใหม่ ๆ ในชีวิต จึงเป็นเรื่องที่หลาย ๆ คนมักจะจดจำได้เสมอ และในวันที่เราเป็นคริสตชนวันแรก หลายคนอาจจะจำภาพไม่ได้ เพราะยังไม่ค่อยรู้เรื่องนัก เช่นเดียวกับวันเกิด ที่ตัวเราเองไม่รู้เรื่องอะไรเลยด้วยซ้ำ แต่ทุกคน

ล้วนให้ความสำคัญและเฉลิมฉลองกันทุกปี ขอให้เราได้จดจำและให้ความสำคัญกับวันที่เรารับศีลล้างบาปว่าเป็นวันที่มีคุณค่ายิ่งนัก เพราะเป็นวันแห่งการเริ่มต้นชีวิตคริสตชนของเรา

BAPTISM

CONFIRMATION

EUCCHARIST

CONFESSION

AN OINTING OF THE SICK

HOLY ORDERS

MATRIMONY

2. ศีลล้างบาปเป็นรากฐานของชีวิตทั้งหมดของคริสตชน เป็นประหนึ่งทางเข้าสู่ชีวิตจิตและประตูเปิดเข้าไปยังศีลศักดิ์สิทธิ์อื่น ๆ ศีลล้างบาปทำให้เรารอดพ้นจากบาปและให้กำเนิดเราในฐานะบุตรของพระเจ้านอกจากชำระให้พ้นจากบาปทุกประการแล้ว ยังทำให้ผู้ที่รับศีลล้างบาปเป็นสิ่งสร้างใหม่ ทำให้เราเป็นส่วนพระวรกายของพระคริสตเจ้า เข้ามาเป็นสมาชิกและมีส่วนร่วมในพันธกิจของพระศาสนจักร ดังนี้ ศีลล้างบาปจึงเป็นศีลแห่งการเกิดใหม่อาศัยน้ำในพระวาจา ศีลนี้ยังมีชื่ออีกว่า **“การชำระล้างที่ทำให้เราเกิดใหม่และได้รับการฟื้นฟูโดยพระจิตเจ้า” (ทต. 3:5)** หมายถึง ทำให้มีการบังเกิดจากน้ำและพระจิตเจ้า ถ้าไม่มีการบังเกิดใหม่นี้แล้วก็ไม่มีความหวัง **“อาจเข้าสู่พระอาณาจักรของพระเจ้าได้” (ยน. 3:5)** พระตรีเอกภาพประทานพระพรพรหมทานศักดิ์สิทธิ์ พระพรพรหมทานซึ่งบันดาลความชอบธรรมให้แก่ผู้ที่รับศีลล้างบาป พระพรพรหมทานนี้บันดาลให้เชื่อในพระเจ้า มีความหวังในพระองค์ และรักพระองค์ได้โดยมีคุณธรรมที่เกี่ยวข้องกับพระเจ้า การจะเข้าเป็นคริสตชนได้ จึงจำเป็นต้องรับศีลล้างบาปก่อนเสมอ และเมื่อรับแล้วทำให้ได้รับการประทับตราอันไม่รู้เลือนในชีวิต คือ จะเป็นคริสตชนตลอดไป (เทียบ CCC 1212, 1215, 1265-1266)

3. ในการเผชิญกับความตายซึ่งดูเหมือนเป็นจุดจบของทุกสิ่ง เรามีความมั่นใจว่า ในศีลล้างบาปเราได้รับ “ชีวิต” โดยอาศัยพระพรพรหมทานของพระคริสตเจ้า “ชีวิตได้เปลี่ยนไป หาได้สิ้นสุดไม่” ตลอดไป เราถูกฝังพร้อมกับพระคริสตเจ้าในศีลล้างบาป และในการกลับคืนพระชนมชีพของพระองค์ เราได้รับของขวัญแห่งชีวิตใหม่ที่ทลายกำแพงแห่งความตายลง เปิดเส้นทางสู่รัศมีนิรันดร์ภาพ ปีศักดิ์สิทธิ์เปิดโอกาสให้เราได้ชื่นชมสิ่งใหม่ ๆ ด้วยความกตัญญูอันยิ่งใหญ่ ของของขวัญแห่งชีวิตใหม่ที่เรได้รับในศีลล้างบาป ชีวิตที่สามารถเปลี่ยนแปลงความเจ็บปวดของความตาย (Spes Non Confundit ข้อ 20)

4. ดังนั้น ความตายจากโลกนี้จึงไม่ใช่ความเจ็บปวดหรือความหวาดกลัวอีกต่อไป เมื่อเราได้รับศีลล้างบาปและมีชีวิตใหม่ร่วมกับพระคริสตเจ้าแล้ว เราจึงมั่นใจว่าเมื่อเราตายเราก็จะได้อยู่ร่วมกับพระองค์ ซึ่งเราจะต้องดำเนินชีวิตให้เหมือนกับพระองค์ขณะยังอยู่ในโลกนี้ และโดยทางศีลล้างบาปนี้เองทำให้เรามีหน้าที่ในการเป็นศิษย์พระคริสต์ศิษย์ธรรมทูต ขอให้เราจะได้ทำหน้าที่ของตนอย่างดี ทั้งหน้าที่ในการเป็นคริสตชนและหน้าที่ในการประกาศข่าวดี ให้ชีวิตของเราได้เป็นประจักษ์พยานแห่งความหวังและนำความหวังไปสู่ผู้อื่นเสมอ โดยมีความหวังว่าสักวันหนึ่ง เราจะสามารถเข้าสู่พระอาณาจักรสวรรค์พร้อมกับเพื่อนพี่น้องคริสตชนผู้รับศีลล้างบาปด้วยเช่นกัน

**“เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ไม่มีใครเข้าสู่พระอาณาจักรของพระเจ้า
ถ้าเขาไม่เกิดจากน้ำและพระจิตเจ้า” (ยน. 3:5)**

ก. ข้อควรจำ

1. ศีลล้างบาปเป็นรากฐานของชีวิตทั้งหมดของคริสตชน เป็นประหนึ่งทางเข้าสู่ชีวิตจิตและประตูเปิดเข้าไปยังศีลศักดิ์สิทธิ์อื่น ๆ
2. ศีลล้างบาปทำให้เรารอดพ้นจากบาปและให้กำเนิดเราในฐานะบุตรของพระเจ้า เมื่อรับศีลล้างบาปแล้วทำให้ได้รับการประทับตราอันไม่รู้เลือนในชีวิตคือจะเป็นคริสตชนตลอดไป
3. เมื่อเราได้รับศีลล้างบาปและมีชีวิตใหม่ร่วมกับพระคริสตเจ้าแล้ว เราจึงมั่นใจว่าเมื่อเราตายเราก็จะได้อยู่ร่วมกับพระองค์
4. ให้ชีวิตของเราได้เป็นประจักษ์พยานแห่งความหวัง และนำความหวังไปสู่ผู้อื่นเสมอ
5. มีความหวังว่า สักวันหนึ่งเราจะสามารถเข้าสู่พระอาณาจักรสวรรค์พร้อมกับเพื่อนพี่น้องคริสตชนผู้รับศีลล้างบาปด้วยเช่นกัน
6. “เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ไม่มีใครเข้าสู่พระอาณาจักรของพระเจ้า ถ้าเขาไม่เกิดจากน้ำและพระจิตเจ้า” (ยน. 3:5)

ข. กิจกรรม จำลองวันรับศีลล้างบาป อุปกรณ์

1. โต้ะพร้อมกับผ้าปูสีขาว
2. อุปกรณ์ต่าง ๆ ดังนี้
 - 1) ขามใส่และโหลสำหรับใส่น้ำ
 - 2) น้ำเปล่าและเปลือกหอยชิ้นใหญ่ที่ตักน้ำได้
 - 3) น้ำมันมะกอกและตลับใส่น้ำมันศักดิ์สิทธิ์
 - 4) เทียนขาวและเทียนปัสกา
 - 5) เสื้อขาวล้างบาปหรือผ้าขาว

ดำเนินการ

1. ผู้สอนจัดโต๊ะและจัดเตรียมอุปกรณ์ต่าง ๆ วางบนโต๊ะตามภาพหน้า 98 พิจารณาตามความเหมาะสมและความสะดวก
2. ผู้สอนจัดพิมพ์บทการต้อนรับ การประกาศละทิ้งบาปและยืนยันความเชื่อ หน้า 100-101 มาให้ผู้เรียนตามจำนวน เพื่อจะสามารถตอบรับได้ถูกต้อง
3. แจ้งให้ผู้เรียนทราบว่า เรากำลังจำลองเหตุการณ์วันรับศีลล้างบาป ให้ผู้เรียนทุกคนยืนอยู่หน้าห้องเรียน หรือถ้าสามารถไปทำที่วัดน้อยของโรงเรียน ก็ให้ผู้เรียนยืนอยู่ที่หน้าวัด ถ้ามีพระสงฆ์อาจเชิญมาให้เป็นประธาน หากไม่สะดวกผู้สอนเป็นประธานเอง โดยอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจอย่างถูกต้อง
4. เริ่มด้วยบทการต้อนรับ เมื่อจบแล้วให้พาผู้เรียนเข้ามาในห้องหรือในวัด ยืนเป็นแถวบริเวณหน้าโต๊ะที่เตรียมไว้ และกล่าวการประกาศละทิ้งบาปและการยืนยันความเชื่อ
5. จากนั้นให้ผู้เรียนเข้าแถวมาทีละ 1 คน ยืนอยู่ข้างโต๊ะให้กำมือเหนือขามไม้ที่เตรียมมาและให้ผู้สอนกล่าวนามนักบุญ ชื่อ-สกุลของผู้เรียนทีละคน พร้อมกับเทน้ำลงที่มือ ตามภาพหน้า 99 ทำจนครบทุกคน หากมีเวลาไม่มาก อาจขออาสาสมัครออกมา 3-5 คน พิจารณาตามความเหมาะสม
6. เมื่อเสร็จแล้วให้ผู้สอนสนทนากับผู้เรียนถึงความรู้สึกในขณะที่ยืนพิริ และผู้ที่ได้เป็นอาสาสมัครออกมาเมื่อน้ำไหลลงไปที่มือแล้ว มีความรู้สึกอย่างไร และตอกย้ำให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงการละทิ้งบาปและยืนยันในความเชื่อเสมอ ตามที่เราได้พูดออกไป

ค. การบ้าน

1. ให้ผู้เรียนกลับไปสวดภาวนาสำหรับคริสตชนทุกคน ให้มีความเชื่อที่เข้มแข็ง ดำเนินชีวิตอย่างมีความหวัง เป็นพิเศษสำหรับผู้เตรียมตัวรับศีลล้างบาป
2. ให้ผู้เรียนได้จดจำรายละเอียดในวันรับศีลล้างบาปของตนให้ได้ เพิ่มเติมให้ไปศึกษาประวัตินักบุญองค์อุปถัมภ์ของตนเองมา และมาแบ่งปันให้เพื่อน ๆ ฟังในคาบเรียนต่อไป

การต้อนรับ

- ✝ ลูกมาขออะไรจากพระศาสนจักรของพระเจ้า
- ☉ ลูกขอสมัครเป็นคริสตชน สมาชิกของพระศาสนจักรของพระเจ้า
- ✝ ลูกเชื่อในคำสอนของพระศาสนจักรหรือ
- ☉ ลูกเชื่อ
- ✝ ความเชื่อจะช่วยอะไรลูกได้
- ☉ ความเชื่อจะช่วยลูกให้ได้รับชีวิตนิรันดร์
- ✝ ลูกเชื่อในความจริงประการใด
- ☉ ลูกเชื่อในพระเจ้าเที่ยงแท้ และผู้ที่พระองค์ทรงส่งมาคือพระเยซูคริสตเจ้า
เมื่อพระเยซูคริสตเจ้าทรงกลับคืนพระชนมชีพจากความตายแล้ว
พระเจ้าทรงแต่งตั้งให้เป็นเจ้าชีวิต เป็นเจ้านายของสรรพสิ่งที่เห็นได้และเห็นไม่ได้
- ✝ ลูกเชื่อในพระเยซูคริสตเจ้า และสมัครเป็นศิษย์ของพระองค์ หลังจากที่ได้เรียนคำสอน
และฟังพระวาจาของพระองค์แล้ว ลูกตั้งใจถือพระบัญญัติ และดำรงชีวิตคริสตชน
ร่วมในการภาวนา และความรักกันฉันพี่น้องกับคริสตชนทั้งหลายหรือ
- ☉ ลูกตั้งใจเช่นนั้น

การประกาศละทิ้งบาปและยืนยันความเชื่อ

- ✝ ขอให้อุปประกาศละทิ้งบาป และประกาศยืนยันความเชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า ซึ่งเป็นความเชื่อของพระศาสนจักร
- ✝ ลูกละทิ้งบาป เพื่อดำเนินชีวิตอย่างอิสระ ในฐานะบุตรของพระเจ้าหรือ
- ☉ ลูกละทิ้ง
- ✝ ลูกละทิ้งความยั่วยวนของความชั่ว เพื่อมิให้บาปครอบงำท่านหรือ
- ☉ ลูกละทิ้ง
- ✝ ลูกละทิ้งปีศาจซึ่งเป็นจอมมารและเจ้าใหญ่ของบาปหรือ
- ☉ ลูกละทิ้ง
- ✝ ลูกเชื่อในพระเจ้า พระบิดาผู้ทรงสรรพานุภาพ ทรงเนรมิตฟ้าดินหรือ
- ☉ ลูกเชื่อ
- ✝ ลูกเชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า พระบุตรหนึ่งเดียวของพระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า ทรงบังเกิดจากพระนางมารีย์พรหมจารี ทรงรับทรมาน ลิ่นพระชนม์และทรงถูกฝังไว้ ทรงกลับคืนพระชนม์ชีพจากบรรดาผู้ตาย และประทับเบื้องขวาพระบิดาหรือ
- ☉ ลูกเชื่อ
- ✝ ลูกเชื่อในพระจิตเจ้า พระศาสนจักรศักดิ์สิทธิ์ สากล ความสัมพันธ์เป็นหนึ่งเดียวของผู้ศักดิ์สิทธิ์ การอภัยบาป การกลับคืนชีพของร่างกาย และชีวิตนิรันดร์หรือ
- ☉ ลูกเชื่อ
- ✝ นี่คือการเชื่อของเรา นี่คือการเชื่อของพระศาสนจักร และเราภูมิใจที่จะประกาศความเชื่อนี้ในพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
- ☉ อาแมน

บทเรียนที่ 17

แปดบุญราศีของแผ่นดินไทย ประจักษ์พยานแห่งความหวัง

จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียน

1. รู้จักประจักษ์พยานแห่งความหวังผ่านทางชีวิตของบุญราศีทั้ง 8 แห่งประเทศไทย
2. ตระหนักถึงหน้าที่คริสตชนในการเป็นประจักษ์พยานแห่งความหวังและความเชื่อ
3. ดำเนินชีวิตเป็นประจักษ์พยานความหวังด้วยการยึดมั่นในความเชื่อ

กิจกรรม

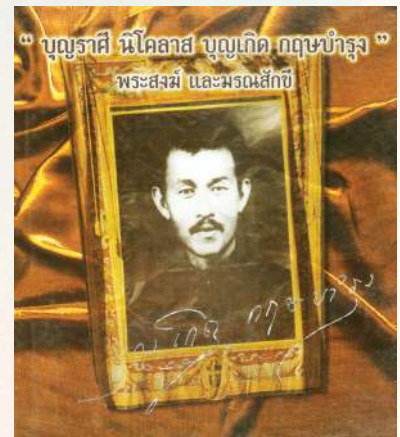
คลิป “ชีวิตนี้สละเพื่อศรัทธา” บุญราศีทั้ง 7 แห่งสองคอน (15 นาที) (ช่อง Catholic BKK)
ดูและดาวน์โหลดที่ <https://www.youtube.com/watch?v=5hYW1LQWbCI>

- อุปกรณ์
1. คลิปจาก Youtube	2. TV หรือเครื่องฉายโปรเจกเตอร์
3. Notebook หรือเครื่องเล่นไฟล์วิดีโอ	4. ลำโพงขยายเสียง

ดำเนินการ

1. เกริ่นนำ ความหมายของคำว่า บุญราศี หมายถึง ผู้ที่สิ้นชีวิตไปแล้ว และพระศาสนจักรโดยพระสันตะปาปาประกาศว่าเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ การเป็นบุญราศีเป็นได้ 2 ทางคือ 1) มีชีวิตศักดิ์สิทธิ์ 2) เป็นมรณสักขี

1) มีชีวิตศักดิ์สิทธิ์ คือเมื่อครั้งมีชีวิตอยู่ ได้ดำเนินชีวิตอย่างศักดิ์สิทธิ์ และเมื่อสิ้นชีวิตไปแล้วต้องมีอัศจรรย์เกิดขึ้น และต้องเป็นอัศจรรย์ที่พิสูจน์ได้ประการเดียว อัศจรรย์ที่พิสูจน์ได้คือ มีพยานยืนยัน มีคำสาบาน มีความถาวรของการรักษาให้หายสำหรับคนป่วยเป็นโรคต่างๆ และต้องสาบานด้วยว่าได้ขอพรจากท่านบุญราศีนั้นเพียงท่านเดียว มีหลักฐานจากทางแพทย์ว่า ได้หายจริงหลังจากสวดขอพรจากบุญราศี และหายถาวรไม่ต่ำกว่า 5 ปี

2) เป็นมรณสักขี คือเมื่อครั้งมีชีวิตอยู่ อาจไม่ได้ถึงกับดำเนินชีวิตศักดิ์สิทธิ์ ขอเพียงเงื่อนไข 2 ประการคือ พิสูจน์ได้ว่าได้ตายเพราะความเกลียดชังความเชื่อคาทอลิก ไม่ใช่ตายเพราะสาเหตุเกลียดคนคนนั้น และในกรณีที่ได้ตายเพราะเกลียดชังความเชื่อ บุคคลนั้นจะต้องยอมตายด้วยความเต็มใจและพิสูจน์ได้ว่าบุคคลที่ตายนั้น ต้องให้อภัยกับคนที่ทำร้ายหรือใส่ร้ายตน เช่นกรณีของคุณพ่อนิโคลาส ท่านเขียนจดหมายถึงพระสังฆราชขณะที่อยู่ในคุกว่า ท่านให้อภัยกับคนที่เป็นพยานเท็จ ใส่ร้ายท่าน

วิเคราะห์ ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

1. ดูเรื่องนี้แล้วรู้สึกอย่างไร (ฟัง, ประทับใจ, ซาบซึ้งใจ ฯลฯ)
2. ประทับใจตอนใด (ให้ผู้เรียนแต่ละคนแบ่งปัน)
3. บุญราศีทั้ง 7 แห่งสองคอนเป็นแบบอย่างให้เราในเรื่องใดบ้าง (ยึดมั่นในความเชื่อ, กล่าวหาญ, ยืนหยัดมั่นคงและมีความหวังในพระเจ้า)

สรุป ในประวัติศาสตร์ของพระศาสนจักร มีนักบุญมรณสักขีมากมาย และพระศาสนจักรไทยเราก็มีประจักษ์พยานชีวิตที่เป็นมรณสักขี ที่ได้พลีชีพของตน เพื่อยืนยันความเชื่ออย่างกล้าหาญ

คำสอน

1. ปรากฏการณ์ทางความเชื่อของคนไทยในยุคปัจจุบัน มีการรับเอาความเชื่อของศาสนาอื่น มาผสมผสานกับความเชื่อของตนเอง และผู้คนทิ้งความเชื่อได้ง่าย ไม่ว่าจะเป็นการชักชวนของเพื่อนฝูง หรือการโฆษณาชวนให้เชื่อ เช่น ความเชื่อเรื่องของเทพเจ้า การกราบไหว้พระอื่นที่ไม่ใช่พระเจ้าของเรา เชื่อเรื่องไสยศาสตร์ โหราศาสตร์ การเสริมดวงให้เฮงหรือการดูดวง เรื่องวัตถุมงคล เชื่อเรื่องการเข้าพิธีเสริมดวงมากกว่ามาร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ การออกไปแสวงหาที่พึ่งทางใจที่ไม่ใช่ความเชื่อของคริสตศาสนา สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้คริสตชนถอยห่างจากความเชื่อของตนไปเรื่อย ๆ การออกไปแสวงหาที่พึ่งทางใจอื่นที่ไม่ใช่พระวาจาของพระเจ้า หรือศีลศักดิ์สิทธิ์ ความซึ่เกียจที่จะปฏิบัติกิจศรัทธาทางศาสนา การเลิกไปเรียนพิเศษมากกว่ามาร่วมมิสซาในวันอาทิตย์ พฤติกรรมเช่นนี้แสดงให้เห็นถึงความอ่อนแอของความเชื่อและความหวังในจิตใจด้วย

2. ประจักษ์พยานที่น่าเชื่อถือที่สุดของความหวังของเรา คือ มาจากบรรดามรณสักขี ที่มั่นคงในความเชื่อของพวกเขาต่อพระคริสตเจ้า ผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพ พวกเขาอมสละชีวิตบนโลกนี้แทนที่จะทรยศต่อพระเจ้า ซึ่งบรรดามรณสักขีผู้ยืนยันชีวิตนั้นมียู่มากมายในทุกยุคทุกสมัย ไม่มีวันสิ้นสุดและอาจมีจำนวนมากขึ้นในสมัยของเรา เราจึงจำเป็นต้องรักษาประจักษ์พยานของพวกเขา เพื่อทำให้ความหวังของเราเกิดผล (Spes Non Confundit 20)

3. นอกเหนือจากบุญราศีทั้ง 7 แห่งสองคอน พระศาสนจักรไทยยังมีบุญราศี นิโคลัส บุญเกิด กฤษบำรุง ท่านเป็นสัตบุรุษวัดนักบุญเปโตร สามพราน รับศีล บวชเป็นพระสงฆ์ในวันที่ 24 มกราคม ค.ศ.1926 ท่านถูกเบียดเบียน โดยถูก จับที่วัดนักบุญยอแซฟ บ้านหัน ในวันที่ 12 มกราคม ค.ศ. 1941 ซื่อหาเป็น กบฏภายนอกราชอาณาจักร เป็นแนวที่ 5 พวกเอาใจช่วยฝรั่งเศสและถูกตัดสิน จำคุก 15 ปีที่เรือนจำบางขวาง หลังจากจำคุกได้ 3 ปี ท่านป่วยเป็นวัณโรค นาน 9 เดือน ตลอดเวลาที่อยู่ในคุก ท่านได้สอนคำสอน และโปรดศีลล้างบาป ให้กับนักโทษโดยเฉพาะคนใกล้ตาย 68 คน ท่านเขียนจดหมายถึงพระสังฆราช บอกสิ่งที่ทำให้ท่านมีความอดทน คือ การสวดภาวนา สวดสายประคำและสวด ตามหนังสือที่พระสงฆ์ต้องสวด แม้ท่านจะไม่ได้ทำผิดตามที่ถูกกล่าวหา แต่ท่าน น้อมรับโทษนี้ตามน้ำพระทัยของพระ เพื่อชดเชยความผิดของท่าน และยังได้ สวดขอพระโปรดยกโทษให้กับผู้ที่เป็นพยานเท็จและผู้ที่ไม่ใส่ร้ายท่านด้วย

ท่านได้เสียชีวิตที่เรือนจำบางขวาง เมื่อวันที่ 12 มกราคม ค.ศ.1944 มีอายุเพียง 49 ปี ท่านเป็นพระสงฆ์ที่เอาใจใส่งานอภิบาล มีใจเมตตาต่อคน ยากจน มีความกระตือรือร้นในการประกาศข่าวดีแก่คนต่างศาสนา ท่านได้รับ แต่งตั้งเป็นบุญราศีในวันอาทิตย์ที่ 5 มีนาคม ค.ศ. 2000 ณ มหาวิหารนักบุญ เปโตร กรุงโรม ท่านเป็นความหวังของคนที่ยืนหวังในคุก แม้ว่าตัวท่านเองจะถูก ใส่ร้ายและถูกจำคุกด้วยก็ตาม แต่ความหวังในใจของท่านก็ได้ดับลงเหมือน กับความมืดในคุกที่คุมขังท่านไว้

4. พระศาสนจักรไทยมีมรดกสักขีผู้เป็นประจักษ์พยานแห่งความหวังถึง 8 องค์ และมีครบทุกสถานะ ทั้งพระสงฆ์ นักบวชผู้ถวายตนแด่พระเจ้า ครูคำสอน สัตบุรุษ เยาวชน เด็ก ๆ นั้นหมายความว่า ไม่ว่าวัยใดก็เป็นประจักษ์พยาน แห่งความหวังให้แก่ผู้อื่นได้ “บุญราศีทั้งแปดได้นำความเชื่อมาใช้ในชีวิตประจำวันของท่าน ไม่ว่าในยามทุกข์ หรือยามสุข ในยามลำบากหรือยามสบาย ชีวิตของท่านตั้งมั่นอยู่ในองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างสม่ำเสมอ จนกระทั่ง ยอมตายเพื่อยืนยันความเชื่อนั้น” และในความเชื่อนี้เองได้แสดงออกถึงความหวังที่ชัดเจนในจิตใจของพวกท่าน แต่ละคนด้วย

5. การเป็นศิษย์พระคริสตเจ้า เราต้องดำเนินชีวิตตามความเชื่อและปกป้องความเชื่อของเรา เราอาจถูกเบียดเบียน จากคำพูดหรือการกระทำของผู้อื่น ความโน้มเอียงทางบาป ความขี้เกียจ ใจที่เย็นเฉย อาจขัดขวางเราไม่ให้ ปฏิบัติตนตามคำสอนของศาสนา ไม่ไปวัดกับบาปรับศีล แต่มรดกสักขีทั้ง 8 ของแผ่นดินไทย ได้เป็นประจักษ์พยาน แห่งความหวัง และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เราแล้ว เราจึงต้องยืนยันหยั่งมั่นคงในความเชื่อเช่นกัน อาจไม่ใช่ด้วยการ สละชีวิตดังเช่นเดียวกับพวกท่าน แต่ด้วยการดำเนินชีวิตตามหน้าที่คริสตชนอย่างดีทุกวันของเรา

ก. ข้อควรจำ

1. การเบียดเบียนทำให้คริสตชนได้พิสูจน์ความเชื่อ ได้เป็นประจักษ์พยานชีวิตและประจักษ์พยานแห่งความหวัง ผู้ที่ยอมตายเพื่อรักษาความเชื่อแสดงว่า เขาเป็นคนของพระคริสต์เจ้าจริง ๆ
2. มรณสักขีแห่งความหวังของประเทศไทย มี 8 ท่าน เป็นครูคำสอน 1 ท่าน เป็นนักบวช 2 ท่าน เป็นฆราวาส 4 ท่าน ในจำนวนนี้ยังเป็นเด็กเยาวชนถึง 3 ท่าน
3. สิ่งที่ทำให้พวกเขาไม่กลัวความตายก็คือ ความเชื่อที่หนักแน่นมั่นคง
4. เราต้องยืนหยัดมั่นคงในความเชื่อเช่นกัน อาจไม่ใช่ด้วยการสละชีวิต แต่ด้วยการดำเนินชีวิตตามหน้าที่คริสตชนอย่างดีทุกวัน

ข. กิจกรรม

ร้องเพลง “มั่นใจในพระองค์” ฟิรสันต์ จวบสมัย ฟังและดาวน์โหลดเพลงที่
<http://smusic.mydontree.net/search.php?song=14&name=munjainaipraong>

อุปกรณ์

1. เนื้อเพลงตามจำนวนผู้เรียน จัดพิมพ์หรือเขียนลงบนกระดาน
2. ไฟล์เพลง ดาวน์โหลดจากลิงค์ด้านบนหรือไฟล์เพลงหนังสือสาธุการ
3. คอมพิวเตอร์/ลำโพงบลูทูธ

เพลงมั่นใจในพระองค์

1. จิตฉันมั่นใจในพระองค์	ท่านทรงเมตตาจะหาไหน
ทรงมอบชีวิตพระคริสต์นั้นคือผู้ไถ่	หากเรามั่นใจในพระองค์
2. เมื่อครั้งวิญญานฉันหลงทาง	สุดอ้างว้างกลางใจกระไรหนา
มีแต่ทรงฤทธิ์พระคริสต์ผู้นำชีวา	ทรงไถ่โทษาของข้า ๆ เอย
3. พระองค์นั้น (ฮัม...) สุดไฝฝืน (ฮัม...) เหมือนสิ่งเดียวเหนี่ยวฉันมั่นใจ	
4. ไกลชิดพระคริสต์นิรันดร์	สิ่งที่ฉันไฝฝืนตลอดไป
ความสุขโลกนี้ไม่มีเหมือนที่ตั้งใจ	ขาดองค์ทรงช่วยไม่ได้เลย

ค. การบ้าน

1. ผู้สอนพิมพ์บทภาวนาขอพรพระเจ้า อาศัยคำเสนอวิงวอนของบุญราศีทั้งแปดองค์แห่งประเทศไทย และขอให้ท่านทั้งแปดได้รับการสถาปนาเป็นนักบุญ หน้า 106 แจกให้ผู้เรียนทุกคน ให้นำกลับไปสวดที่บ้านพร้อมกับครอบครัว
2. ให้ผู้เรียนกลับไปเล่าเรื่องของบุญราศีทั้งแปดแห่งประเทศไทยที่ได้เรียนรู้ในวันนี้ให้สมาชิกทุกคนในครอบครัวฟัง และสวดภาวนาเพื่อการสถาปนาบุญราศีทั้งแปดเป็นนักบุญร่วมกัน ตามบทสวดที่ได้รับ
3. หากมีโอกาสนี้ เชิญชวนครอบครัวไปแสวงบุญร่วมกัน
 - สักการสถาน บุญราศี นิโคลัส บุญเกิด ฤกษ์บำรุง อ.สามพราน จ.นครปฐม
 - สักการสถานพระมารดาแห่งมรณสักขี บ้านสองคอน จ.มุกดาหาร

บทภาวนาขอพรพระเจ้า

อาศัยคำสอนวิงวอนของบุญราศีทั้งแปดองค์แห่งประเทศไทย
และขอให้ท่านทั้งแปดได้รับการสถาปนาเป็นนักบุญ

ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงเรียกบุญราศีทั้งแปดองค์
แห่งประเทศไทย ให้มารับใช้พระองค์ในฐานะพระสงฆ์ นักบวช
ครูคำสอน ข้าราชการ และเยาวชน ในพันธกิจไถ่กู้โลกให้รอดพ้น
ของพระเยซูคริสตเจ้า บุญราศีทั้งแปดท่านนี้ได้ตอบสนอง
การเรียกของพระองค์อย่างซื่อสัตย์ อุทิศตนเพื่อความรอด
ของเพื่อนมนุษย์อย่างเข้มแข็ง และได้ยืนยันความเชื่อของตน
โดยยอมพลีแม้กระทั่งชีวิต

ขอให้แบบฉบับของท่าน บันดาลให้ข้าพเจ้าทั้งหลาย
เจริญชีวิตคู่ควรกับนามคริสตชน ประกาศยืนยันความเชื่อ
ของตนในชีวิตประจำวัน และขอให้บุญราศีทั้งแปดองค์
แห่งประเทศไทย ได้รับการประกาศเป็นนักบุญในเร็ววัน
เพื่อทำให้ความเชื่อของข้าพเจ้าทั้งหลายมีความเข้มแข็ง
มั่นคงยิ่งขึ้น เป็นการเทิดเกียรติพระนามของพระองค์ และ
ขอพระองค์โปรดประทานพระพรที่ข้าพเจ้าทั้งหลายประสงค์
จะได้รับผ่านบุญราศีด้วยเถิด อาแมน

(ก่อน) บุญราศีทั้งแปดองค์แห่งประเทศไทย

(รับ) ช่วยวิงวอนเทอญ

ที่มา: เพลงสัการสถานบุญราศี นิโคลัส บุญเกิด กฤษบำรุง สามพราน - Blessed Fr.Bunkerd

บทเรียนที่ 18

การพิพากษา

นำเราให้มีความหวัง

จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียน

1. รู้และเข้าใจถึงความเชื่อเรื่องการพิพากษาผู้เป็นและผู้ตาย
2. ตระหนักว่าการพิพากษาเป็นการพบกับพระเจ้าผู้เมตตาและพระทัยดี
3. มีความหวังและเตรียมพร้อมรอคอยวันเวลาที่พบกับพระเจ้าด้วยความหวัง

กิจกรรม

นิทานเปรียบเทียบ อุปมาเรื่อง “เศรษฐีกับลาซารัส” (ลก. 16:9-31)

ดำเนินการ ผู้สอนเล่านิทานเปรียบเทียบให้ผู้เรียนฟัง

เศรษฐีผู้หนึ่ง แต่งกายหรูหราด้วยเสื้อผ้าเนื้อดีราคาแพง จัดงานเลี้ยงใหญ่ทุกวัน

คนยากจนผู้หนึ่งชื่อลาซารัสนอนอยู่ที่ประตูบ้านของเศรษฐีผู้นั้น เขามีบาดแผลเต็มตัว อยากจะกินเศษอาหารที่ตกจากโต๊ะของเศรษฐี มีแต่สุนัขมาเลียแผลของเขา

วันหนึ่ง คนยากจนผู้นี้ตาย ทูตสวรรค์นำเขาไปอยู่ในอ้อมอกของอับราฮัม เศรษฐีคนนั้นก็ตายเช่นเดียวกัน และถูกฝังไว้ เศรษฐีซึ่งกำลังถูกทรมานอยู่ในแดนผู้ตาย แหงนหน้าขึ้น มองเห็นอับราฮัมแต่ไกล และเห็นลาซารัสอยู่ในอ้อมอก จึงร้องตะโกนว่า “ท่านพ่ออับราฮัม จงส่งสารลูกด้วย กรุณาส่งลาซารัสให้ใช้ปลายนิ้วจุ่มน้ำมาแตะลิ้นให้ลูกสดชื่นขึ้นบ้าง เพราะลูกกำลังทุกข์ทรมานอย่างสาหัสในเปลวไฟนี้” แต่อับราฮัมตอบว่า “ลูกเอ๋ย จงจำไว้ เมื่อยังมีชีวิตลูกได้รับแต่สิ่งดี ๆ ส่วนลาซารัสได้รับแต่สิ่งเลว ๆ บัดนี้ เขาได้รับการบรรเทาใจที่นี่ ส่วนลูกต้องรับทรมาน ยิ่งกว่านั้น ยังมีเหวใหญ่ขวางอยู่ระหว่างเราทั้งสอง จนใครที่ต้องการจะข้ามจากที่นี่ไปหาลูก ก็ข้ามไปไม่ได้ และผู้ที่ต้องการจะข้ามจากด้านโน้นมาหาเรา ก็ข้ามมาไม่ได้ด้วย” เศรษฐีจึงพูดว่า “ท่านพ่อ ลูกอ้อนวอนให้ท่านส่งลาซารัสไปยังบ้านบิดาของลูก เพราะลูกยังมีพี่น้องอีกห้าคน ขอให้ลาซารัสเตือนเขาอย่าให้มายังสถานที่ทรมานแห่งนี้เลย” อับราฮัมตอบว่า “พี่น้องของลูกมีโมเสสและบรรดาประกาศกอยู่แล้ว ให้เขาเชื่อฟังท่านเหล่านั้นเถิด” แต่เศรษฐีพูดว่า “มิใช่เช่นนั้น ท่านพ่ออับราฮัม ถ้าใครคนหนึ่งจากบรรดาผู้ตายไปหาเขา เขาจึงจะกลับใจ” อับราฮัมตอบว่า “ถ้าเขาไม่เชื่อฟังโมเสสและบรรดาประกาศก แม้ใครที่กลับคืนชีวิตจากบรรดาผู้ตายเตือนเขา เขาก็จะไม่เชื่อ”

วิเคราะห์ ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

1. ในอุปมาเรื่องนี้ใครบ้าง พวกเขาทำอะไรบ้าง (ให้ผู้เรียนแบ่งปัน)
2. ฟังเรื่องนี้แล้วรู้สึกอย่างไร (ส่งสารลาซารัส, แดนผู้ตายน่ากลัว ฯลฯ)
3. ได้ข้อคิดหรือบทสอนอะไรจากอุปมาเรื่องนี้บ้าง (ให้ผู้เรียนแบ่งปัน)

สรุป ผู้ที่มีความเมตตา คือคนที่เห็นคุณค่าและเอาใจช่วยเหลือผู้ที่ตกทุกข์ได้ยาก ไม่ใช่เห็นแก่ความสุขสบายเพียงของตนเอง และทุกการกระทำของเราในโลกนี้มีผลต่อชีวิตหลังความตาย ผู้ที่กระทำดีตามคำสอนของพระเยซูเจ้า ดำเนินชีวิตด้วยความรักและความเมตตา จะได้รับรางวัลและชีวิตนิรันดร์

1. เราทุกคนต้องผ่านความตายและชีวิตหลังจากความตาย เราจะถูกพิพากษาจากพระเจ้า ซึ่งความจริงแล้วขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ เรามักจะถูกตัดสินจากคนรอบข้าง แต่การถูกตัดสินหรือถูกพิพากษาโดยมนุษย์ อาจมีผิดพลาดหรือไม่เที่ยงธรรม ซึ่งต่างจากการพิพากษาของพระเจ้า ดังนั้น ก่อนจะตาย เราต้องดำเนินชีวิตอย่างดีตามคำสอนของพระเยซูเจ้าและจะต้องรอคอยเวลานั้นอย่างมีความหวัง ความหวังของเราคือ ชีวิตนิรันดร์ และชีวิตนิรันดร์คือการได้อยู่กับพระเจ้าอย่างมีความสุขตลอดไป

2. ตามความเชื่อของคริสตชน การพิพากษาจะมี 2 ครั้ง คือ การพิพากษาส่วนบุคคล เกิดขึ้นตั้งแต่บุคคลนั้นสิ้นใจ และการพิพากษาครั้งสุดท้าย จะเกิดขึ้นในวันสุดท้าย คือวันสิ้นโลก เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาอีกครั้งหนึ่ง (CCC 1020-1022) พระเยซูคริสตเจ้าจะทรงพิพากษาทุกสิ่งที่เราได้กระทำตลอดชีวิต และจะประทานรางวัลให้ถ้าเราได้กระทำดี ดังที่พระเยซูคริสตเจ้าตรัสไว้ในนิทานเปรียบเทียบเรื่อง “เศรษฐีและลาซารัส” ว่า “วันหนึ่งคนยากจนผู้นี้ตาย ทูตสวรรค์นำเขาไปอยู่ในอ้อมอกของอับราฮัม เศรษฐีคนนั้นก็ตายเช่นเดียวกันและถูกฝังไว้” (ลก. 16:22) ทั้งสองตาย ถูกพิพากษา ได้รับบำเหน็จและโทษทัณฑ์หลังความตาย และพระองค์ยังตรัสสัญญาเกี่ยวกับโจรที่ถูกตรึงอยู่เบื้องขวาของพระองค์ว่า “วันนี้เจ้าจะอยู่กับเราในสวรรค์” (ลก. 23:43) คือทันทีหลังความตายเช่นกัน ส่วนการพิพากษาครั้งสุดท้ายจะเกิดขึ้นในวันสิ้นโลก เมื่อพระคริสตเจ้าจะเสด็จมาครั้งที่สอง “ทุกคนในหลุมศพจะได้ยินพระสุรเสียงของพระบุตรและจะออกมา ผู้ที่ได้ทำความดีจะกลับคืนชีวิตมารับชีวิตนิรันดร์ ส่วนผู้ที่ทำความชั่วก็จะกลับคืนชีวิตมารับใช้โทษทัณฑ์” (ยน. 5:28ข-29) (CCC 1038-1041, 1058-1059)

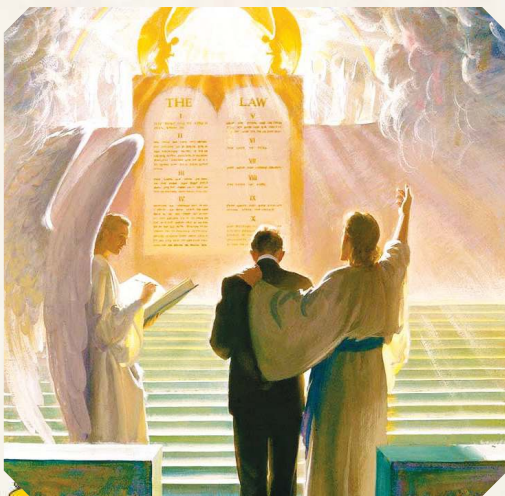

3. หลักการที่พระเจ้าทรงใช้พิพากษามนุษย์นั้น ก็คือ พระบัญญัติแห่งความรัก

“เพราะว่าเมื่อเราหิว ท่านให้เรากิน
เรากระหาย ท่านให้เราดื่ม
เราเป็นแขกแปลกหน้า ท่านก็ต้อนรับ
เราไม่มีเสื้อผ้า ท่านก็ให้เสื้อผ้าแก่เรา
เราเจ็บป่วย ท่านก็มาเยี่ยม เราอยู่ในคุกท่านก็มาหา
มาเถิด... จงมารับบำเหน็จที่ได้เตรียมไว้
สำหรับเจ้าตั้งแต่สร้างโลก” (เทียบ มธ. 25:34-36)
และอีกตอนหนึ่งว่า “เมื่อเราหิว ท่านไม่ให้อะไรเรากิน
เรากระหาย ท่านไม่ให้อะไรเราดื่ม เราเป็นแขกแปลกหน้า
ท่านก็ไม่ต้อนรับ เราไม่มีเสื้อผ้า ท่านก็ไม่ให้เสื้อผ้า
เราเจ็บป่วยและอยู่ในคุก ท่านก็ไม่มาเยี่ยม... ท่านทั้งหลายที่ถูกสาปแช่ง จงไปให้พ้น ลงไปในไฟนรกที่ได้
เตรียมไว้ให้ปีศาจและพรรคพวกของมัน” (เทียบ มธ. 25:41-43) ดังนั้น ทุกสิ่งที่เราทำกับผู้อื่น ก็เท่ากับว่าเรา
ได้ทำต่อพระเยซูเจ้าเอง และสิ่งที่เราเลือกปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ ก็เท่ากับเราทำกับพระเยซูเจ้าเช่นเดียวกัน

4. การพิพากษาของพระเจ้า อาจทำให้เราเกิดความกลัว แต่ความหวังในพระคริสตเจ้าจะปกป้องเราจากความกลัว พระเจ้าทรงเป็นบิดาแห่งความเมตตาและความรัก พระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่ 16 ตรัสว่า “ในช่วงเวลาแห่งการพิพากษานั้น เราจะได้พบและซึมซับพลังแห่งความรักของพระเจ้าอย่างท่วมท้น เหนือสิ่งชั่วร้ายทั้งในโลกและในตัวเรา ความทุกข์ทรมานของความรัก จะกลายเป็นความรอดพ้นและความยินดีแก่เรา” การพิพากษาจึงเกี่ยวข้องกับความรักที่เราหวังไว้และพระเยซูเจ้ามีชัยชนะเพื่อเรา โดยอาศัยการสิ้นพระชนม์ และการกลับคืนชีพของพระองค์ ซึ่งหมายถึงการนำเราไปสู่การพบกับพระเจ้าตลอดไป (เทียบ Spes Non Confundit 22)

5. ความเชื่อในเรื่องการพิพากษานี้ ช่วยกระตุ้นเตือนให้เราดำเนินชีวิตอย่างมีความหวัง สิ่งที่เราจะต้องปฏิบัติ คือ ดำเนินชีวิตด้วยความรักต่อพระเจ้าและต่อเพื่อนมนุษย์ และหวังในพระเมตตาของพระองค์ สิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่เราสามารถทำได้ คือการสวดภาวนา เพื่อว่า เมื่อสิ้นสุดการจาริกแสวงบุญของเราแต่ละคนในโลกนี้แล้ว ความสัมพันธ์เป็นหนึ่งเดียวกับผู้ศักดิ์สิทธิ์ และความผูกพันที่มีร่วมกัน ทำให้เราเป็นหนึ่งเดียวกันในพระคริสตเจ้า ด้วยพลังแห่งการอธิษฐานภาวนา จะช่วยเราให้ได้รับพระเมตตาจากพระเจ้าอย่างเต็มเปี่ยม (เทียบ Spes Non Confundit 22)

ก. ข้อควรจำ

1. เราทุกคนต้องผ่านความตายและชีวิตหลังจากความตาย และจะถูกพิพากษาจากพระเจ้า
2. ตามความเชื่อของเรา การพิพากษาจะมี 2 ครั้ง คือ การพิพากษาส่วนบุคคล เกิดขึ้นตั้งแต่บุคคลนั้นสิ้นใจ และการพิพากษาครั้งสุดท้าย จะเกิดขึ้นในวันสุดท้ายคือวันสิ้นโลก เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาอีกครั้งหนึ่ง (CCC1020-1022)
3. พระเยซูคริสต์เจ้าจะทรงพิพากษาเราจากสิ่งที่เรากระทำต่อผู้อื่น
4. การพิพากษาทำให้เราเกิดความกลัว แต่ความหวังในพระคริสต์เจ้าจะปกป้องเราจากความกลัว
5. เมื่อสิ้นสุดการจาริกแสวงบุญของเราแต่ละคนในโลกนี้แล้ว ความสัมพันธ์เป็นหนึ่งเดียวกับผู้ศักดิ์สิทธิ์ และความผูกพันที่มีร่วมกัน ทำให้เราเป็นหนึ่งเดียวกันในพระคริสต์เจ้า ด้วยพลังแห่งการอธิษฐานภาวนาจะช่วยให้เราได้รับพระเมตตาจากพระเจ้าอย่างเต็มเปี่ยม

ข. กิจกรรม

ร้องเพลง “สวรรค์สดใส” เพลงประกอบการสอนคำสอน อัลบั้ม “รักที่อบอุ่น”
ฟังและดาวน์โหลดเพลงได้ที่

<https://www.kamsondeedee.com/main/catechist-song/1911-warmlove>

เพื่อเป็นการตอกย้ำเรื่องการพิพากษาของพระเจ้า ใครทำดีได้ไปสวรรค์ ใครทำชั่วต้องไปนรก

เพลงสวรรค์สดใส

ที่สวรรค์สว่างสดใส ความสุขยินดีมีมากมาย
ภาระหนักน้ำตา พระองค์ทรงเช็ดให้ ที่สวรรค์สว่างสดใส
ที่นรกนั้นมีมืดตืดคือ ความสุขยินดีไม่มีเลย
ภาระหนักน้ำตา ไม่มีใครเช็ดให้ ที่นรกนั้นมีมืดตืดคือ

ค. การบ้าน

1. ให้พิจารณากรรมนิมิตทุกวันก่อนนอน ทั้งสิ่งที่ดีและไม่ดีที่ได้กระทำ และปรับปรุงตนเองเสมอ
2. เขียนคำภาวนาถวายสิ่งดีแด่พระเจ้า และขอโทษพระองค์ในสิ่งที่เราได้กระทำให้พระองค์เสียใจ

สิ่งดีที่ฉันได้ทำ	สิ่งไม่ดีที่ฉันได้ทำ
.....	
เขียนคำภาวนาถวายสิ่งที่ดีแด่พระเจ้า	เขียนคำภาวนาขอโทษพระเจ้า ในสิ่งที่เราได้ทำให้พระองค์เสียใจ
.....	

บทเรียนที่ 19

การคืนดีและพระคุณการุณย์ คือความหวังในปีศักดิ์สิทธิ์

จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียน

1. รู้และเข้าใจความหมายของศีลอกภัยบาปและพระคุณการุณย์ที่พระศาสนจักรมอบให้
2. ตระหนักถึงคุณค่าของศีลอกภัยบาปและพระคุณการุณย์ในโอกาสปีศักดิ์สิทธิ์
3. เพื่อให้ผู้เรียนเตรียมตัวรับศีลอกภัยบาปและรับพระคุณการุณย์ตามที่พระศาสนจักรมอบให้

ผู้สอนเล่าเรื่อง “เด็กชายขโมยที่สำนึกผิด” ให้ผู้เรียนฟัง

กิจกรรม

เช้าวันหนึ่ง มารดาของเด็กชายคนหนึ่งได้รับโทรศัพท์จากเจ้าของร้านขายของเล่นแจ้งว่า ลูกชายของเธอได้มาขโมยของเล่นจากในร้านของเขา เมื่อได้ยินเช่นนั้น เธอจึงรีบไปที่ร้านขายของเล่นแห่งนั้น เมื่อไปถึง เธอก็เห็นว่าลูกชายของเธอสำนึกผิดและกำลังขอโทษเจ้าของร้านด้วยความจริงใจ เขาต้องการจ่ายเงินคืนให้กับเจ้าของร้าน แต่เขามีเงินไม่พอที่จะจ่ายค่าของเล่นชิ้นนั้น เธอรู้สึกสงสารและมองลูกชายด้วยความเมตตา และแน่นอนว่าเธอต้องช่วยให้ลูกชายได้ทำในสิ่งที่ถูกต้อง เพื่อชดเชยความผิดที่เขาได้ทำ

เมื่อลูกชายเห็นมารดา จึงหันมาหาเธอเพื่อขอความช่วยเหลือ เพราะเขารู้ว่ามารดาของเขามีเงินพอที่จะจ่ายเงินคืนให้กับเจ้าของร้านได้อย่างแน่นอน มารดาจึงพูดกับลูกชายว่า “ถ้าลูกสำนึกผิดในสิ่งที่ลูกได้ทำและปรารถนาจะชดใช้ในความผิดพลาดของลูก แม่จะช่วยจ่ายค่าของเล่นทั้งหมดที่ลูกต้องจ่ายให้กับเจ้าของร้าน แต่ลูกต้องไปสารภาพบาปกับพระสงฆ์ สวดภาวนาพร้อมกับแม่ก่อนนอนทุกคืนตลอดหนึ่งเดือนนี้ และไปเยี่ยมผู้ป่วย คนชรา กับแม่ในวันอาทิตย์นี้ด้วย” ลูกชายรับปากว่าจะทำตามที่มีมารดาบอกทุกประการ และมารดาก็ทำตามที่ได้คุยกับลูก เธอได้ไปพูดคุยกับเจ้าของร้าน และจ่ายเงินค่าของเล่นที่ลูกชายของเธอได้หยิบไป เมื่อกลับถึงบ้าน ลูกชายของเธอก็ได้ทำตามที่ได้รับปากกับเธอไว้ทุกประการเช่นกัน

วิเคราะห์ ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

1. เด็กชายคนนั้นได้ทำอะไรและเขารู้สึกอย่างไร (เขาขโมยของเล่นจากร้านขายของเล่น—รู้สึกสำนึก เสียดใจที่ได้ทำผิด ขอโทษเจ้าของร้านและพยายามจะจ่ายเงินให้ครบตามจำนวน)
2. เมื่อมารดาของเด็กชายคนนั้นไปถึงร้าน เธอเห็นอะไรและรู้สึกอย่างไร (เธอเห็นว่าลูกชายของเธอกำลังขอโทษเจ้าของร้านอย่างสำนึกผิด เธอรู้สึกสงสารลูกชายของเธอ)

3. มารดาบอกว่าจะช่วยลูกชาย โดยมีเงื่อนไขว่าลูกชายต้องทำสิ่งใด (สำนึกผิดในสิ่งที่ได้ทำและปรารถนาจะชดใช้ในความผิดพลาด จะต้องไปสารภาพบาปกับพระสงฆ์ สวดภาวนาพร้อมกับแม่ก่อนนอนทุกคืนในเดือนนี้ และไปเยี่ยมผู้ป่วยและคนชรากับแม่ในวันอาทิตย์)
4. หากมารดาของเด็กชายคนนั้นไม่ช่วย ลูกชายของเธอจะเป็นอย่างไร (ต้องรับโทษตามกฎหมาย)
5. เมื่อได้ฟังเรื่องนี้แล้วผู้เรียนได้ข้อคิดอะไร (เมื่อเราทำผิดพลาด เราต้องยอมรับ ขอโทษและชดเชยความผิดที่เราได้กระทำ)
6. เรื่องราวของเด็กชายคนนี้ตรงกับคำสอนของพระศาสนจักรเรื่องอะไร (การอภัยบาป/พระคุณการุณย์)

สรุป เมื่อใดก็ตามที่ลูกทำผิด ผู้ที่เป็นพ่อแม่จะเป็นคนแรกที่พร้อมจะช่วยเหลือและให้อภัยลูกได้เสมอ เพื่อเปิดโอกาสในการสำนึก กลับตัวกลับใจ เริ่มต้นใหม่ เช่นเดียวกัน “พระศาสนจักร” ซึ่งได้รับเรียกว่าเป็น “มารดา” ของเรา มีอำนาจจัดการและแจกจ่ายการชดเชยบาป ที่พระคริสตเจ้าและบรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ได้สะสมไว้ ซึ่งเป็น “ขุมทรัพย์ของพระศาสนจักร” และได้มอบขุมทรัพย์นี้ให้กับคริสตชนทุกคน สามารถช่วยยกโทษของบาปสำหรับวิญญานของตน และสามารถช่วยวิญญานในไฟชำระได้ ซึ่งเราเรียกว่า “พระคุณการุณย์”

1. โอกาสปีศักดิ์สิทธิ์ 2025 พระศาสนจักรผู้เป็นมารดาของเรา ได้มอบพระคุณการุณย์ตามพระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส เพื่อให้บรรดาสัตบุรุษได้รับพระคุณการุณย์ในปีศักดิ์สิทธิ์ 2025 นี้อย่างเกิดผลฝ่ายวิญญานมากที่สุด (Spes Non Confundit 23) โดยผ่านทางพระสังฆราชประจำสังฆมณฑล สามารถมอบพระพรของสมเด็จพระสันตะปาปา (Papal Blessing) พร้อมกับพระคุณการุณย์ครบบริบูรณ์ ซึ่งสัตบุรุษทุกคนสามารถรับพระพรได้ภายใต้เงื่อนไขปกติในช่วงเวลาปีศักดิ์สิทธิ์ ในโอกาสเฉลิมฉลองใหญ่ ในอาสนวิหารและในแต่ละวัดที่กำหนดไว้สำหรับปีศักดิ์สิทธิ์

2. พระคุณการุณย์เป็นหนทางในการพบพระเมตตาของพระเจ้า เมื่อเราทำบาปจะมีผลของบาปตามมาด้วยสองประการ **บาปหนัก** จะทำให้เราสูญเสียความสัมพันธ์กับพระเจ้าและสูญเสียชีวิตนิรันดร์ ส่วน **บาปเบา** ก็ต้องรับการชำระในชีวิตนี้หรือหลังจากความตาย เพื่อเป็นการชดเชยบาปหรือความผิดที่ได้ทำไป คืออภัยบาปช่วยให้เราพ้นโทษนิรันดร์ แต่โทษชั่วคราวของบาปยังคงอยู่ คริสตชนที่สำนึกว่าตนเป็นคนบาปจึง “ทำพิธีกรรม” เป็นการยอมรับ “โทษ” เพื่อชดเชยบาปของตน หากเขาชดเชยบาปได้หมดในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ เมื่อตายไป เขาก็จะได้รางวัลในสวรรค์ทันที แต่ถ้าหากยังชดเชยไม่หมด ก็จะต้องไปชดเชยในไฟชำระ ซึ่งตามปกติพระสงฆ์จะกำหนด “กิจใช้โทษบาป” อันเนื่องมาจากบาป แต่ว่าในปัจจุบันพระสงฆ์ไม่ได้กำหนด “โทษ” ที่คู่ควรกับบาป เพราะเห็นว่าผู้ที่มาสารภาพบาป ควรมีความสำนึกและพยายามทำพิธีกรรมตามความสมัครใจเพื่อชดเชยบาป (เทียบ CCC 1472-1473) หากว่าเราใช้โทษบาปในโลกนี้หมด เราก็จะไปสวรรค์ แต่ถ้าหากเราใช้โทษบาปในโลกนี้ไม่หมด เราก็ต้องใช้โทษบาปต่อไปในไฟชำระ

3. พระคุณการุณย์ที่พระศาสนจักรมอบให้นี้ แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ พระคุณการุณย์ครบบริบูรณ์ ช่วยให้พ้นจากโทษชั่วคราวทั้งหมด และพระคุณการุณย์บางส่วน ช่วยให้พ้นจากโทษชั่วคราวเพียงบางส่วน เราสามารถรับพระคุณการุณย์สำหรับตนเองหรืออุทิศให้แก่ผู้ล่วงลับก็ได้ แต่ไม่สามารถมอบให้ผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ได้ พระคุณการุณย์ครบบริบูรณ์ รับได้วันละหนึ่งครั้ง ส่วนพระคุณการุณย์บางส่วนรับได้วันละหลายครั้ง แต่ในปีศักดิ์สิทธิ์ 2025 บรรดาสัตบุรุษที่ประกอบกิจแห่งความรักเพื่อวิญญานในไฟชำระ ถ้าเขาได้รับศีลมหาสนิทเป็นครั้งที่สองในวันนั้น ก็สามารถรับพระคุณการุณย์ครบบริบูรณ์ได้สองครั้งในวันเดียวกัน ซึ่งครั้งที่สองนี้ สามารถอุทิศแก่ผู้ล่วงลับได้เท่านั้น

4. เงื่อนไขการรับพระคุณการุณย์ จะต้องมีความตั้งใจที่จะรับพระคุณการุณย์ โดยเป็นทุกข์ถึงบาปอย่างจริงใจ รับศีลอภัยบาปและศีลมหาสนิท และสวดตามพระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปา ด้วยบทข้าพเจ้าเชื่อ บทข้าแต่พระบิดา วันทามารีย์ และปฏิบัติตามเงื่อนไขการรับพระคุณการุณย์ปีศักดิ์สิทธิ์ 2025 อย่างใดอย่างหนึ่งตามระเบียบการมอบพระคุณการุณย์ระหว่างปีศักดิ์สิทธิ์ 2025 สำนักงานศาลพระศาสนจักรเพื่อชีวิตภายในดังต่อไปนี้

- การจาริกแสวงบุญไปที่สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่กำหนดไว้ พร้อมกับร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณอย่างศรัทธา
- ร่วมวจนพิธีกรรม สวดพิธีกรรมทำวัตร เติมน้ำ 14 ภาค สวดสายประคำ หรือร่วมการประกอบพิธีศีลอภัยบาปแบบที่ 2 คือพิธีคืนดีสำหรับหลายคน โดยสารภาพบาปและรับการอภัยบาปที่ละคน
- เยี่ยมสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่กำหนดไว้ด้วยความศรัทธาพร้อมทั้งใช้เวลาพอสมควรเพื่อเฝ้าศีลมหาสนิทและรำพึงภาวนา จบด้วยการสวดบทข้าพเจ้าเชื่อ บทข้าแต่พระบิดา และวอนขอพระนางมารีย์ (วันทามารีย์)
- การทำกิจเมตตาการุณา เพื่อเป็นเครื่องหมายแห่งความหวังที่เป็นรูปธรรมโดยการ ทำกิจเมตตาฝ่ายกายและกิจเมตตาฝ่ายจิต ซึ่งสามารถทำซ้ำได้หลายครั้งและได้รับพระคุณการุณย์แต่ละครั้งในทุกวัน
- ทำกิจใช้โทษบาปในวันศุกร์ เว้นจากการบริโภคอย่างฟุ่มเฟือย บริจาคทานแก่คนยากจน
- เข้าเฝ้า หรือศึกษาคำสอนของสังคายนาวาติกันที่ 2

5. **ศีลอภัยบาป** เป็นของประทานอันงดงามที่พระเจ้าประทานให้เรา ให้เราก้าวเดินไปหาพระเจ้าให้พระองค์ลบล้างบาปของเรา รักษาใจเรา เลี้ยงดูเรา และโอบกอดเราด้วยพระพักตร์อันอ่อนโยน และพระเมตตาของพระองค์ เราจึงควรไปสารภาพบาป ทำกิจใช้โทษบาปอย่างตั้งใจ และทำกิจเมตตาตามที่พระศาสนจักรกำหนด เพื่อรับพระคุณการุณย์ที่พระศาสนจักรมอบให้ในโอกาสพิเศษนี้ และเมื่อพระเจ้าทรงอภัยให้เรา เราก็จำเป็นต้องอภัยแก่ผู้อื่นด้วย การให้อภัยมิได้เปลี่ยนแปลงอดีตและไม่สามารถแก้ไขสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตได้ แต่สามารถช่วยเปลี่ยนแปลงอนาคต ทำให้ชีวิตของเราแตกต่างออกไป คือชีวิตที่ปราศจากความโกรธ ความเกลียดชัง การให้อภัยทำให้อนาคตสดใสและทำให้เรามองอดีตด้วยสายตาที่แตกต่าง มีความสงบมากขึ้น (Spes Non Confundit 23)

ข้อควรจำ

1. “พระคุณการุณย์” คือการยกโทษชั่วคราวสำหรับบาปที่ได้รับอภัยความผิดแล้ว เพื่อจะรับพระคุณการุณย์ คริสตชนจะต้องเตรียมตัวอย่างเหมาะสม และจะต้องทำตามเงื่อนไขเฉพาะที่ระบุไว้ให้สำเร็จ “เราสามารถรับพระคุณการุณย์ได้สำหรับตนเอง หรืออุทิศแก่ผู้ล่วงลับก็ได้”
2. เงื่อนไขการรับพระคุณการุณย์ จะต้องมึเจตนาที่จะรับพระคุณการุณย์ โดยเป็นทุกข์ถึงบาปอย่างจริงใจ รับศีลอภัยบาปและรับศีลมหาสนิท สวดตามพระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปา ด้วยสวดบทข้าพเจ้าเชื่อ บทข้าแต่พระบิดา วันทามารีย์
3. กิจกรรมที่ต้องปฏิบัติตาม เพื่อรับพระคุณการุณย์ปีศักดิ์สิทธิ์ 2025 คือการจาริกแสวงบุญไปที่สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่กำหนดไว้ พร้อมกับร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณอย่างศรัทธา เติมนรูป 14 ภาค สวดสายประคำ
4. ศีลอภัยบาป เป็นของประทานอันงดงามที่พระเจ้าประทานให้เรา ให้เราก้าวเดินไปหาพระเจ้า ให้พระองค์ลบล้างบาปของเรา รักษาใจเรา เลี้ยงดูเรา และโอบกอดเราด้วยพระพักตร์อันอ่อนโยน และพระเมตตาของพระองค์
5. เราควรไปสารภาพบาป ทำกิจใช้โทษบาปอย่างตั้งใจ และทำกิจเมตตาตามที่พระศาสนจักรกำหนด เพื่อรับพระคุณการุณย์ที่พระศาสนจักรมอบให้ในโอกาสพิเศษนี้
6. เมื่อพระเจ้าทรงอภัยให้เรา เราจำเป็นที่จะต้องอภัยแก่ผู้อื่นด้วย การให้อภัยมิได้เปลี่ยนแปลงอดีตและไม่สามารถแก้ไขสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตได้ แต่สามารถช่วยเปลี่ยนแปลงอนาคต ทำให้ชีวิตของเรามีความสงบมากขึ้น

ข. กิจกรรม เขียนคำอธิษฐานขอภัยบาปของฉัน

อุปกรณ์ บทสารภาพบาปของฉัน หน้า 115 ตามจำนวนผู้เรียน

ดำเนินการ

1. พูดคุยกับผู้เรียน เกี่ยวกับความสำคัญของการขอการอภัยจากพระเจ้า เมื่อเราทำสิ่งที่เป็นความผิดต่อความรัก ต่อพระเจ้า ต่อตนเองและต่อผู้อื่น
2. กระตุ้นให้ผู้เรียนเข้าใจ ถึงเวลาที่พวกเขาต้องการอภัยจากคุณครู ผู้ใหญ่ ครอบครัวหรือเพื่อน ๆ บอกผู้เรียนว่า..บาปได้ตัดความสัมพันธ์ระหว่างพวกเขากับพระเจ้า แต่พวกเขาสามารถเขียน “คำอธิษฐานขออภัยโทษจากพระเจ้าได้” ด้วยคำพูดของตนเอง
3. ให้ผู้เรียนเริ่มต้นเขียน “บทสารภาพบาปของฉัน” ด้วยการทำคำคมมหาทางเขนและเชิญพระเยซูเจ้ามาประทับอยู่กับพวกเขา และเขียนคำอธิษฐานขออภัยโทษของพระเจ้า ลงในใบงานบทสารภาพบาป

ค. การบ้าน ให้ผู้เรียนกลับไปสวดบทแสดงความทุกข์

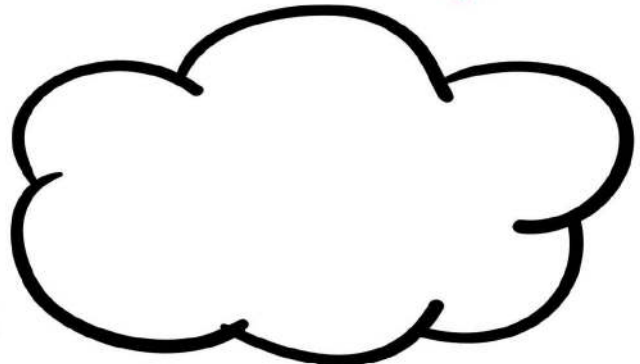
ข้าแต่พระเจ้าข้าพเจ้าเป็นทุกข์เสียใจที่ได้ทำบาป เพราะบาปเรียกร้องการลงโทษ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง บาปทำเคืองพระทัยพระองค์ ผู้ทรงความดีและทรงสมควรได้รับความรักจากมนุษย์ทั้งมวล เดชะพระหรรษทานช่วย ข้าพเจ้าตั้งใจแน่วแน่ว่า จะไม่ทำบาปอีกเลย จะหลีกเลี่ยงโอกาสบาป และจะพยายามใช้โทษบาป โปรดทรงพระกรุณาอภัยบาปแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด อาแมน

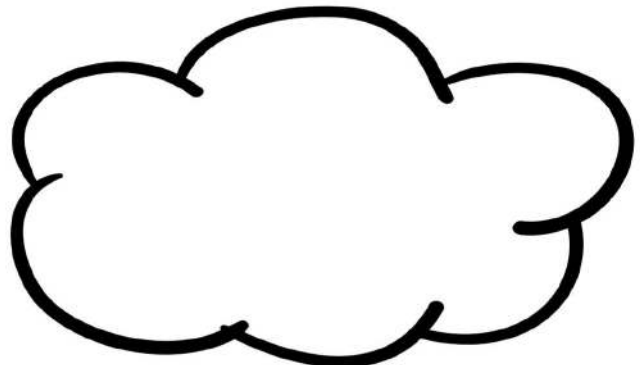
บทสวดภาพบาป ของงิ้ว

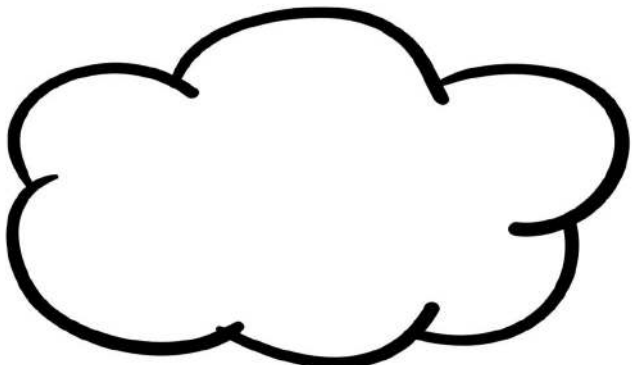
ข้าแต่พระเจ้า
ข้าพเจ้าเป็นทุกข์เสียใจที่ได้ทำบาป
เพราะบาปเรียกร้องการลงโทษ
และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง บาปทำเคืองพระทัย

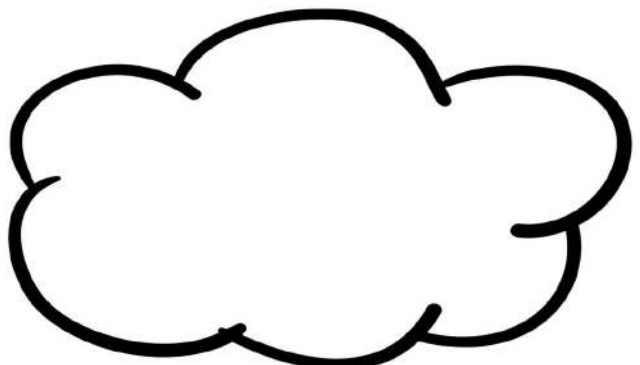
ผู้ทรงความดีและทรงสมควร
ได้รับความรักจากมนุษย์ทั้งมวล
เดชะพระหรรษทานช่วย

ข้าพเจ้าตั้งใจแน่วแน่ว่า
จะไม่ทำบาปอีกเลย
จะหลีกเลี่ยงโอกาสบาป
และจะพยายามใช้โทษบาป

โปรดทรงพระกรุณาอภัยบาป
แก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด
อาแมน

บทเรียนที่ 20

พระนางมารีย์

ดวงตราแห่งความหวัง

จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียน

1. รู้และเห็นแบบอย่างของพระนางมารีย์ ดวงตราแห่งความหวัง
2. ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบากในชีวิต
3. ยึดมั่นในความเชื่อและวอนขอความคุ้มครองจากพระนางมารีย์ในการดำเนินชีวิต

กิจกรรม

ให้ผู้เรียนดูรูปดวงตราแห่งความหวัง ปกหลังด้านใน (สามารถค้นหาในอินเทอร์เน็ตได้)

วิเคราะห์ ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

1. เคยเห็นภาพนี้หรือไม่ รู้หรือไม่ว่าบุคคลในภาพนี้เป็นใคร (ให้ผู้เรียนช่วยกันตอบ)
2. เห็นอะไรในภาพบ้าง (แม่พระ, ดวงดาว, ทะเล, คลื่น, เมฆ, ลมพายุ)
3. เห็นภาพนี้แล้วรู้สึกอย่างไร (กลัว, ชอบ, อบอุ่น ฯลฯ)
4. อยากเป็นอะไรในภาพนี้ เพราะอะไร (ให้ผู้เรียนช่วยกันแบ่งปัน)

สรุป รูปนี้เป็นรูปพระนางมารีย์ดวงตราแห่งความหวัง

คำสอน

1. ในสมัยก่อน นักเดินทางจะใช้การสังเกตดวงดาวเป็นเครื่องมือสำคัญในการเดินทาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเวลากลางคืน พวกเขาต้องใช้ดวงดาว เป็นตัวช่วยในการกำหนดทิศทาง และนำทางไปยังจุดหมายปลายทาง โดยเฉพาะนักเดินเรือในสมัยโบราณ มักใช้

การสังเกตดวงดาวเพื่อกำหนดเส้นทางเดินเรือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทะเลที่ไม่มีสิ่งใดเป็นเครื่องหมายนำทาง ต่อมามีการพัฒนาเครื่องมือต่าง ๆ เช่น แผนที่ เข็มทิศ และเครื่องมือวัดมุมดาว (Quadrant) เพื่อช่วยในการนำทางให้แม่นยำยิ่งขึ้น ปัจจุบันการนำทางได้เปลี่ยนไปใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น ระบบ GPS ซึ่งมีความแม่นยำและสะดวกสบายกว่า แต่แม้ว่าเทคโนโลยีจะเข้ามามีบทบาทสำคัญในการนำทางในปัจจุบัน แต่อย่าไว้วางใจ GPS มากเกินไป เพราะ GPS พาหลงทางไปก็มาก และบางคนก็เกิดอุบัติเหตุเพราะ GPS นำพาไปก็มี

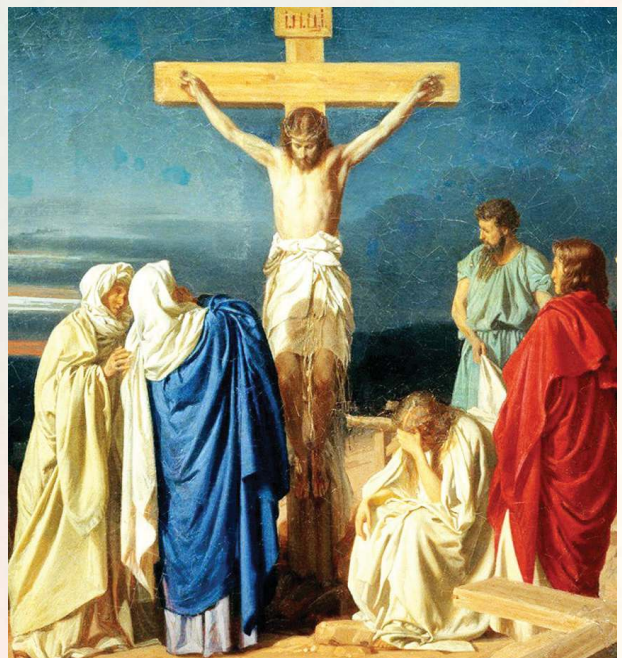

2. ชีวิตคริสตชนเป็นการเดินทางไปสู่จุดหมายปลายทาง คือชีวิตนิรันดร ซึ่งการเดินทางของชีวิตไม่ง่าย กว่าจะไปถึงจุดหมายปลายทาง เราอาจจะเจอกับปัญหาอุปสรรคบ้างไม่มากนักน้อย หากเปรียบชีวิตเสมือนการเดินทางในทะเล ปัญหาและอุปสรรคอาจจะเปรียบเป็นความมืดและพายุ การเดินทางในทะเล เป็นการเดินทางที่เรามองไม่เห็นจุดหมายปลายทาง เราจึงต้องมองหาดวงดาวที่จะช่วยนำทางให้เรา เช่นเดียวกัน หากพระเจ้าเป็นจุดหมายปลายทางของเรา การจะไปถึงพระเจ้าได้ ก็ต้องอาศัยแสงสว่างที่อยู่ใกล้ ๆ เรา ซึ่งก็หมายถึงบรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่เดินทางล่วงหน้าไปก่อนเราแล้วนั่นเอง เป็นการเดินทางตามรอยเท้าของบรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งเป็นความหวังที่ทำให้มั่นใจได้ว่าจะไม่หลงทาง และมั่นใจว่าจะไปถึงซึ่งจุดหมายปลายทางได้อย่างถูกต้องแน่นอน

3. ประจักษ์พยานของบรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ มีวิถีทางดำเนินชีวิตที่หลากหลาย การดำเนินของบรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์เป็นชุมทรัพย์ที่มีค่าของพระศาสนจักร “เราพบประจักษ์พยานสูงสุดแห่งความหวังในพระนางมารีย์ พระมารดาของพระเจ้า พระนางมารีย์ช่วยให้เข้าใจได้ว่า ความหวังนั้นไม่ใช่การมองโลกในแง่ดีแบบไร้เดียงสา แต่เป็นของขวัญแห่งพระพรหมทาน ท่ามกลางความเป็นจริงของชีวิต เหมือนแม่ทุกคน” (Spes Non Confundit 24)

4. พระนางมารีย์เป็นแสงสว่างนั้นให้แก่เรา พระนางมารีย์เป็นแบบอย่างให้กับเรา แม้ว่าชีวิตของพระนางจะพบกับความยากลำบากมากมาย ตั้งแต่การตั้งครรภ์ การบังเกิดของพระกุมารในถ้ำเลี้ยงสัตว์ แม้จะต้องลี้ภัยไปที่ประเทศอียิปต์ แต่พระนางมารีย์และนักบุญโยเซฟก็ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก แต่ทรงเอาใจใส่เลี้ยงดูพระเยซูเจ้าจนเติบโต เมื่อพระเยซูเจ้าทรงออกเทศนา พระนางมารีย์ก็คอยติดตามช่วยเหลือ ให้กำลังใจอยู่เสมอ และสุดท้ายพระนางมารีย์ก็ได้ยืนอยู่แทบเชิงกางเขนของพระเยซูเจ้า ได้เห็นพระองค์สิ้นพระชนม์อย่างสุดแสนทรมาน ได้สวมกอดพระศพของพระเยซูคริสต์เป็นครั้งสุดท้ายเหมือนได้สวมกอดครั้งแรกเมื่อพระองค์บังเกิดมา ณ แทบเชิงกางเขนนี้แหละ พระเยซูเจ้าได้มอบพระนางมารีย์ให้เป็นแม่ของเราทุกคน พระองค์ตรัสกับพระนางว่า “นี่คือลูกของแม่” แล้วตรัสกับศิษย์ผู้หนึ่งว่า “นี่คือแม่ของท่าน” นับตั้งแต่นั้น ศิษย์ผู้นั้นก็รับพระนางเป็นมารดาของตน (ยน. 19:26-27) พระนางมารีย์ก็กลายเป็นแม่ของเรา นับแต่นั้นเป็นต้นมา

5. แม้จะต้องพบกับความทุกข์ยากลำบาก ความโศกเศร้า พระนางมารีย์ยังคงระลึกถึงคำตอบรับของพระนางอยู่เสมอ พระนางไม่ทรงละทิ้งความหวังและความไว้วางใจในพระเจ้า “ในความทุกข์ที่พระนางถวายเป็นด้วยความรักนั้น พระนางมารีย์จึงกลายเป็นพระมารดาแห่งความหวังของเรา จึงไม่ใช่เรื่องบังเอิญ ที่ผู้คนมากมายเรียกขานพระนางว่า **สแตลลามาริส** ซึ่งเป็นพระนามที่สื่อถึงความหวังอันแน่นอนท่ามกลางพายุในชีวิตนี้ พระมารดาของพระเจ้าจึงเสด็จมาเพื่อช่วยเหลือคำจูนเรา และกระตุ้นให้เราพากเพียรด้วยความหวัง และความไว้วางใจในพระเจ้า” (Spes Non Confundit 24)

6. ให้เราก้าวเดินในปีศักดิ์สิทธิ์นี้ด้วยความหวัง โดยยึดแบบอย่างของพระนางมารีย์ ประจักษ์พยานสูงสุดแห่งความหวัง ให้เราดำเนินชีวิตมีความเชื่อ ความหวังและความรัก ดังเช่น

พระนางมารีย์ และมอบตัวของเราไว้ในความคุ้มครองของพระนางมารีย์ ผู้ซึ่งไม่เคยทอดทิ้งลูก ๆ ของพระนาง เพราะพระนางทรงเป็น “เครื่องหมายแห่งความบรรเทาใจและเป็นความหวังที่มั่นคงแน่นอน สำหรับประชากรศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า” (Spes Non Confundit 24) ด้วยการสวดบทวันทามารีย์ก่อนนอนทุกวัน

ก. ข้อควรจำ

1. พระนางมารีย์เป็นแบบอย่างแก่เรา แม้ว่าชีวิตของพระนางมารีย์จะพบกับความยากลำบากมากมาย แต่พระนางไม่ละทิ้งความหวังและความไว้วางใจในพระเจ้าอยู่เสมอ
2. ในความทุกข์ที่พระนางถวายเป็นแด่พระเจ้าด้วยความรัก พระนางมารีย์จึงกลายเป็นพระมารดาแห่งความหวังของเรา ผู้คนมากมายเรียกขานพระมารดามารีย์ว่า สแตลลามาริส
3. พระมารดาของพระเจ้าเสด็จมาเพื่อช่วยเหลือ คำจูนเรา และกระตุ้นให้เราพากเพียรด้วยความหวังและความไว้วางใจในพระเจ้าเสมอไป
4. พระคัมภีร์กล่าวแก่เราว่า เรามีความหวังนี้เป็นดังสมอเรือที่มั่นคงปลอดภัยสำหรับชีวิต (ฮบ. 6:18-20) ถ้อยคำเหล่านี้เป็นกำลังใจที่เข้มแข็งให้เรา เพื่อมิให้เราสูญเสียความหวังที่เราได้รับ และยึดมั่นในความหวังนั้น เราจะพบที่ลี้ภัยและพละกำลังของเราในองค์พระผู้เป็นเจ้า
5. ให้เรายึดแบบอย่างของพระนางมารีย์ประจักษ์พยานสูงสุดแห่งความหวัง ดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ ความหวังและความรัก
6. ให้เรามอบตัวของเราแด่พระนางมารีย์ ด้วยการสวดบทวันทามารีย์ก่อนนอนทุกคืน เพื่อขอความคุ้มครองจากพระนาง

ข. กิจกรรม

ระบายสีรูปพระนางมารีย์ และเขียนคำภาวนา

อุปกรณ์

1. ใบงานรูปพระนางมารีย์ดวงดาราแห่งความหวัง หน้า 120
2. สีไม้

ดำเนินการ

1. ตั้งรูปพระนางมารีย์ดวงดาราแห่งความหวัง หากไม่มีสามารถนำรูปแม่พระอื่นมาแทน
2. แจกใบงาน พระนางมารีย์ดวงดาราแห่งความหวัง ให้ผู้เรียนแต่ละคน
3. ให้ผู้เรียนระบายสี และเขียนคำภาวนาให้พระนางมารีย์ปกป้องคุ้มครองดูแลชีวิตของเรา

ค.การบ้าน

สวด “บทวันทามารีย์” ฝากตัวเราไว้ในความคุ้มครองของพระนางมารีย์ก่อนนอนทุกคืน

พระนางมารีย์ดวงดาราแห่งความหวัง

คำภาวนาวอนขอของฉัน

.....

.....

.....

.....

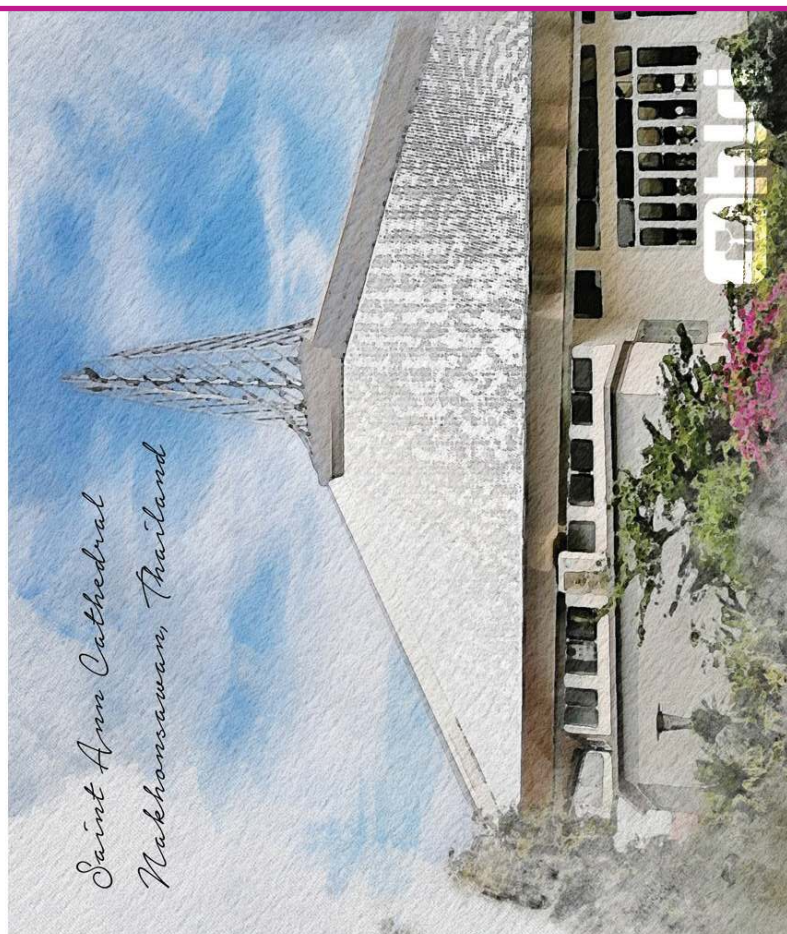
.....

.....

วัดจาริกแสวงบุญ สังฆมณฑลนครสวรรค์

1. อาสนวิหารนักบุญอันนา นครสวรรค์
2. วัดนักบุญลูกา บางขาม ลพบุรี
3. วัดเซนต์นิโกลาส พิษณุโลก
4. วัดพระมารดานิจานุเคราะหฺ์ เข็กน้อย เพชรบูรณ์
5. วัดนักบุญเทเรซา แม่สอด ตาก

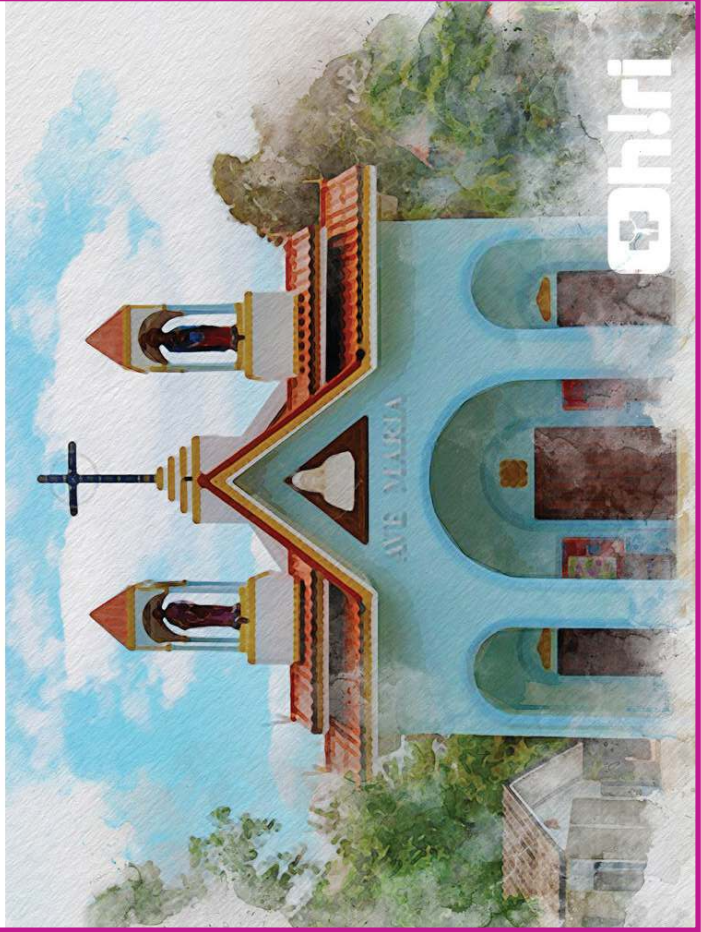
วัดจาริกแสวงบุญ อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ

1. อาสนวิหารอัสสัมชัญ บางรัก กรุงเทพฯ
2. วัดนักบุญยอแซฟ อยู่ธยา
3. วัดคอนเซ็ปชัญ กรุงเทพฯ
4. สักการสถานบุญราศีมีโคลาส บุญเกิด ภูเก็บบ้างรุง สามพราน นครปฐม

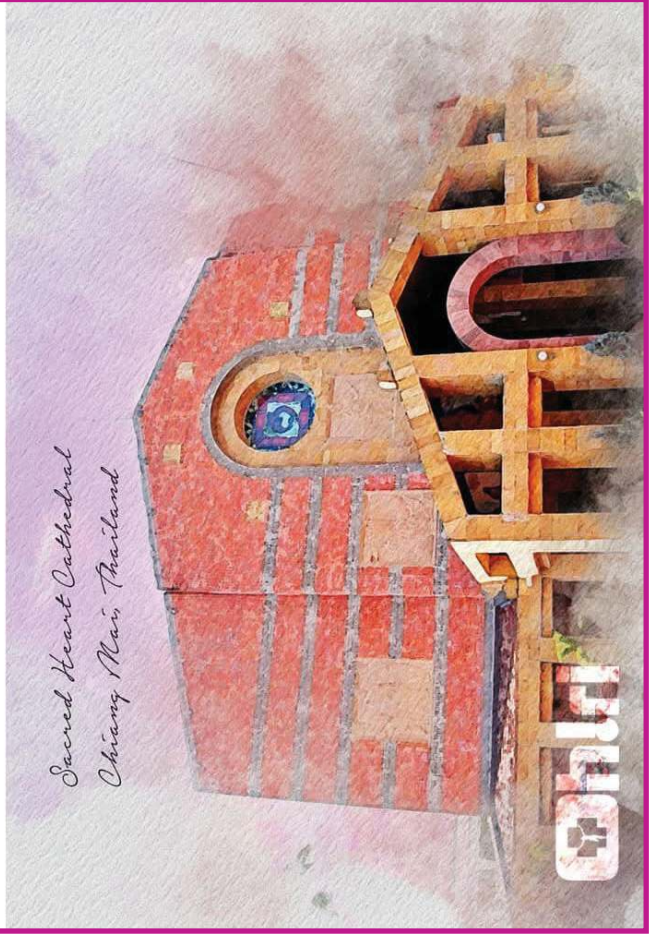
วัดจาริกแสวงบุญ สังฆมณฑลเชียงใหม่

1. อาสนวิหารแม่พระบังเกิด เชียงราย
2. วัดคู่วิหารศักดิ์สิทธิ์ เชียงราย
3. วัดพระจิตเจ้า แม่สรวย เชียงราย
4. วัดพระแม่แห่งปวงชนนาชาติ เชียงของ เชียงราย
5. วัดนักบุญฟรังซิสเซเวียร์ แม่สาย เชียงราย
6. วัดแม่พระปฏิสนธินิรมล เชียงคำ พะเยา
7. วัดแม่พระแห่งภูเขาคาร์เมล งาว ลำปาง
8. วัดนักบุญมอริกา น่าน

วัดจาริกแสวงบุญ สังฆมณฑลเชียงใหม่

1. อาสนวิหารพระหฤทัย เชียงใหม่
2. วัดแม่พระเมื่อดูร์ด ลำปาง
3. วัดแม่พระรับเกียรติยกขึ้นสวรรค์ แม่ปอน เชียงใหม่
4. วัดนักบุญปาตริก ป่าตึง เชียงใหม่
5. วัดนักบุญไมเกิ้ล การิกอยส์ เชียงดาว เชียงใหม่
6. วัดแม่พระปฏิสนธินิรมล เมืองงาม เชียงใหม่
7. วัดนักบุญเปาโล แม่สะเรียง แม่ฮ่องสอน
8. วัดแม่พระลูกประคำ ขุนยวม แม่ฮ่องสอน

วัดจารึกแสงบุญ

สังฆมณฑลอุดรธานี

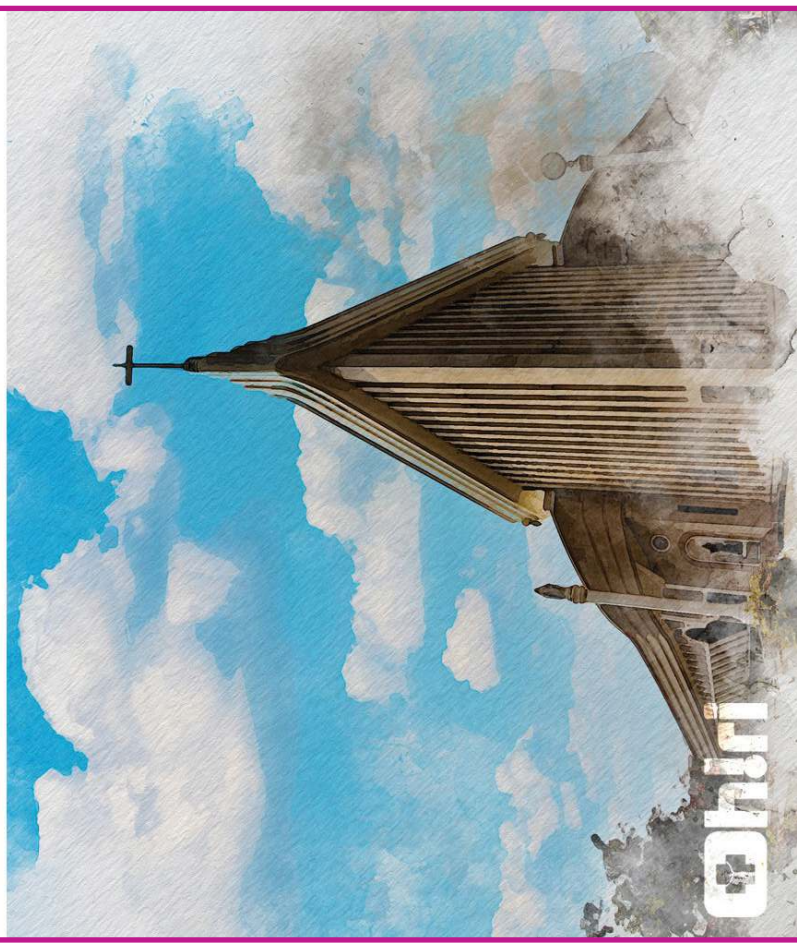
1. อาสนวิหารพระมารดานิจจานุเคราะห์ อุดรธานี
2. วัดนักบุญยูดาส บ้านดุง อุดรธานี
3. วัดแม่พระฟาติมา เมืองพล ขอนแก่น
4. วัดอัครเทวดาราฟาแอล บ้านท่าบม เชียงคาน เลย
5. วัดแม่พระแห่งลูกประคำ เวียงคุก หนองคาย
6. วัดนักบุญมัทธิว บ้านกลาง บึงกาฬ

วัดจารึกแสงบุญ

อัครสังฆมณฑลท่าแร่-หนองแสง

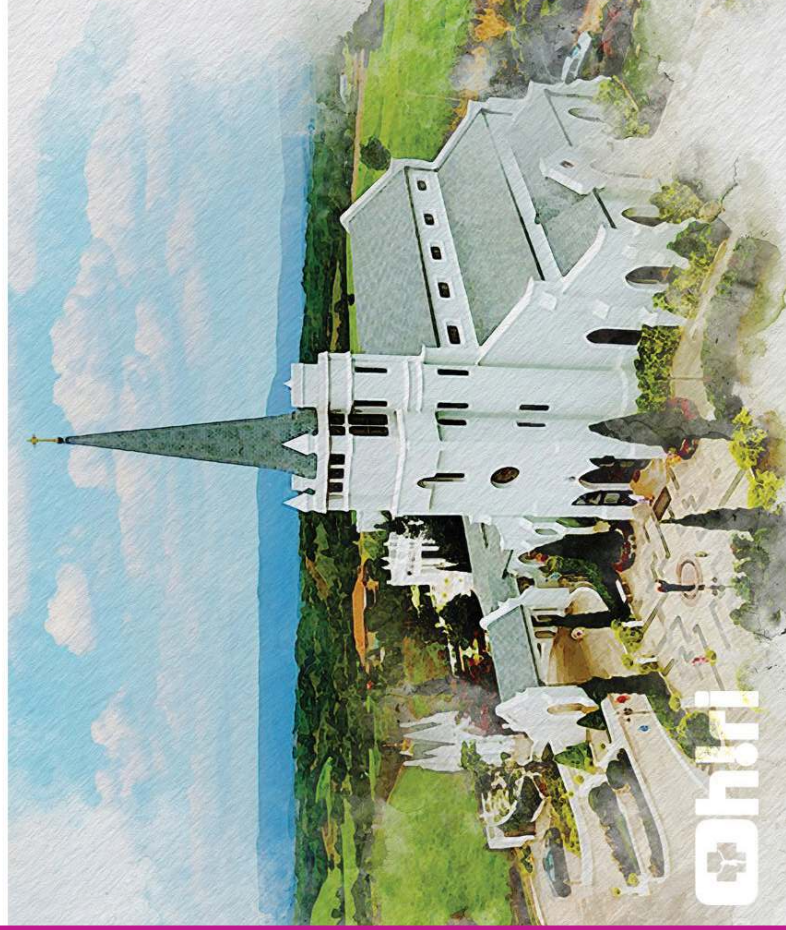
1. อาสนวิหารอัครเทวดามีคาแอล ท่าแร่ สกลนคร
2. วัดพระศรีสตราชา ช้างมิ่ง สกลนคร
3. รongอาสนวิหารนักบุญอันนา หนองแสง นครพนม
4. วัดนักบุญยอแซฟ คำเก็ม นครพนม
5. สักการสถานพระมารดาแห่งมรณสักขี สองคอน มุกดาหาร

วัดจาริกแสวงบุญ

สังฆมณฑลนครราชสีมา

1. อาสนวิหารแม่พระประจักษ์ที่เมืองลอร์ด นครราชสีมา
2. วัดนักบุญเทเรซา โนนแก้ว นครราชสีมา
3. วัดแม่พระคนกลางแจกจ่ายพระหรรษทาน โคกปราสาท บุรีรัมย์
4. วัดนักบุญยอแซฟ บ้านหัน นครราชสีมา
5. วัดนักบุญเปาโลกลับใจ แก้งคร้อ ชัยภูมิ
6. วัดบุญราศีนิโคลาส บุญเกิด ภูเขียว เขาใหญ่ นครราชสีมา

วัดจาริกแสวงบุญ

สังฆมณฑลอุบลราชธานี

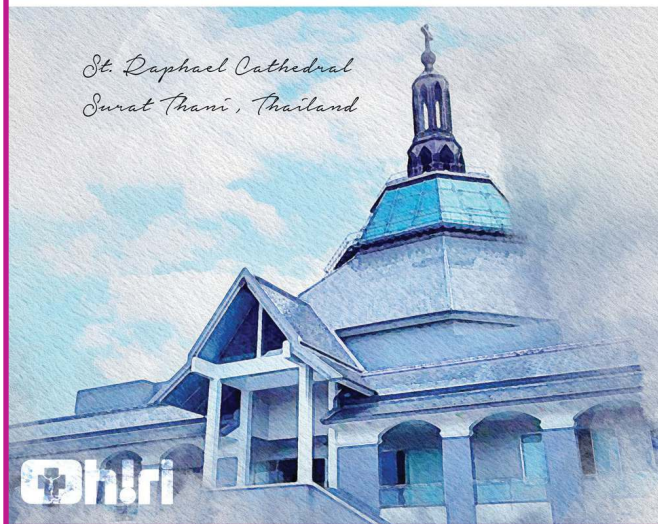
1. อาสนวิหารแม่พระนิรมล อุบลราชธานี
2. วัดนักบุญยอแซฟ หนองทามน้อย ศรีสะเกษ
3. วัดพระวิสุทธิวงศ์ หนองคู-โนนหมามแท่ง อำนาจเจริญ
4. วัดอัครเทวดามีคาแอล ช่งแย้ ยโสธร
5. วัดอัครเทวดาราฟาแอล ป่งไหม อุบลราชธานี

*Immaculate Conception Cathedral
Ubon Ratchathani, Thailand*

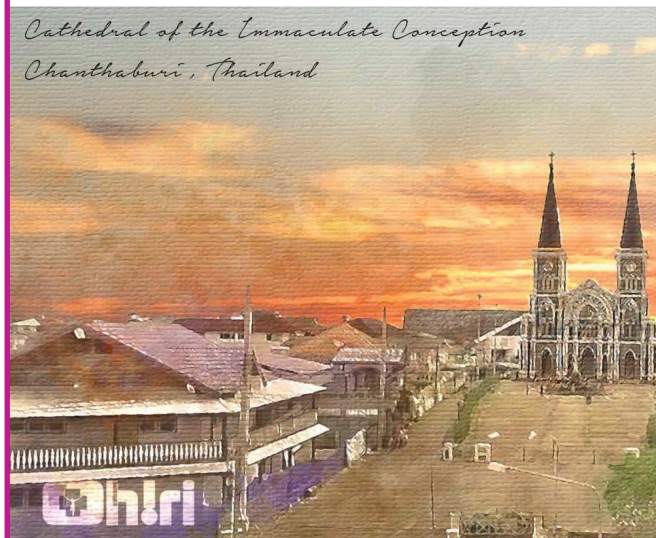
วัดจาริกแสวงบุญ สังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี

1. อาสนวิหารอัครเทวดาราฟาเอล สุราษฎร์ธานี
2. วัดแม่พระองค์อุปถัมภ์ พนม สุราษฎร์ธานี
3. วัดแม่พระฟาติมา บ้านแสงอรุณ ประจวบคีรีขันธ์
4. วัดแม่พระรับเกียรติยกขึ้นสวรรค์ ภูเก็ต
5. วัดแม่พระประจักษ์เมืองสุรุด หาดใหญ่ สงขลา
6. วัดนักบุญเปโตร เบตง ยะลา

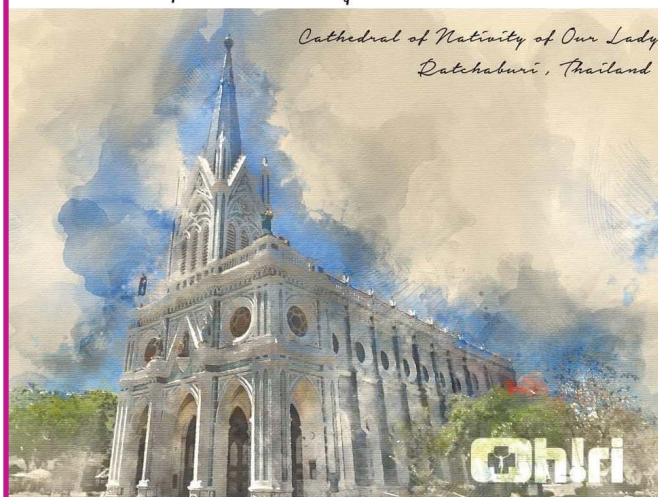
วัดจาริกแสวงบุญ สังฆมณฑลจันทบุรี

1. อาสนวิหารพระนางมารีอาปฏิสนธินิรมล จันทบุรี
2. วัดพระหฤทัยแห่งพระเยซูเจ้า ศรีราชา ชลบุรี
3. วัดเซนต์นิโคลัส พัทยา ชลบุรี
4. วัดแม่พระประจักษ์ที่สุรุด บางคล้า ฉะเชิงเทรา
5. วัดอารักขเทวดา โคกวัด ปราจีนบุรี
6. วัดแม่พระราชินีแห่งสันติภาพ อรัญประเทศ สระแก้ว

วัดจาริกแสวงบุญ สังฆมณฑลราชบุรี

1. อาสนวิหารแม่พระบังเกิด บางนกแขวก สมุทรสงคราม
2. วัดนักบุญอันตน ดอนมดตะนอย ราชบุรี
3. วัดนักบุญ ยอห์น บอสโก ราชบุรี
4. วัดแม่พระมหาทุกข์ ท่าม่วง กาญจนบุรี
5. วัดแม่พระฟาติมา ห้วยคลุ้ม สวนผึ้ง ราชบุรี
6. วัดนักบุญฟรังซิส เซเวียร์ พุ่อง ทองผาภูมิ กาญจนบุรี
7. บ้านพระหฤทัย บางคนที สมุทรสงคราม

วัดจาริกแสวงบุญในประเทศไทย
ขอบคุณภาพและข้อมูลจากเพจ Oh!ri

“ความหวังนี้ไม่ทำให้เราผิดหวัง”
(สุม. 5:5)

สารคำสอน

สารคำสอน ปีที่ 31 ฉบับที่ 184 ปีการศึกษา 2568/2025